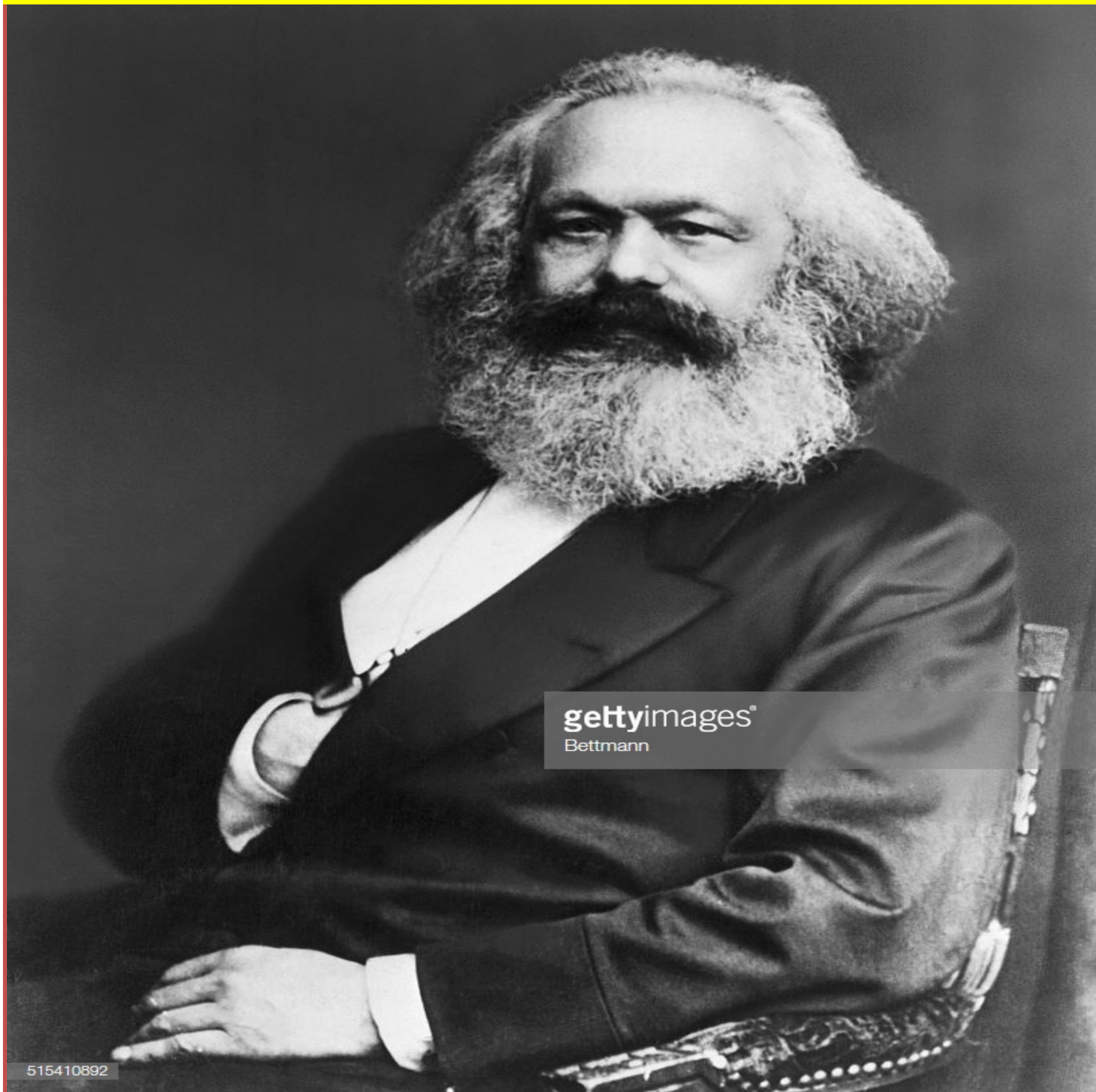
காரல் மார்க்ஸ்

மூன்று கட்டுரைகள்

- **ஆர். பட்டாபிராமன்**

- R.Pattabiraman

மார்க்சின் அரசியல் பரிணாமம்

உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்கு சில தீர்க்கதரிசிகள் பெயரும் , அவர்களின் பெயரால் சொல்லப்படும் விஷயங்களும் போய் சேர்ந்துள்ளன. புத்தர், ஏசுபிரான், நபிகள் என மதம் சார்ந்த அடையாளங்களுடன் இவர்கள் அனைத்து நாடுகளிலும் உணரப்படுகிறார்கள். அவர்களின் பெயரால் வழிபாட்டுக்கூடங்களுக்கு மக்கள் ஏராள பொருளை நேரத்தை உயிர் தியாகத்தை செய்துள்ளனர். அதேபோல் சில இலக்கிய மேதைமைகள் குறித்த சொல்லாடல்கள், அவர்களின் பெயரால் இலக்கிய அமைப்புகள் என்று அவை உலக அளவிற்கு சென்றுள்ளன. பிரஞ்சு புரட்சியின் மகத்தான முழக்கம் சுதந்திரம், சகோதரத்துவம், சமத்துவமும் பல நாடுகளின் இயக்கங்களை கவ்வி பிடித்தது. ஆனால் அரசியல் ஆளுமை என்கிற வகையில் வேறு எவருக்கும் கிடைக்காத இடம் மார்க்ஸிற்கு உலகம் முழுவதும் கிடைத்துள்ளது. அவரின் பெயரால்- சிந்தனையால்- வழிகாட்டல் என்கிற முறையில் மார்க்ஸ் செல்லாத நாடு இல்லை எனலாம்.

மார்க்ஸ் எனும் தனிநபர் தனது படைப்புக்கள் மூலம் இசமாகி தொழிலாளர் இயக்கங்களில் ஏற்கப்பட்டு கம்யூனிஸ்ட் இயக்கங்களாக பெருகி, சோவியத்- சீனா போன்ற நாடுகளின் புரட்சிகர அரசசுகளாக உருவெடுத்து கடந்த 100 ஆண்டுகளாக உலகின் பெரும் பொருளாயத சக்தியாகியுள்ளார். உலகம், முதலாளித்துவம் நெருக்கடிகளில் சிக்கும்போதெல்லாம் அவர் பேசப்படுகிறார். மேல் அதிகமாக உணரப்படுகிறார். அந்த மகத்தான ஆளுமையின் பரிணாமம் குறித்து அறிமுக சுருக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. .

மார்க்ஸ் தன் இளமைக்காலம் துவங்கி தனிப்பட்ட மனித உறவுகளிலே அன்புடன் இருந்தவர். அதேநேரத்தில் பிரச்சனைகளில் கறாராக, உறவு முறிந்தாலும் அதை பொருட்படுத்தாதவராக இருந்தவர். தந்தையுடன் விவாதிக்கும் தருணமாக இருந்தாலும், இறுதிவரை தந்தையின் போட்டோ ஒன்றை தன்னுடன் வைத்துக்கொண்டிருந்ததாக இருந்தாலும், தாயுடன்

கசப்புகளை சந்தித்தபோதும் அவர் இவ்விதம் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டார். சகோதரிகளுடன் ஆனாலும். பள்ளிகளில் சகமானவர்களுடனும் குறும்பும் கேலியும் கொண்ட சீண்டும் சிறுவனாக மார்க்ஸ் இருந்தார்.

எந்த வேலைக்கு எதிர்காலத்தில் செல்லவேண்டும் என்கிற கனவு குறித்த ஜெர்மன் கட்டுரை எழுதியபோது அவருக்கு வயது 17. பொதுநலனுக்கும் அதில் நாம் பெறும் முழுமைக்கும் எச்சிந்தனை நம்மால் நம்பிக்கையுடன் ஏற்கப்படுகிறதோ - எப்பணி அழைத்து செல்கிறதோ அப்பணிக்கு அர்ப்பணித்துக்கொள்வது என மார்க்ஸ் அதில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தனது பட்டப்படிப்பில் 32 மாணவர்களில் அவர் 8வது ரேங்கில் வந்தார். அவருக்கு 'Excellent promise' என்பது கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. பான் பல்கலை காலத்தில் இளைஞர்களுக்கே உரிய குணத்துடன் பணச்செலவு செய்பவராக கடன்பட்டவராக இருந்தார். தந்தையும், சகோதரியும் கவலை தெரிவிக்கும் கடிதங்களை அவருக்கு அனுப்பினர். 'காரலின்' பாராமுகம் குடும்பத்தில் வருத்தத்தை ஏற்படுத்தியது. பக்கத்து வீட்டு அழகிய பெண் ஜென்னியுடன் மார்க்சிற்கு 18 வயதிலேயே காதல் ஏற்பட்டது. மணமுடிக்கலாம் என ரகசிய உடன்பாடும் ஏற்பட்டது.

இளம் கார்ல் பெர்லினில் நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்தபோது அவர் தந்தை மே 10 1838ல் மறைகிறார். இருக்கிற தகவல்கள் அடிப்படையில் பார்த்தால் தந்தையின் இறுதி சடங்கிற்கு அவர் வந்ததாக தெரியவில்லை . 1839ல் அவர் டிரியர் வருகிறார். 1842ல் திரும்ப ஊர்வந்த மார்க்ஸ் ஜென்னி குடும்பத்தாருடந்தான் தங்குகிறார். 1842 ஜூலையில் தாயாருடன் தந்தையின் எஸ்டேட் பணம் கேட்டதில் பிரச்சனை வருகிறது. குடும்பத்தார் அவருக்கு பணம்தர மறுத்தனர்.

பெர்லின் கல்வி சூழல் சட்டம், தத்துவம், வரலாறு, மொழியியல் கற்க தூண்டியது. ஹெகலிய தாக்கம் ஏற்பட்டது. ஆறுமாதம் நோய்வாய்பட்டிருந்த அக்காலத்தை மார்க்ஸ் முழுமையாக ஹெகலை படிக்க பயன்படுத்திக்கொண்டார். டிரியர் நகரத்து கருப்பாண்டி (Dark fellow from Trier) என கல்லூரி வளாகத்தில் சக மாணவர்கள், பேராசிரியர்கள்

மத்தியில் அவர் அறியப்படலானார். அவர் ஏராள கவிதைகள் எழுதிய காலமது. ’ஃபாக்டரி ஆஃப் ஐடியாஸ்’ என நண்பர்கள் அவரை குறிப்பிட துவங்கினர். – வால்டர் ,ஹெகல், லெஸ்ஸிங், ஹைன் போன்ற பிரம்மாண்டங்களின் கலவை மார்க்ஸ் என்றார் மோசஸ் ஹெஸ். நேர்மையாக ஒருவரை தத்துவவாதி என அழைக்கவேண்டுமெனில் அது மார்க்ஸ்தான் என்றார் ஹெஸ். ஹெஸ் பின்னாட்களில் மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் உடன் நட்புடனும், முரண்பட்டும் இருந்தவர்.

பெர்லின் டாக்டர் கிளப்பில் இளம் இடது ஹெகலியர்களுடன் மார்க்ஸ் சேர்கிறார். A comparision of Natural Philosophy of Democcritus and Epicurus என்பதை ஆய்விற்கு எடுத்து 40 பக்க கட்டுரை- 6 பக்க சுருக்கம் ஒன்றை அவர் தந்தார். தீர்மானகரம்- விருப்புறுதி (Determinism and free will) என்கிற இருமை நிலைகள் எபிகுரஸ் ஆய்விலேயே மார்க்ஸிற்கு துவங்கிவிட்டதாக பெலிக்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

பத்திரிகை ஆசிரியர் பொறுப்பை 24 வயதிலேயே மார்க்சால் எடுக்க முடிந்தது. ’டாக்டர்கிளப்’ என்கிற சுதந்திர மனிதர் குழாமில் அனார்க்கிசம், நிகிலிசம், கம்யூனிசம் என்கிற பல கதம்ப வாதங்கள் இருந்தன. மார்க்ஸ் தனது எடிட்டோரியல் கொள்கையை இவர்களிடமிருந்து சற்று விலக்கி வைத்துக்கொண்டார். அன்றுள்ள பத்திரிக்கை சட்ட சூழலில் அவர்களின் கருத்துக்கள் பொருத்தமில்லாதவை என இளம் மார்க்ஸ் கருதினார். ரெயினிஸ் ஜெய்டுங் (RZ) பாரிஸ் நிருபராக மோசஸ் ஹெஸ் கம்யூனிச சிந்தனைகளை அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார். வேறு பத்திரிக்கைகள் அவற்றை விமர்சித்தபோது மிக கவனமாக மார்க்ஸ் ’அதன் கொள்கைகள் இன்று சொல்லப்படும் வடிவத்தில் இன்னும் சோதிக்கப்படாதவைகளாகவே இருக்கின்றன, எனவே நடைமுறையில் ’தேவை குறைவான’ ஒன்றாகவே படுவதாக எடிட்டர் என்ற முறையில் மார்க்ஸ் அன்று கருதினார்.

ஜெய்டுங் பத்ரிக்கை ஆரம்பத்தில் அதன் தாராளவாத சிந்தனைகளால் பொறுத்துக்கொள்ளப்பட்டாலும் சென்சார் தொல்லைகளுக்கு உள்ளானது. ’தனியார் சொத்துரிமை நியாயமற்றது’ என மிக சாதரணமாக இன்று நாம் கருதமுடிந்த ஒன்றை அன்று பிசினஸ் வட்டாரங்கள் ஏற்காமல் கோபமடைந்தன. மோசேல் திராட்சை தோட்ட உரிமையாளர்கள் குறித்து

மார்க்ஸ் எழுதிய 4 பகுதி கட்டுரை அரசாங்கத்தையும் குற்றத்திற்கு உள்ளாக்கியது. மார்க்ஸ் பொறுப்பேற்றபின் ரெயினிஸ் ஜெய்டுங் பிரதிகள் 1000லிருந்து 3300 ஆக விற்பனையில் உயர்ந்தது. மிக முக்கிய பத்ரிக்கையாக கருதப்படலானது. ஜார் பற்றி எழுதிய கட்டுரையால் ருஷ்யாவின் பேரரசர் நிகோலஸ்1 கோபமடைந்தார். பின்னர் பிரஷ்யாவின் அமைச்சரவை கூடி பத்திரிக்கை தடையை தெரிவித்தது. மார்க்சின் பதில்களால் அரசாங்கம் திருப்தியடையவில்லை. அவர் தனது எடிட்டர் பொறுப்பை மார்ச் 17 1843ல் ராஜினாமா செய்தார். மார்க்ஸ் ஆறுமாத அளவு எடிட்டர் பொறுப்பில் இருந்திருப்பார். பத்ரிக்கை துறையின் மோசமான, சுதந்ததிரத்தை பாதிக்கும் சூழலை அவர் உணர்கிறார். கபடங்களால் தான் சோர்ந்துவிட்டதாக தெரிவிக்கிறார்.

பிரஞ்சு புரட்சியின் அரசியல், இங்கிலாந்தின் தொழிற்புரட்சியின் தாக்கங்கள், ஜெர்மன் சித்தாந்தங்களின் முன்னேற்றம் ஆகியவை மார்க்சை புரட்சிகர சிந்தனைகள் நோக்கி அதன் புதிய உருவாக்கங்களை நோக்கி அழைத்து சென்றன.

முப்பது மில்லியன் மக்கள் வாழ்ந்த பிரான்சில் லூயி பிலிப் அரசர் வாக்குரிமையை சற்று விரிவுபடுத்தினர். லூயி பிளாங் சோசலிஸ்ட் கருத்துக்களை வரலாற்றுணர்வுடன் பேசியும் எழுதியும் வந்தார். மக்கள் நண்பர்கள் சமூக அமைப்பு 1830 செப்டம்பரில் பெரும் பொதுக்கூட்ட அழைப்பை விடுத்தது. இதன் காரணமாக தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். சிலர் தலைமறைவாகினர். பின்னர் மனித உரிமை சொசைட்டி அழைப்பில் 1834களில் போராட்டங்கள் நடந்தன. Society of families, Society of seasons என இயக்கங்கள் நடந்தன. 1839ல் palace of Justice யை போராளிகள் 300 பேர் சூழ்ந்து பிடித்தனர். ஆனால் அக்கலகம் நீடித்து நிற்கவில்லை. தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். தோல்வியை தழுவிய கலகங்களால் ஆகஸ்ட் பிளாங்கி 33 ஆண்டுகள் சிறைத்தள்ளப்பட்டார்.

1789 பிரஞ்சு புரட்சி காலத்தில் பாபெஃப் (Babeuf) சோசலிச சிந்தனைகள் மூலம் ‘நிலம் சமுக உடைமை, உணவு’ பிரச்சாரங்களை மேற்கொண்டார். அவரின் கலகம் காரணமாக கில்லட்டின் முறையில் அவர் கொல்லப்பட்டார். செயிண்ட் சைமன் பொருளாதார

நாடாளுமன்றம்('Economic parliament') என்கிற கருத்தை தீர்வாக முன்வைத்தார். முதலாளிகள் தலைமையில்- விஞ்ஞானிகள், இலக்கியவாதிகள் அறிவுரையில் நாடாளுமன்றம் என்றார். சார்லஸ் ஃபூரியர் கம்யூன்கள் வாழ்க்கை என்றார். ராபர்ட் ஓவன் 'மாதிரி சமூகம் ஒன்றை' நிறுவி சோதித்தார். காபே (Cabet) புத்தகம் 1839ல் வெளியாகி செல்வாக்கு பெற்றது. வறுமைக்கு எதிராக என அவர் குரல் ஒலித்தாலும் வன்முறையற்று என பேசினார். லூயி பிளாங்க் (Louis Blanc) பிரஞ்சு புரட்சியை உயர்த்திப் பிடித்து அதன் வரலாற்றையும், அதேபோல் அரசாங்க கடன் உதவிகளின் மூலம் தொழிலாளர்களின் ஒர்க்ஷாப் கோரிக்கையும் வைத்தார். புருதான் (Proudhan) சொத்து என்பது திருட்டு என்றார். அனார்க்கிச சோசலிசம் என்கிற கலவையை அவர் பேசினார். இவை அனைத்தையும் மார்க்ஸ் கற்று விமர்சனபூர்வமாக எதிர்கொள்ளவேண்டியிருந்தது.

1760-1840 பிரிட்டனின் தொழில்வளர்ச்சி அபாரமாக 20 மடங்கு வளர்ந்து உயர்ந்தது. அடுத்த 20 ஆண்டுகளில் இருமடங்காக உயர்ந்தது. ஜெர்மன் தத்துவ சிந்தனையை அடுத்த உயரத்திற்கு எடுத்து சென்றிருந்தார் ஹெகல். அவரின் பினோமனலாஜி ஆஃப் மைண்ட் வெளியானது. அவர் World Spirit என்கிற உலக ஆன்மா சிந்தனையிலிருந்து தனது இயக்கவியல் கருத்துக்களை பின்னினார். அவரது தத்துவம் 'இருக்கின்ற சமுகத்தின் செறிவு (solidity of established society') என்பதாக அமைந்தது. புருனோ பாயர் கிறித்துவம் குறித்த கேள்விகளை எழுப்பினார். ஃபாயர்பாக் உலக ஆன்மா என்பதெல்லாம் இல்லை என்றார். இளம் ஹெகலியர்களில் சிலர் நேரடி அரசியல் நடவடிக்கை என்றனர். கடுமையான வதையில் ஆறு ஆண்டுகள் சிறையில் இருந்து வெளிவந்த ஆர்னால்ட் ரூகா பத்ரிக்கை ஒன்றை துவங்கினார். இது அரசியல் காலம் (The age has become political) என ஆர்னால்ட் ரூகா பேசிவந்தார். 1843ன் துவக்கத்தில் ரூகா தன்னுடன் இணை ஆசிரியராக பத்ரிக்கையில் பணிபுரிய மார்க்சை அழைத்தார்.

மார்க்சின் மீதும் அவரின் ஆற்றலிலும் மிகுந்த நம்பிக்கைவைத்து ஜென்னி 7 ஆண்டுகளுக்கு மேல் காத்திருந்தார். இந்த பொறுமை வியக்கத்தக்கது என்றாலும் சில நேரம் மனத்தொய்வுகளை காட்டுவதாகவும் இருந்தது. அமைதியாகிவிடுவது, குறைகளை எழுதுவது, தற்கொலை மனோபாவத்தை வெளியிடுவது போன்ற அழுத்தங்களையும் மார்க்சிற்கு அவர் தந்ததாக டேவிட் பெலிக்ஸ் (பக் 26 marx as politician david felix) குறிப்பிடுகிறார். திருமணத்திற்கு பின்னர் மார்க்ஸ் ஜென்னியுடன் அவரது தாயார் வீட்டில் ட்ரியருக்கு அருகில் குரோயின்ஷா (Kreuznach) எனும் ஊரில் தங்குகிறார்.. Philosophy of Rights என்கிற அரசியல் சமுக பிரச்சனைகளை விவாதிக்கின்ற ஹெகல் ஆக்கத்தை மார்க்ஸ் கற்கிறார். அது குறித்து கட்டுரை ஒன்றை எழுதுகிறார்..

பாரிஸ் என்றால் புரட்சி என்கிற ஈர்ப்பு மட்டுமே அவருக்கு தெரிகிறது. அதன் கலாச்சார மேன்மை அழகு என்பதெல்லாம் அவரை பாதிக்கவில்லை. புரட்சிகர கருத்துக்களை தேடி குவித்துக்கொண்டிருந்தார். 1843-45ல் பாரிசில் இருந்தார். Deutsch Jahrbucher பத்ரிக்கையில் ரூகா உடன் இரு கட்டுரைகள் மார்க்ஸ் எழுதினார். பின்னர் வரவிருந்த அவரின் 'புனித குடும்பம், பொருளாதார தத்துவ கையேடுகள்' ஆகியவற்றிற்கான வெளிப்பாடுகளை இக்கட்டுரைகள் கொண்டிருந்தன.

1840களில் அரசியல் அகதிகளின் பெரும் புகலிடமாக பிரான்ஸ் இருந்தது. 20000 என்ணிக்கையில் அவர்கள் இருந்ததாகவும் அதில் பாரிசில் மட்டும் 12000பேர் இருந்ததாகவும் பெலிக்ஸ் சொல்கிறார். புரட்சிகரவாதிகளைத்தவிர ஜெர்மானியர்கள் 15000பேர் அங்கு வாழ்ந்து வந்தனர். ஜெர்மன் மக்கள் மன்றம், சமூக ஒதுக்கலுக்கு உள்ளானவர்களின் அமைப்பு போன்றவற்றில் ஜெர்மன் கைவினைஞர்கள் இருந்தனர். இக்காலத்தில் ஜெர்மன் தொழிலாளர் தலைவர் கார்ல் ஷாப்பர் (karl Schapper) தீவிரமாக செயல்பட்டுவந்தார். 1837ல் சில தொழிலாளர்களை திரட்டி' லீக் ஆப் ஜஸ்ட் ' உருவாக்கினார். அவர் கைது செய்யப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்ட பின்னர் லண்டன் சென்று 1840ல் ஜெர்மன் தொழிலாளர் கல்வி என்பதற்கான சொசைட்டியை துவக்கினார்.

பாரிஸ் வந்த மார்க்ஸ்க்கும் ஜென்னிக்கும் பொது சமையல் அறை கொண்ட- நான்கு குடும்பங்கள் சேர்ந்து ஒன்றாக வசிக்கும்படியான கம்யூனில் தங்க இடம் கொடுக்கப்பட்டது. சிலவாரங்களில் இளம் ஜெர்மான்ய இயக்க புரட்சிகர கவிஞர் ஜார்ஜ் ஹெர்வேவின் துணைவியார் தனி இடம் என சொல்லி வெளியேறினார். ரூகா துணைவியாரின் தொல்லை ஜென்னிக்கு ஏற்பட்டது. அதே பகுதியில் வேறு இடத்திற்கு ஜென்னியுடன் மார்க்ஸ் குடியேறினார். பிரஞ்சு புரட்சிகர தலைவர்களிடமிருந்து கட்டுரைகள் ரூகாவிற்கு வரவில்லை. வந்த சில கட்டுரைகளும் மிகுந்த நாத்திக நெடி கொண்டிருந்தன .பாரிசில் லூயி பிளாங், பியரி லெராக்ஸ், புருதான் போன்றவர்களை சந்திக்க மார்க்சிற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. ரூகாவிற்கு பிரான்ஸ் புரட்சிகர சக்திகள் அங்கீகாரம் தங்களுக்கு கிடைப்பதில்லை, வெளிநாட்டிலிருந்து வருவோர் தனித்துவிடப்படுகின்றனர் என்கிற என்ணம் உருவானது. புருதான் மறைந்தபோது ஒருவரை ஒருவர் காயப்படுத்திகொண்ட விவாத இரவுகளை ரூகே குறிப்பிடுகிறார். புருதான் டைரிகளில் மார்க்ஸ் பற்றிய குறிப்பு இல்லை என பெலிக்ஸ் சொல்கிறார்.

ரூகா 1844 பிப்ரவரியில் நோய்வாய்பட்டதால் மார்க்ஸ் பத்ரிக்கையை எடிட் செய்து கொணர்ந்தார். மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், ஹெயின்ரிச் ஹெயின் போன்றவர்களின் ஆக்கங்கங்கள் இடம்பெற்றன. சர்க்குலேஷன் மிக குறைவாக இருந்தது. கப்பல் வழியாக ரைன்லாந்த் பகுதிக்கு

அனுப்பப்பட்ட 100 பிரதிகளும் கைப்பற்றப்பட்டன. ஆண்டுக்கு 550 பிரஷ்யன் தாலர் என்கிற ஊதியம் மார்க்சிற்கு தருவதாக சொல்லித்தான் ரூகா (Arnold Ruge) அழைத்திருந்தார். அன்றுள்ள நிலையில் மத்தியதர வாழ்க்கைக்குரிய ஊதியமது. ஆனால் பத்ரிக்கை போகாததால் மார்க்சிற்கு ஊதியம் தரப்படவில்லை. தனது கலோன் பணக்கார நண்பர்கள் மூலம் 1000 தாலர்கள் பெற்றுத்தான் மார்க்ஸ் குடும்பத்தை நடத்த வேண்டியிருந்தது.

புத்தகம் ஒன்றை எழுதுவதற்காக முன்பணம் 1500 பிராங்க்ஸ் பெற்று கஷ்டத்தை மார்க்ஸ் தணித்துக் கொண்டதாக அறிய முடிகிறது. Vorwarts பத்ரிக்கை குழு ஒன்று வளர்ந்தது. மார்க்ஸ், பகுனின், ஹெயின், ஹெர்வே என எழுதுபவர்கள் சேர்ந்தனர். பகுனின் தங்கியிருந்த சிறு அறையில் 14 பேர் அளவில் கூடுவதும் விவாதிப்பதும் நடந்தது. முகம் தெரியாத அளவு புகை மண்டலம் சூழ அவர்கள் விவாதித்தாக பெலிக்ஸ் தனது ஆய்வில் குறிப்பிடுகிறார். நண்பர்கள் குழு விவாதத்தில் ரூகா அந்நியப்பட்டுப்போக மார்க்ஸ் அக்குழுவிற்கு ஏற்புக்குரியவரானார். ரூகா தொழிலாளர் பிரச்சனை குறித்து எழுதிய கட்டுரைக்கு அவரின் முதலாளித்துவ சிந்தனையை தாக்கி மார்க்ஸ் விமர்சனம் எழுதினார். எதிர்படுபவர்களையெல்லாம் மார்க்ஸ் கொன்றுவிடுவார் என ரூகே பதில் விமர்சனம் தந்தார்.

II

1842களில் மார்க்ஸ் இருந்த பத்ரிக்கை அலுவலகத்திற்கு எங்கெல்ஸ் வந்து செல்பவராக இருந்தார். 1844களில் அவர் சோசலிச சிந்தனைகளில் உறுதி கொண்டவராக மாறியிருந்தார். பிரிட்டிஷ் தொழில்கள் குறித்து கட்டுரைகள் எழுதினார். பாரிசில் அவர்கள் காபி டேபிள்களில் சந்திப்பதும் நடக்க துவங்கியது. ஜென்னி பிள்ளைப்பேறுக்காக ரைன்லாந்த் சென்ற அக்காலத்தில் எங்கெல்ஸ் தனது சந்திப்பை மார்க்ஸ் வீட்டில் மேற்கொள்ளத் துவங்கினார். தொடர்ந்த 10 நாட்கள் விவாதங்கள் அவர்களது தோழமையை உறுதிப்படுத்தியது. வாழ்நாள் நட்பாக அவர்கள் தோழமை உச்சம் சென்றது.

எதிர்படும் அனைத்து குறித்தும் தயவுதாட்சண்யமற்ற விமர்சனம் ('Ruthless criticism of everything existing, less be afraid of struggle with the powers that be') என்கிற சிந்தனைக்கு மார்க்ஸ் வந்து சேர்கிறார். மூர்க்கத்துடன் கூடிய மேதமையை அவர் இக்காலத்தில் வெளிப்படுத்தி வந்தார் மார்க்ஸ் என பெலிக்ஸ் கூறுகிறார். Jewish question, The philosophy of Right விமர்சன கட்டுரைகளை மார்க்ஸ் எழுதுகிறார்.. முந்திய புரட்சிகள் நடைமுறைப்படுத்த தவறிய மத அழித்தொழிப்பு, சொத்து பறிமுதல் பற்றி மார்க்ஸ் பேசுகிறார். நிரந்தர புரட்சி (Permanent Revoultion) என்கிற கருத்திற்கும் அவர் வருகிறார் . பின்னாட்களில் டிராட்ஸ்கி இதை பயன்படுத்தி பேசத்துவங்கினார். பாட்டாளி வர்க்கத்தை யுனிவர்சல் கிளாஸ் என்றார் மார்க்ஸ்- the class that would mean the end of all classes அனைத்து வர்க்கங்களையும் முடிவிற்கு கொணரும் வர்க்கம் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

1844 மே மதத்தில் ஆர்னால்ட் ரூகா பாயர்பாக்கிற்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் மார்க்சின் மேதாவிலாசம் புத்திகூர்மையை குறிப்பிட்டு விமர்சிக்கிறார் மார்க்ஸ் அசாதரண தீவிரத்துடன் செயல்படுகிறார். புத்தம் புது அறிவுத்திறனது. அதனால் கர்வத்துடனான பெரும் விளக்கமாக போகிறது. கரை தென்படாத கடல் மாதிரியான புத்தகங்களில் அவர் ஆழ்ந்து விடுகிறார். எதையும் முடிக்காமல் அப்படியே விட்டுவிடுகிறார் என்கிற மார்க்ஸ் பற்றிய தனது அபிப்ராயத்தை ரூகா வெளிப்படுத்தினார்.

பாரிஸ் மானுஸ்கிரிப்ட்ஸ் என்கிற பொருளாதார தத்துவ கையேடுகள் என்பதில் மார்க்ஸ் ஈடுபட்டிருந்தார். ஆடம்ஸ்மித், ரிக்கார்டோ ஆகிய பொருளாதார வல்லுனர்கள் மீது மரியாதை கொண்டிருந்தாலும் மார்க்ஸ் அவர்களது கருத்துக்களை விமர்சித்துவந்தார். தேசங்கள் ஒர்க் ஷாப் ஆகிவிட்டன. மனிதர்கள் உற்பத்தியும் நுகர்வும் கொண்ட மெஷின்கள் ஆக்கப்பட்டுவிட்டனர். மனித வாழ்க்கை மூலதனமாகிவிட்டது. கண்மூடித்தனமாக பொருளாதார விதிகள் உலகை ஆள்கின்றன என்கிற ரிக்கார்டோ எழுதியதை சுட்டிக்காட்டி மார்க்ஸ் விவாதிக்கிறார். மார்க்சை பொருளாதாரவாதி என

சொல்வதைவிட அவரை பொருளாதார விமர்சகர் என பார்ப்பதே சரியாக இருக்கும் என்கிற கருத்தை ராபர்ட் டக்கர் கொண்டிருக்கிறார்.

மனிதனின் அறிவார்ந்த குழப்பத்தின் விளைவாக கடவுளே தவிர , கடவுள் மனித படைப்பிற்கு காரணகர்த்தா அல்ல என்றார் மார்க்ஸ். மனிதனை அந்நியமாக்கும் தனிசொத்துரிமையை கடப்பது கம்யூனிசம். மனித சாரத்தை மீட்டுத் தருவது- மனிதனை மனிதனாக்குவது, மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும், மனிதனுக்கும் மனிதனுக்குமான முரண்களை மிக நேர்மையான வகையில் தீர்ப்பது என்றார். வரலாற்றின் புதிரை கம்யூனிசம் விடுவிக்கிறது என்கிற அற்புத விளக்கத்தை மார்க்ஸ் நல்கினார். இந்த ஸ்டேட்மெண்ட்டில் செயல்வகைப்பட்ட விளக்கம் ஏதும் அவர் தரவில்லை. பொருள்தான் முதலானது (The world's materialist character was its First cause) என்கிற ஆழமான நம்பிக்கையை அவர் வந்தடைந்தார்.

ப்ருனோ பாயரை விமர்சித்து அவரது முதல் புத்தகமாக புனித குடும்பம் வந்தது.. டேவிட் பெலிக்ஸ் 'புனித குடும்பம்' புத்தகம் என்கிற வகையில் தோல்விதான் என்கிற கருத்தை கூறுகிறார். 1845 பிப்ரவரியில் வெளியான இப்புத்தகம் புருனோ பாயரின் செல்வாக்கை சற்று குறைத்தது எனலாம். பாரிசில் நீடித்து இருக்கமுடியாத சூழலில் மார்க்ஸ், பகுனின், ரூகா , ஹைன் வெளியேற்றப்பட்டனர். 1846 பிப்ரவரியில் மார்க்ஸ் பிரஸ்ஸல்ஸ் சென்றார். இருக்கிற வீட்டு சாமான்களை விற்றுவிட்டு பின்னர் ஜென்னி போய் மார்க்சுடன் சேர்ந்துகொண்டார்.

பாயர்பாக் ஆய்வுகள் தீசஸ் 11ல் (Theses on Feuerbach) புகழ்வாய்ந்த திரும்ப திரும்ப சொல்லப்படும் அவரது மேற்கோளான- உலகை வியாக்கியானப்படுத்தி கொண்டிருப்பதல்ல, மாற்றுவது என்பதுதான் முக்கியமானது(' The philosophers have only interpreted the world in various ways, the point is to change it') என்பதை சொல்கிறார். இந்த நிலையில் அதீதமாக மார்க்ஸ் தன்னை மாறும் உலக நடவடிக்கைகளுக்கான தலைமையாக ('to be chief of operations in changing world') என கருதிக்கொண்டு விட்டதாக பெலிக்ஸ் விமர்சனம் செய்கிறார். 1845 செப்டம்பர் முதல் 1846 ஆகஸ்ட் வரையில் எங்கெல்ஸ் உடன் அவர் ஜெர்மன் தத்துவம் எழுதுவதில்

கவனம் குவிக்கிறார். தத்துவத்தின் வறுமை ஏப்ரல் 1847லும், கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை ஜனவரி 1848லும் எழுதப்படுகிறது. 1850களின் இறுதியில்தான் அவர் தன்னை முழுமையாக நிலைநிறுத்திக் கொள்ளமுடிந்தது.

வாழ்நிலைதான் உணர்வை தீர்மானிக்கிறது (It is not consciousness that determines life, but life that determines consciousness) என்பதை உறுதிபட மார்க்ஸ் நிறுவுகிறார். தனது பொருளாதார ஆய்வுகளின் மூலம் மார்க்ஸ் புரட்சியை பாட்டாளிமயப்படுத்தலிலும் சர்வதேசமயப்படுத்தலிலும் நகர்த்திவிட்டார் . 1846 System of Economic contradictions or The philosophy of Misery என்பதை புருதான் இரண்டு வால்யூம்களில் கொணர்ந்தார். இதனை விமர்சித்துதான் மார்க்ஸ் தத்துவத்தின் வறுமை என மேற்சொன்ன புத்தகத்தை 1847ல் கொணர்கிறார். புருதானின் அனார்க்கிச சோசலிச பொருளாதாரம் இதில் விமர்சனத்திற்கு உள்ளானதாக பெலிக்ஸ் சொல்கிறார். பொருளாதாரத்தின் சாரம் அரசியல்தான், உண்மையான அரசியல் புரட்சிதான் என்பது எதிரொலிக்கப்படுகிறது.

ஏறத்தாழ அவர் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையை இறுதி செய்திட்ட காலத்துடன் பிரஸ்ஸல்ஸ் வாழ்க்கை முடிவிற்கு வருகிறது. <u>அகாடமிக் வட்டாரங்களுக்கு பெரும் புத்தகங்களை எழுதி தருவதல்ல, புரட்சிகர இயக்கங்களை உந்தி எழுப்புவது, அவர்களிடத்தில் கருத்துக்களை எடுத்து செல்வது எங்களின் நோக்கமாக இருந்தது என எங்கெல்ஸ் இக்காலத்தில் தங்கள் சிந்தனையில் ஏற்பட்ட முக்கிய மாற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.</u> 1844-45களில் எங்கெல்ஸ் அவரது ரைன்லாந்து பெர்மன் மற்றும் எல்பெர்ஃபெல்ட் பகுதிகளில் 200 பேர்கள் பங்கேற்ற கம்யூனிஸ்ட் குழு கூட்டங்கள் மூன்றை நடத்திவிட்டதாக தெரிவிக்கிறார். வேடிக்கையாக ஒருமுறை அவர் அங்கு தொழிலாளிதான் இல்லை ('only the proletariat was missing') என குறிப்பிடுகிறார். நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டதால் அதற்குமேல் கூட்டங்கள் நடத்தமுடியாமல் போனது.

எங்கெல்ஸ் இங்கிலாந்தில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நிலை (The condition of working class in England) எழுதி மார்க்சிடம் தெரிவித்திருந்தார்.

1845ல் லீப்சிக்கில் வெளியான அப்புத்தகம் மார்க்சின் புத்தகங்களைவிட அந்நேரத்தில் அதிகம் விற்றதாக பெலிக்ஸ் சொல்கிறார். 1845ல் மார்க்சை லண்டன் அழைத்து சென்று ஆறுவாரம் மான்செஸ்டரில் தங்கவைத்து கார்ல் ஷாப்பர் போன்றவர்களை எங்கெல்ஸ்தான் அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார். நார்த்தெர்ன் ஸ்டார் என்பது சார்ட்டிஸ்ட்களின் பத்ரிக்கை. அதன் எடிட்டராக இருந்த ஜூலியன் ஹார்னே அறிமுகம் மார்க்சிற்கு கிடைக்கிறது. 1846 ல் அமைப்பு வடிவத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கரஸ்பாண்டன்ஸ் கமிட்டி ஒன்றை மார்க்ஸ் ஏற்படுத்துகிறார்.

மார்ச் 30 1846ல் மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், ருஷ்யத்தோழர் பாவல் அன்னென்காவ் , தையற்கலைஞராக இருந்து ஜெர்மன் தொழிலாளர்களிடம் வேலை செய்த வைட்லிங் உள்ளிட்டவர்கள் கூட்டம் ஒன்று நடந்தது. தொழிலாளர் இயக்கங்கள் குறித்து விவாதிப்பதற்காக அவர்கள் கூடினார்கள். எங்கெல்ஸ் தலைமையுரையில் பல தோழர்கள் பல்வேறு வகைகளில் தொழிலாளர்களிடம் வேலைசெய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு கொள்கைகளை உருவாக்க நேரமில்லாமல் இருக்கலாம். பொதுவான கோட்பாடு (doctrine) ஒன்றை ஏற்று செயல்படுத்துவதற்காக நாம் கூடியிருக்கிறோம் என அறிமுகம் செய்தார். ஏராள தோழர்களிடம் கம்யூனிசம் என பேசி வேலை செய்யும் வைட்லிங் சொல்லட்டும் எத்தனைபேருக்கு அவர்களால் 'வேலை' போயிருக்கும் என்பதை மார்க்ஸ் கேலியாக சொல்லிட வைட்லிங் கடுமையான பதிலை தந்தார். மார்க்ஸ் தனது படிப்பறிவை (bookish theory) உண்மையான தொழிலாளர்களிடம் திணிக்க பார்க்கிறார் என்றார் வைட்லிங் . அறியாமையால் எவருக்கும் பலனிருக்கபோவதில்லை என மார்க்ஸ் தனது கோபத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டியதானது.

1846 CCC என்கிற கம்யூனிஸ்ட் கரஸ்பாண்டண்ட் குழுவிற்கு பாரிஸ் நிருபராக இருக்க வேண்டி புருதானுக்கு மார்க்ஸ் எழுதினார். அதில் புருதான் புத்தக ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பாளர் ஹெர் க்ருண் பற்றி மார்க்ஸ் விமர்சித்திருந்தார். புருதோனிடமிருந்து மார்க்ஸ் பதிலை பெற்றாலும் பாரிஸ் நிருபர் என்பதற்கான இசைவை பெறவில்லை.

கம்யூனிச கருத்துக்களை பகிர்ந்து கொள்ள விவாதிக்க பரந்த பல நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய சர்வதேச அமைப்பு ஒன்றின் தேவை குறித்து ஷாப்பர் - மார்க்ஸ் கடிதங்கள் எழுதிகொண்டனர். ஷாப்பர் அதை அமுல்படுத்தும்வகையில் உரிய திட்டமென்ன என மார்க்சை கேட்டிருந்தார்.

மார்க்சின் ஆலோசனையான 'கம்யூனிஸ்ட் காங்கிரஸ்' என்பதை ஷாப்பர் ஏற்றார். அதே நேரத்தில் பிரஸ்ஸல்ஸிலிருந்து செயல்படும் மார்க்ஸ் குழுவை பற்றி பேராசிரியத்தனமான கர்வம் என்று விமர்சித்து (" you proletarians of Brussels still have the professor's arrogance in a high degree") ஷாப்பர் எழுதினார். பதில் தரும் வகையில் பாரிசிலிருந்து எங்கெல்ஸ் 'லண்டன் ஷாப்பர் குழுவினரை' விமர்சித்து கடிதம் எழுதினார். இவர்களுடன் வேலை செய்வது கடினம்தான், பொறாமையுடன் பேராசிரியர் என குற்றம் சொல்வது நம்மை ஆர்வமிழக்க செய்கிறது என்றார் எங்கெல்ஸ்.

ஜனவரி 20 1847ல் 'லீக் ஆப் ஜஸ்டிஸ்' ஜோசப் மோல் என்பவரை பிரஸ்ஸல்ஸ் அனுப்புகிறது. சி சி சி யை தங்களுடன் வந்து இணையுமாறு வேண்டுகோள் விடுக்கிறார் மோல். மார்க்ஸ் அக்குழுவினரின் கற்பனாவாத சிந்தனைகள் குறித்து கேள்வி எழுப்புகிறார். மார்க்ஸ் தனது சிந்தனைகளால் லீக் உறுப்பினர்களை சரி செய்து ஏற்கவைக்க முடியும் என மோல் தெரிவிக்க லீக் ஆப் ஜஸ்டிஸ் உடன் செல்வது என மார்க்ஸ் தோழர்கள் முடிவெடுக்கின்றனர்.

'லீக் ஆப் ஜஸ்டிஸ்' ஜூன் 2 - 9 1847ல் கூடுகிறது. மார்க்ஸ் வரவில்லை. எங்கெல்ஸ் பாரிஸ் பிரதிநிதியாக பங்கேற்றார். கம்யூனிஸ்ட் லீக் என பெயரை மாற்ற முடிவெடுக்கின்றனர். அனைவரும் சகோதரர்கள்(All men are Brothers) என்பதற்கு பதிலாக அனைத்துப்பகுதி பாட்டாளிகளே ஒன்றுசேருங்கள்(Proletarians of all lands, Unite) என்பதும் ஏற்கப்படுகிறது. பிரஸ்ஸல்ஸ் சி சி சி கம்யூனிஸ்ட் லீகின் கிளையாக ஆகஸ்ட் 5 1847ல் மாற்றப்பட்டு தலைவர் மார்க்ஸ் என அறிவிக்கின்றனர். கம்யூனிஸ்ட் லீக் உறுப்பினர்கள் வேறு எந்த அரசியல் அமைப்புடனும் தொடர்பு கொள்ளக்கூடாது என்கிற லண்டன் செண்ட்ரல் கமிட்டியின் வழிகாட்டலை பிரஸ்ஸல்ஸ் கமிட்டியால் ஏற்கமுடியாது என்கிறார்

மார்க்ஸ். அவர்களின் அரசியலற்ற பார்வையையும் மற்ற குழுக்களுடன் தொடர்புகொண்டு விவாதம் மூலம் தங்கள் கருத்துக்களை ஏற்க செய்திடும் முயற்சியை கட்டுப்படுத்துவதாகவும் மார்க்ஸ் கூறினார்.

கம்யூனிஸ்ட் லீகின் இரண்டாவது காங்கிரஸ் அவசியம் என மார்க்ஸ் கருதினார். லண்டனில் நவ 30 - டிசம்பர் 8 1947வரை அக்கூட்டம் நடந்தது. மார்க்ஸ் பங்கேற்றார். முதலாளித்துவ முறையிலான ஆட்சியை தூக்கி எறிவது, தனியார் சொத்துரிமையற்ற, வர்க்கபேதமற்ற சமுதாயம் அமைப்பது, பாட்டாளிகளின் ஆட்சி என்பதை லீக் ஏற்றது. கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை எழுதும் பொறுப்பு மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ்க்கு தரப்படுகிறது.

III

பிரஸ்ஸல்ஸில் ஜெர்மன் தொழிலாளர் கல்விமையம் ஒன்றை மார்க்ஸ் நண்பர்களுடன் அமைக்கிறார். அங்கு வில்ஹெல்ம் உல்ஃப், மோசஸ் ஹெஸ் வகுப்புகள் எடுக்கின்றனர். மார்க்ஸ் பொருளாதார குறிப்புகள் பற்றி வகுப்புகள் எடுத்து வந்தார். லண்டன் கமிட்டி உடனடியாக கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையை அனுப்பிடவேண்டும் என்ற தாக்கீதை மார்க்ஸிற்கு அனுப்பியது. 1848 பிப்ரவரியில் வெளியிட ஏதுவாக மார்க்ஸ் அறிக்கையை அனுப்பினார். இவ்வறிக்கை எழுதியதன்மூலம் ’காலங்களை கடந்த புரட்சிகர சக்திகளின் மாஸ்டர் ஆனார் மார்க்ஸ்’ என டேவிட் பெலிக்ஸ் பாராட்டுடன் குறிப்பிடுகிறார். அதேநேரத்தில் "A spectre is haunting Europe- the spectre of communism " அய்ரோப்பாவை கம்யூனிசம் எனும் பெரும்பூதம் ஆட்டிப்படைக்கிறது என்று அவர் எழுதியதை ’boastful lie’ வெற்றுப்பெருமை என பெலிக்ஸ் விமர்சிக்கிறார். அனைத்துவகைப்பட்ட சோசலிச சிந்தனைகளையும் கடுமையாக விமர்சித்து மார்க்ஸ் தொழிலாளி வர்க்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்பதை உயர்த்தி பிடித்தார். அதன் தீர்மானகரமான புரட்சிகரமான பாத்திரத்தை அழுத்தமாக வெளிப்படுத்தினார்.

பெல்ஜியத்தில் தாயிடமிருந்து பெற்ற 6000 பிராங்க்ஸ் பணத்தில் 2100 எடுத்து பெல்ஜியம் குழு ஒன்று ஆயுதம் வாங்கிட மார்க்ஸ் உதவினார்

என்கிற போலீஸ் தகவல் சென்றது. பெல்ஜியம் டெமாக்ரடிக் அசோசியேஷன் என்பதற்கு மார்க்ஸ் துணைத்தலைவராக இருந்தார். பிப்ரவரி 27 அன்று ஆர்ப்பாட்ட அறைகூவல் விடப்பட்டது. 1848 மார்ச் 3 அன்று மாலை 24 மணிநேரத்திற்குள் மார்க்ஸ் பெல்ஜியம்விட்டு வெளியேறவேண்டும் என்கிற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. மார்ச் 4 காலையில் அவர் கைது செய்யப்படுகிறார். மார்க்சும் சில வெளிநாட்டினர்களும் கூச்சலுடன் பிரஞ்சு புரட்சியை காபி கிளைப்பில் கொண்டாடிகொண்டிருந்தார்கள், அங்கு போலிசாருடன் நடந்த வாக்குவாதத்தில் மார்க்ஸ் கைது செய்யப்பட்டார் என போலிஸ் தரப்பு கூறியது. மார்க்ஸ் வீடு புகுந்து அவர்களிடம் போலிசார் மோசமாக நடந்துகொண்டனர் என்கிற பொதுவான பதிவை பலர் தந்துள்ளனர்.

நிதிதிரட்டி புதிய ரெயினிஷ் ஜெய்டுங் பத்ரிக்கையை மார்க்ஸ் மற்றும் தோழர்கள் கொணர்ந்தனர். மிக கவனமாக கம்யூனிஸ்ட் பத்ரிக்கை என அறிவிக்காமல் ஜனநாயக இதழ் என அறிவித்தனர். பிரியமுடியாத ஒன்றுபட்ட ஜெர்மனிக்காக என்ற முழக்கம் தந்தனர். இன்றுள்ள நிலைபோல்தான் அன்றும்.. பல தொழிலாளர்கள் வேறு பத்ரிக்கைகளையே அதிகம் படித்து வந்தனர். ஆனாலும் மார்க்ஸ் உழைப்பால் 6000 எண்ணிக்கையில் வெளியாகி அப்பத்ரிக்கை கவனத்தை ஈர்ததது. 1848 ஏப்ரலில் கலோன் வந்தார் மார்க்ஸ்.

கலோனில் அந்நேரத்தில் லீகை துவங்கி நடத்தியவர் டாக்டர் காட்சால்க். 1848 மார்ச்சில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டத்தால் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். காட்சால்க் தொழிலாளர் அமைப்பில் 5000 உறுப்பினர்களை வைத்திருந்தார், மத்தியதர வர்க்கத்திலிருந்து தீவிரமாக இயங்கிவந்த சிலருடன் 'நகர ஜனநாயக கழகம்' ஒன்றை மார்க்ஸ் துவங்கினார். சிறு வர்த்தகர் சிலரும் அதில் இணைந்தனர். அரசியல் நிகழ்வாக ஜெர்மன் 38 சிறுபகுதிகளிலும், பிரஷ்யாவும் சேர்ந்து பிராங்கபர்ட் நாடாளுமன்றம் அமைந்தது. அதற்கு மார்க்சின் சில நண்பர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தனர்.ஆர்னால்ட் ரூகாவும் உறுப்பினர்.

1848 ஜூலையில் மார்க்சின் ஆலோசனைப்படி மூன்று முக்கிய ஜனநாயக அமைப்புகளின் ஒருங்கிணைப்புக்குழு, அதை இயக்கிட

ஆறுபேர் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் போலிசார் காட்சால்க்கை கைது செய்தனர். வன்முறை மூலம் குடியரசு நிறுவ முயற்சி என்கிற வழக்கு அவர்மீது போடப்பட்டது. இச்சூழலில் மார்க்ஸ் தலைமை பாத்திரம் எடுத்து ஜனநாயகவாதிகளின் கலோன் காங்கிரஸ் என்பதை ஆகஸ்டில் அமைத்தார். செப்டம்பரில் தொழிலாளர் பாதுகாப்பு கமிட்டி என ஒன்றை எங்கெல்ஸ், உல்ஃப் போன்றவர் அமைத்தனர். இக்கமிட்டி கலோனுக்கு 10 கிமீ தூரத்தில் உரிங்கன் எனுமிடத்தில் 10000 மக்களை திரட்டி பொதுக்கூட்டம் நடத்தி பிராங்கபர்ட் நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகளை தாக்கியது. ஷாப்பர் தலைமையில் எங்கெல்ஸ் உட்பட உரையாற்றினர். மார்க்ஸ் பங்கேற்கவில்லை.

செப்டம்பர் 25 அன்று எங்கெல்ஸ், உல்ஃப் உள்ளிட்டவர்களை கைது செய்ய அரசாங்கம் உத்தரவிட்டது. ஷாப்பர் சிறையிலடைக்கப்பட்டார். எங்கெல்ஸ் தப்பி பெல்ஜியம் சென்றுவிட்டார். மார்க்ஸ் பத்ரிக்கையில் தொடர்ந்து அரசாங்கத்தை தாக்கி மக்கள் ஆயுதகுழுக்களை அமையுங்கள் என எழுதிவந்தார். வரிகொடா இயக்கம் மேற்கொள்வீர் என்றார். 1849 பிப்ரவரி வழக்கில் தன்னை தற்காத்துக்கொள்ளும் வகையில் கருத்துக்களை அவர் முன்வைத்தார்- ”கனவான்களே! உலகின் பெரும் பிரச்சனைகள் குறித்த ஆய்விற்கே நான் முன்னுரிமை தருபவன். மாநிலங்களில் யார் என்ன என்பதைவிட, வரலாற்று இயக்கம் குறித்தே ஆய்வு செய்கிறேன். எனவே வாழ் இடத்தில் உள்ள போலீஸ், நீதிமன்றம் என்பதுடனான மோதலை விட என் ஆய்வுப்பணிக்கே அதிக முன்னுரிமை என உறுதி தருகிறேன்" என தனது தற்காப்பு வாதங்களை வைத்தார். அதே நேரத்தில் ஆளுபவர்கள் எதிர்புரட்சியை கைகொள்ளும்போது மக்கள் புரட்சி எனும் தங்கள் உரிமை மூலம் பதிலை தராமல் இருக்கமுடியாது என்பதையும் தன் வாதமாக முன்வைத்தார்

நியுரெயினிஷ் ஜெய்டுங் (NRZ) பத்திரிக்கையில்தான் மார்க்ஸ் கூலி- உழைப்பு- மூலதனம் பற்றி தொடர் எழுதிவந்தார். மே18ல் அதன் கடைசி இதழ் சிவப்பு மையிட்டு வந்தது. 20000 காப்பி சென்றது. உங்களது ஆயுதத்திற்கு விடைகொடுங்கள் என அவர் உருக்கமாக எழுதியிருந்தார் . புதிய வலுவான ஆயுதங்கள் தரித்து மீண்டும்

எழுவோம் என்கிற நம்பிக்கையையும் வெளிப்படுத்தியிருந்தார். பெல்ஜியத்திலிருந்து பாரிஸ் சென்று அங்கிருந்து ஆகஸ்ட் 23 1849ல் அவர் லண்டன் செல்கிறார். எங்கெல்சையும் அங்கு அழைக்கிறார். 1850 மார்ச்சில் அரசாங்கத்திற்கு இணையாக தொழிலாளர் தங்களது புரட்சிகர அரசாங்கத்தை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றார் மார்க்ஸ். நிரந்தர புரட்சி உங்கள் யுத்த முழக்கமாகட்டும் என்று பேசினார்.

புரட்சிகர கம்யூனிச உலக சொசைட்டி (World Society of Revoultionary Communism) என்பதை மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், வில்லிக், பிளாங்கியின் சீடர்கள், சார்ட்டிஸ்ட் இயக்கத்தினர் லண்டனில் நிறுவினர். பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரம், நிரந்தர புரட்சி என்கிற கருத்தாங்கங்களை அக்குழு பேசியது. வில்லிக் , ஷாப்பர் ஆகியவர்களுடன் மார்க்சிற்கு கருத்துவேறுபாடு ஏற்பட்டது. லண்டனில் அரசியல் பொருளாதார ரிவ்யூ பத்ரிக்கை மூலம் 1850 மார்ச்- மே காலத்தில் பிரான்சில் வர்க்க போராட்டங்கள் குறித்து மார்க்ஸ் எழுதினார். சில மாதங்களுக்கு பின்னர் 1852ல் 18வது புருமர் லூயிநெப்போலியன் வெளியானது.

மிக குறைவான தோழர்களுடன் இருப்பதே நல்லது என மார்க்ஸ் இக்காலத்தில் கருதினார். பிப்ரவரி 11, 1851ல் அவர் எங்கெல்ஸ்க்கு 'மிகப் பிரபலமான நேர்மையான நமது தனிமையில் நீங்களும் நானும் நம்மை கண்டறிகிறோம். நமது கொள்கைக்குகு மிக உகந்ததுதான் இத்தனிமை' என எழுதினார். குடிபெயர்ந்தோர் சார்பில் கூட்டம் ஒன்று 1848ன் பிரஞ்சுபுரட்சி குறித்து பேசிட கூடியபோது மார்க்சின் சார்பில் சென்றோரை அக்கூட்டத்தினர் ஏற்காமல் ஒற்றர்கள் என விமர்சித்து தொந்திரவு செய்து அனுப்பிவிட்டனர்.

1850 நவம்பரில் எங்கெல்ஸ் தந்தையின் தொழிலை கவனிக்க மான்செஸ்டர் சென்றார். 1851ல் நியுயார்க் டிரிப்யூன் எடிட்டரும், ஃபூரியரிஸ்ட் என அறியப்பட்ட சார்லஸ் ஜெர்மன் நிகழ்வுகள் குறித்து மார்க்சை எழுத சொன்னார். எங்கெல்ஸ் உதவியுடன் கட்டுரைகளை மார்க்ஸ் எழுதினார். முதல் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மார்க்சின்

ஜெர்மன் கட்டுரைகள் எங்கெல்ஸின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் சென்றாலும், 1853 முதல் மார்க்சே ஆங்கிலத்தில் எழுத ஆரம்பித்தார்.

மார்க்ஸ் லண்டன் வந்தபோது அவருக்கு வயது 31. பிரஷ்யா போலீஸ் உளவாளி ஒருவர் மார்க்ஸ் மிக மோசமான மலிவான வாடகைப்பகுதியில் தங்கியிருந்ததையும், வீட்டு தளவாட சாமன்கள் பழையனவாக அழுக்காக இருந்ததையும், யார் வ்ந்தாலும் ஜென்னி உபசரித்து வருவதைப்பற்றியும் செய்தி அனுப்பியிருந்தார். முதலில் செல்ஷ்ஸி என்கிற சற்று மேம்பட்ட பகுதியில் மார்க்ஸ் தங்கினார். வாடகை கொடுக்கமுடியவில்லை. அதன்பின்னர் டீன் தெரு என்பதில் 6 ஆண்டுகள் இருந்தார். முதல் பெண் ஜென்னி பாரிசில் பிறந்தார். லாராவும், எட்கரும் பிரஸ்ஸல்ஸில் பிறந்தனர்.

லண்டன் வந்தவுடன் எட்மெண்ட் , பின்னர் கைடோ என்கிற குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. 1851 மார்ச்சில் பிரான்சிஸ்கா என்ற பெண் குழந்தை பிறக்கிறது. கைடோ, பிரான்சிஸ்கோ குழந்தைகள் இறக்கின்றனர். பிரான்சிஸ்கோவை புதைக்கத்தான் பணமில்லாமல் போய் பிரான்சிலிருந்து குடியேறிய ஒருவரிடம் கடன்பெற்று இறுதி சடங்கு முடிகிறது. 1855 ஏப்ரலில் 7 வயதில் எட்கர் மரணிக்கிறான். 1855 ஜனவரியில் எலியனார் பெண் பிறக்கிறாள். 1857 ஜூலையில் மற்றொரு பெண் குழந்தை மரித்தே பிறந்தது.

மார்க்ஸ் குடும்பத்தில் ஹோமர், சோபாக்கிள்ஸ், தாந்தே, சேக்ஸ்பியர், கதே, பால்சாக் சார்ந்த இலக்கிய பேச்சுக்கள் மிக சாதரண

உரையாடல்களில் கூட மிளிரும் என்பதை நாம் அறியமுடிகிறது. மார்க்ஸ் பெரும் நகைசுவையாளரும் கூட. கேலிபேச்சும் கிண்டலும் பெயர்வைத்து கலாய்ப்பதும் நடக்கும். உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதில் குழந்தையைபோல் அடம் பிடிப்பவராக மார்க்ஸ் இருந்தார் . மோசமான கும்பல்(Vulgar Mob) என்றால் அவர்களின் அறியாமை கண்டு அவர் கோபம் கொள்பவராகவும் இருந்தார். வறுமையை, குடும்ப சுமையை எதிர்கொண்டு சமாளிப்பவராக ஜென்னி வாழ்ந்து மறைந்தார். ஆனால் அவர்களின் இருமகள்கள் தற்கொலை செய்துகொண்டு தங்கள் வாழ்க்கையை துறந்தனர். மூத்த மகள் ஜென்னிலாங்கேகூட 39 வயதில் உடல் சுகவீனமற்றவராகவே மறைந்தார்.

எங்கெல்ஸ் மான்செஸ்டரில் தொழிலாளர் பெண்மணி மேரிபர்ன்ஸ் உடன் மணவாழ்க்கையில் இருந்தார். அவர் மறைவிற்கு பின்னர் அவரது தங்கை லிஸ்ஸி உடன் வாழ்ந்தார். ஜென்னி மார்க்ஸ் மேரிபர்னசை வரவேற்பவராக இல்லை என்கிற பதிவை பெலிக்ஸ் தருகிறார். மேரி இறந்தபோது மார்க்ஸ் எழுதிய கடிதம் கூட எங்கெல்ஸ்க்கு வருத்தமளித்தது. அக்கடிதத்தில் மார்க்ஸ் கேட்ட பண உதவியை எங்கெல்ஸ் தரவில்லை. உடனடியாக செய்ய இயலாது என எங்கெல்ஸ் பதில் எழுதினார்.. பணம் கேட்க அது சரியான நேரமா என்ற கேள்வி எங்கெல்ஸ் இடம் இருந்தது. இதையறிந்த மார்க்ஸ் தனது வருத்தத்தை உடன் தெரிவிக்கிறார். எங்கெல்ஸ் அனைத்தையும் மறந்து கம்பெனி பணத்திலிருந்து 100 பவுண்ட் அனுப்பினார். எங்கெல்ஸ் 1851முதல் மார்க்ஸ் குடும்பத்திற்கு நிதி உதவி செய்பவராக இருந்தார். மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் மாஸ்கோ ஆய்வு நிறுவனப்படி ஏறத்தாழ மார்க்ஸிற்கு எங்கெல்ஸ் செய்த உதவி 7500 பவுண்ட் ஆகும். அன்றைய காலத்தில் பெரிய தொகையாகவே அதை கருதமுடியும்.

லண்டன் வந்த ஆரம்ப ஆண்டுகளில் மார்க்ஸ் குடும்பம் மிக வறுமையில் இருந்தது. மூன்று- நான்கு ஆண்டுகளில் மாத வருவாய் 150 பவுண்ட் என்ற நிலை ஏற்பட்டது.. அடித்தட்டு மத்தியதர வாழ்க்கை வாழக்கூடிய அளவு இருந்தது. 1869ல் மார்க்ஸ் கடன்களை பெரும்பாலும் அடைத்தார். எங்கெல்ஸ் மார்க்சிற்கு ஆண்டிற்கு 350

பவுண்ட் வருவாய் ஒன்றிற்கும் ஏற்பாடு செய்தார். தாயார் இறப்பிற்கு பின்னர் 700 பவுண்ட், வில்லியம் உல்ஃப் உயில் மூலம் 824 பவுண்ட் என பெற்றதால் குடும்பத்தை வறுமையிலிருந்து சிறிது சிறிதாக மீட்க முடிந்தது.

மார்க்ஸ் குடும்பம் ஹாம்ப்ஸ்டெட் பகுதிக்கு சற்று விசாலமான 7 அறைகள் கொண்ட வீட்டிற்கு செல்கிறது. 1867ல் காபிடல் முடியும் தருவாயில் அவருக்கு கொப்புளங்கள் வரத்துவங்கின. கண்பார்வை பாதிப்பு, பசியின்மை, வயிற்று உபாதைகள், லிவர் பாதிப்பு தலைவலி, மூட்டுவலிகளால் அவதிப்பட்டார். பத்ரிக்கை விமர்சனம் என்பதை தாண்டி கனமான புத்தகங்களை மார்க்ஸ் எழுதவேண்டும் என்கிற விழைவை எங்கெல்ஸ் 1850களிலேயே சொல்லி வந்தார். காபிடல் முதல்பாகம் வெளியிடுவதற்கு 16 ஆண்டுகள் மார்க்ஸ் கடுமையாக உழைத்திருந்தார். இளமையிலிருந்து முதுமைவரை (Adolesecence-Senescence) மார்க்சிடம் காபிடலுக்கு ஆன கூறுகள் வளர்ந்து கொண்டேயிருந்தது என பெலிக்ஸ் மதிப்பிடுகிறார். மார்க்ஸ் மறைந்த பின்னர் 1885, 1894ல் அடுத்த பாகங்கள் வந்தன. மார்க்ஸின் குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டு அவற்றை சரிசெய்து வெளியிட்டதாக எங்கெல்ஸ் தெரிவிக்கிறார். முதல்பாகம் மார்க்சின் தலைசிறந்த படைப்பாக அனைவராலும் ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

iV

The production process of capital, The Process of Circulation of Capital, The process of Capitalistic production என காபிடலின் மூன்று பாகங்களுக்கும் பெயரிடப்பட்டது. இதற்கு முன்னர் 1857-58ல் மார்க்ஸ் எழுதிய அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்திற்கு அடிப்படைகள் என்பதை சோவியத் எடிட்டர்கள் 1939-41ல் வெளியிட்டனர். கிராண்ரிஸ்சே (Grundrisse) என்கிற ஜெர்மன் டைட்டிலில் அது அறியப்படுகிறது. மார்க்ஸ் 1859ல் அரசியல் பொருளாதார விமர்சனங்கள் வெளியிட்டார். கார்ல் காட்ஸ்கி தேடிப்பிடித்து உபரிமதிப்பு கோட்பாடுகள் என்பதை 1905-10 காலத்தில் வெளிக்கொணர்கிறர். டேவிட் மக்லெல்லன் கிராண்ரிஸ்ஸே குறித்த ஆய்வுகளை செய்துள்ளார்.

காபிடலில் லேபர் என்பது லேபர், லேபர் பவர் என விளக்கப்படும். தனியார் சொத்துரிமை என்பது உற்பத்தி- மறு உற்பத்தி எனவும், மதிப்பு என்பது உபரிமதிப்புவரை விளக்கப்படும். Relative Surplus value, Absoulte surplus எனவும் மார்க்ஸ் பேசுகிறார். அவர் ஆய்வுகள் விரிவடைய அவரது எழுத்தும் விரிந்து செல்லவேண்டியதானது. அரிஸ்டாட்டில் முதல் ரிகார்டோவரை கற்பது என்பது எவ்வளவு கடினமான வேலையாக இருந்தாலும் அவர் விரிவாக கற்க தவறவில்லை. உழைப்புமதிப்பு கோட்பாடு மார்க்சின் மையமான கோட்பாடானது. ஆடம்ஸ்மித் எடுத்துரைத்த மதிப்பு கோட்பாட்டை தேவை- வழங்கல் என்பதில் பார்க்கவேண்டியிருந்தது. மார்க்சின் மதிப்பு கோட்பாட்டை புரட்சிகர குறுக்கல்வாதம் என விமர்சிப்போரும் உண்டு.

வேலைநாள் என்பது பற்றிய விளக்கமே காபிடலில் 75 பக்கங்கள் வருவதாக பெலிக்ஸ் குறிப்பிடுகிறார். ஆலை மெஷினரி என்பது 140 பக்கங்களில் பேசப்படுகிறது. It is a cold work என பெலிக்ஸ் விமர்சித்தாலும் மனிதகுலத்தின் மீதான மகத்தான பிடிப்பில்லாமல் இவ்வேலை சாத்தியமில்லை எனவும் பெலிக்ஸ் மதிப்பிடாமல் இல்லை. காபிடலின் மையமே அதிகாரம் பற்றியதுதான். பாட்டாளிவர்க்கம் என்கிற புதிய வகைப்பட்ட வர்க்கத்தின் அதிகாரம் நோக்கி மார்க்ஸ் மனிதகுலத்தை நகர்த்த விரும்பினார். மார்க்சியர்களால், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் தொழிலாளிவர்க்கத்தால் இது சாத்தியம்தான் என்பதும் நம்பப்படுகிறது. காபிடல் உலகின் பொருளாதார விளக்கத்திற்காக வரவில்லை- புரட்சிகர ஆட்சி அதிகார மாற்றம் என்பதற்கான விளக்கம் - அரசியல் என அதை விமர்சிப்போர் உண்டு.

1868ல் பிரஸ்ஸல்ஸ் நடந்த அகிலத்தின் கூட்டத்தில் காபிடல் எனும் மூலதனம் குறித்த முதல் அறிவியல் ஆய்வை உலகிற்கு தந்த பொருளாதார அறிஞர் கார்ல் மார்க்ஸ் என்கிற தீர்மானத்தை மார்க்ஸ் ஆதரவாளர்கள் கொணர்ந்தனர். மூலதன புத்தகம் அதிகாரத்திற்கான கருவி- ஆக உயர் புரட்சிகர அரசியலை அது படைக்கிறது என தனது ஆய்வின் முடிவாக பெலிக்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

பாட்டாளிகளின் தேசியம் (Proletarian Nationalism) என்பது அனைத்துவகை தேசிய பகைமைகளையும் முடிவிற்கு கொணரும் (end of all national hostilities) என்கிற கருத்திற்கும் மார்க்ஸ் வந்தார். பாட்டாளிகள் தங்கள் அரசியல் உயர் அதிகாரம் பெற தேசிய வர்க்கமாக தன்னை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை.பூர்ஷ்வாக்கள் பொருளில் தாங்கள் பேசவில்லை என்றார் மார்க்ஸ். இந்துஸ்தான் அதுவரைபட்ட துன்பங்களையெல்லாம் விஞ்சக்கூடிய துயர்களை பிரிட்டன் அதன் மீது சுமத்தியுள்ளது என மார்க்ஸ் எழுதினார். அதேநேரத்தில் ஆசிய சமுகம் தனது விதியை மாற்றிக்கொள்ள இங்கிலாந்து நினைவற்ற வகையில் வரலாற்றின் கருவி (unconscious tool of history) எனவும் மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டார்.

பிரான்சில் லூயி நெப்போலியன் உறவினர் விக்டர் நெப்போலியன் தொழிற்சங்க இயக்கத்திற்கு சற்று உதவிகரமாக இருந்தார். அரசிற்கு எதிரான தொழிற்தகராறுகளை மட்டுப்படுத்த விழைந்தார். 1862ல் அவர் 750 பிரான்ஸ் தொழிலாளர் லண்டன் சென்று தொழில் கண்காட்சி காண ஏற்பாட்டையும் நிதி உதவியையும் செய்தார். லண்டன் ட்ரேட்ஸ் கவுன்சில் தோழர்களுடன் பிரான்ஸ் தோழர்கள் கலந்துபேசி நிரந்தர அமைப்பு ஒன்றை செப் 28 1864ல் துவங்கினர். இது முதல் அகிலம் என வரலாற்றில் அழைக்கப்படுகிறது. இக்கூட்டத்திற்கு மார்க்ஸ் அழைக்கப்பட்டு அவர் உட்பட 34 உறுப்பினர் பன்னாட்டு பிரதிநிதிகள் கமிட்டி ஒன்றை அமைக்கின்றனர். அதில் 9 பேர் கொண்ட துணைக்கமிட்டியில் மார்க்ஸ் இடம்பெற்றார். மார்க்சின் ஆளுமையாலும் அறிவாற்றலாலும் விரைவில் அதன் தலைமை பாத்திரத்தை அவரால் எடுக்க முடிந்தது.

ஜெர்மன் தொழிலாளர் கல்வி சொசைட்டியின் (German workers Educational Society) கரஸ்பாண்டெண்ட் செக்ரட்டரி ஆக மார்க்ஸ் இருந்தார். 1864ல் ஜார்ஜ் ஓட்ஜர் என்பார் சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பின் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1866ல் மார்க்ஸ் பெயர் வந்தபோது அவர் மறுத்து ஓட்ஜெரையே தலைவராக இருக்க சொன்னார். கூட்டாக விவாதித்து முடிவு (Collective Decision) என்பதை மார்க்ஸ் வற்புறுத்தி வந்தார். விவாதங்களுக்கு பின்னர் மார்க்சின் கருத்துக்களே முடிவாக

வரத்துவங்கின. அகிலம் துவங்கிய இரண்டே ஆண்டுகளில் நூற்றுக்கணக்கான தொழிற்சங்கங்கள், சொசைட்டிகள், கில்ட்கள், இலக்கிய கழகங்கள், மொழிப்போராளிகள் என அவ்வமைப்பு விரிவடைந்தது. அதனால் பல்வேறு புதிய பிரச்சனைகளும் வரத்துவங்கின. வேலைநிறுத்த காலங்களில் அகிலம் போராளிகளுடன் நின்று உதவியது. எட்டுமணிநேர வேலை என்பதை தீர்மானமாக்கியது. அகிலம் வழியாக சிந்தனையையும் அமைப்பின் செயல்பாட்டையும் ஒருங்கிணைக்க மார்க்ஸ் முயன்றார்.

குழந்தை தொழிலாளர் முறை ஒழிப்பு என்கிற முழக்கம் எடுபடவில்லையெனினும் அதற்கு சட்ட முறைகள் அவசியம் என அகிலம் சார்ந்தவர் கோரினர். லசேன் 1867, பிரஸ்ஸல்ஸ் 1868, பாசல் 1869 மாநாடுகளில் மார்க்சின் செல்வாக்கு கூடியது.

கம்யூன் என்பது பாரிசில் முனிசிபல் நிர்வாகத்தை குறித்தது. 1870 செப்டம்பரில் லூயி நெப்போலியன் சரணடைந்தார். பூர்ஷ்வாக்களின் அரசியல்வாதிகள் தற்காலிக அரசாங்கம் அமைத்தனர். பாரிசில் புரட்சியாளர்கள் அவசரப்பட்டு இந்த அரசாங்கத்திற்கு எதிராக போய்விடவேண்டாம் என மார்க்ஸ் உட்பட அகிலத்தினர் கருதினர். கம்யூன் எழுச்சி 72 நாட்கள் நீடித்தது. இருந்த நாட்களில் முற்போக்கான நடவடிக்கைகளை, பொருளாதார நடவடிக்கைகளை புரட்சியாளர்கள் எடுத்தனர். ஆறுமாத நிலவாடகை தள்ளுபடி, வங்கிகடன் தவணைகள் அதிகரிப்பு, கத்தோலிக்க மதப்பிடியிலிருந்து கல்விமுறையினை விடுவிக்க முயற்சி போன்றவைகளை அறிவித்தனர். கத்தோலிக்க பெற்றோர் சிலர் பள்ளி புகுந்து புதிய முறைகளை முறியடிக்க முயன்றதும் நடந்தது. வீட்டு சாமான்கள் விலை குறைப்பு, அதிகாரிகள் அலுவலர் சமபளத்தை கட்டுக்குள் கொணர்தல், தொழிலாளர்களுக்கு கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், 34 புதிய தொழிற்சங்கங்களை அமைத்துக் கொடுத்தல், ரொட்டி தொழிலாளர் இரவுப்பணிக்கு தடை, புரட்சிகர நீதிமன்றம் நிறுவுதல் போன்றவையும் அமுலுக்கு வந்தன.

1871 மே 21- 28 ஆகிய இரு ஞாயிறுக்குள் பாரிஸ் இரத்த வெள்ளத்தில் மூழ்கடிக்கப்பட்டது. 20000 கம்யூனார்ட்ஸ் உயிர் பறிபோனது. முப்பதாயிரத்திற்கும் மேலானவர் சிறைபிடிக்கப்பட்டனர்.

ஆயிரக்கணக்கானோர் நாடு கடத்தப்பட்டனர். பலர் சித்திரவதை கூடத்திற்கு அனுப்பபட்டனர். மார்க்ஸிற்கு பாரிஸ் கம்யூன் வெற்றி குறித்து சந்தேகங்கள் இருப்பினும் அதனை அற்புத வரலாற்று முன்முயற்சி, மாபெரும் தியாகம் என வர்ணித்திருந்தார். கம்யூன் வீழ்ச்சியை அடுத்து மார்க்ஸ் The Civil war in France எழுதினார்.

செப்டம்பர் 4 1870 எழுச்சியை தொழிலாளர்கள், அவர்களின் பிரதிநிதிகளின் அரசாங்கம் என்றே மார்க்ஸ் அங்கீகரித்தார். கம்யூன் நாடாளுமன்றம் மட்டுமல்லாமல், எக்ஸிகுயுட்டிவ் லெஜிஸ்லேட்டிவ் அமைப்பாகவும் உருவானது என்றார். கம்யூனில் பெரும்பான்மை சோசலிஸ்ட்கள் இல்லை என்பதையும் மார்க்ஸ் குறிப்பிடாமல் இல்லை. பாரிஸ் எழுச்சி புதிய சமூகத்தின் கட்டியங்காரன் என்று கொண்டாடப்படும் (working men's paris, with its commune, will be forever celebrated as the glorious harbinger of a new society) என்கிற அங்கீகாரத்தை மார்க்ஸ் அதற்கு வழங்கினார். மார்க்ஸ் பாரிஸ் கம்யூனை உற்சாகப்படுத்தி எழுதியதை இசையா பெர்லின் என்ற சிந்தனையாளர் revoultionary hagiography புரட்சியாளர்களின் திருத்தொண்டு வரலாறு என குறிப்பிட்டார்.

நியுயார்க் வேர்ல்ட் பத்ரிக்கைக்கு மார்க்ஸ் கொடுத்த பேட்டி ஜூல 18 1871ல் வெளியானது. அதில் அவர் அகிலம் என்பது தொழிலாளர்கள் இணைந்து உருவாக்கிக்கொண்ட ஒன்று. அதன் நோக்கம் அரசியல் அதிகாரத்தை கைப்பற்றி தொழிலாளர்க்கு பொருளாதார விடுதலையை பெற்றுத்தருவது என விளக்குகிறார். 1871 ஜூனில் பிரஞ்சு அரசாங்கம் சார்பில் அகிலத்தை கடுமையாக விமர்சித்து அறிக்கை வெளியிட்டது. நாத்திக, கம்யூனிச சொசைட்டி , வெகுஜனங்களின் மிருகத்தனமான சக்தியது என்றது அவ்வறிக்கை.

அகிலத்தின் லண்டன் காங்கிரஸ் செப்டம்பர் 17-23 1871ல் நடந்தது. பகுனினுடன் கருத்து வேறுபாடுகள் அதிகரித்திருந்தது. 1872 செப்டம்பரில் அடுத்த காங்கிரஸ் ஹேகில் நடந்தது. மார்க்ஸ் பங்கேற்றார். சார்பாளர் அனுமதி முற்றிலுமாக மார்க்ஸ்- எங்கெல்ஸ் வசம் இருந்தது. அனுமதிக்கப்பட்ட 61 சார்பாளர்களில் பெரும்பான்மை

மார்க்சை ஏற்பவர்கள்.. உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்ட பகுனின் காங்கிரஸிற்கு வரவில்லை.

சிலர் கயில் அதிகாரமா- சுதந்திர பெடெரேஷனா (Centralisation of power in the hands of few or free federation) என்கிற இரு சிந்தனைகளின் மோதல் களமாக அகிலத்தின் காங்கிரஸ் இருந்தது என பிரதிநிதி ஒருவர் குறிப்பிட்டார். மார்க்ஸ் எதிர்ப்பாளர்கள் சிலர் இயக்கம் ஒரே ஒரு மூளையின் பிரதிநிதியாகக்கூடாது(The movement cannot represent the conception of a single brain) என விமர்சித்தனர். அகிலத்திற்கு விரோதமாக நடப்பவர்களை நீக்கலாம் என்கிற தீர்மானத்தில் மார்க்சால் பெரும்பான்மை பெற முடிந்தது. அதேநேரத்தில் எங்கெல்ஸால் முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானமான அகிலத்தை நியுயார்க்கிற்கு மாற்றுவது என்பதற்கு கூடுதல் எதிர்ப்பு வந்தது. இறுதியில் அத்தீர்மானமும் முடிவானது. பகுனின் மீதான விசாரணைக்குழு முடிவுகள் நிருபணமானது என அகிலம் அவரை வெளியேற்றியது.

தொழிலாளர் தலைவர் ஃபெர்டினாண்ட் லசேல் மார்க்சின் கருத்துக்களை எடுத்து செல்பவராக இருந்தார். அரசியல் பொருளாதார விமர்சனங்கள் 1859ல் வெளிவர உதவினார். 1860களின் துவக்க ஆண்டுகளில் இருவருக்கும் இடையே அடிக்கடி கடித பரிமாற்றங்கள் , சந்திப்புகள் நடந்தன. AGWA என்கிற அனைத்து ஜெர்மன் தொழிலாளர் சங்கத்தை லசேல் 1863 மே மாதம் உருவாக்கினார். அதை சோசலிஸ்ட் தொழிலாளர் கட்சி போன்றது என்றார். AGWAமுதல் ஆண்டிலேயே 5000 உறுப்பினர்களை பெற்றது. அரசின் உதவியுடனான தொழிலாளர் கூட்டுறவுகள் என்பதை லசேல் பேசினார். முதலாளித்துவத்திற்குள் சில நலன்கள் என்கிற அவரது நடவடிக்கை மார்க்சின் புரட்சிமூலம் முதலாளித்துவத்தை தூக்கி எறிதல் என்பதுடன் மாறுபட்டது.

GWA என்கிற ஜெர்மன் தொழிலாளர் அமைப்பினை லசேலுக்கு எதிரானவர்கள் பிராங்கபர்ட்டில் துவங்கினர். ஆகஸ்ட் பெபல் லீப்சிக்கில் லசேலுடன் சேராமல் இருந்தார். லீப்னெக்ட் பெபலுடன் இணைந்தார். லாசேல் மறைந்தபின், ஸ்விட்சர் தலைமை விலகலுக்கு பின்னர் 1875ல் இரு அமைப்புகளும் இணைந்து சோசியல் ஜனநாயக தொழிலாளர் கட்சியை 1875ல் உருவாக்கினர். இணைப்பு குறித்து

லீப்னெக்ட் முன்கூட்டியே மார்க்சுடன் விவாதிக்கவில்லை என்றும், பத்ரிக்கை செய்தி மூலமே மார்க்ஸ் இதை அறிந்தார் எனவும் பெலிக்ஸ் கூறுகிறார். கோதா திட்டம் குறித்த மார்க்சின் விமர்சனங்களையும் லீப்னெக்ட் வெளியே தெரிவிக்காமல் பின்னர் 1891ல்தான் வெளியானது எனவும் பெலிக்ஸ் கூறுகிறார்.

ருஷ்யா செயிண்ட் பீட்டர்ஸ்பர்கில் ஏப்ரல் 1872ல் மூலதனம் முதல் வால்யூம் 900 காப்பிகள் விற்றன. 1870 ல் பகுனினுடன் தொடர்பு இல்லை என தெரிவித்து நிகொலாய் உதின் மார்க்சுடன் தொடர்புகளை மேற்கொண்டார். பகுனினை எதிர்த்து மார்க்சுடன் நிகோலாய் நின்றார்.

பன்முக சோசலிசம் (Eclectic Socialism) என்கிற கருத்துக்களுடன் பார்வையில்லாத நிலையிலும் டூரிங் சுற்றிவந்தார். அவரை பாராட்டி கட்டுரைகளை பெபல் பத்ரிக்கையில் எழுதினார். மார்க்ஸ் அரைகுறை விஞ்ஞானத்தையும் குறையுள்ள தத்துவத்தையும் பயன்படுத்துகிறார் என்கிற கருத்தை டூரிங் சொல்லிவந்தார். 1877-78 ல் டூரிங்கிற்கு பதிலை எங்கெல்ஸ் எழுதி டூரிங்கிற்கு மறுப்பு புத்தகமாக வந்தது. 1880ல் சோசியல் டெமாக்ரடிக் கட்சியின் பத்ரிக்கை பொறுப்பை கார்ல் ஹிர்ச் என்பவருக்கு தரவேண்டும் என மார்க்ஸ் நினைத்தார். பெபலும் லீப்னெக்ட்டும் பெர்ன்ஸ்டைனுக்கு கொடுக்க விரும்பினர்.

சோசலிச ஜனநாயக கட்சி (SDP) 1880களில் பெரிதாக வளர்ந்தது. அதிக வாக்குகளையும் பெறத்துவங்கியது. மார்க்ஸ் மறைந்தாலும் எங்கெல்ஸ் இதை கண்ணுற்றார். 1878ல் அக்கட்சியின் பெயரால் 75 பத்ரிக்கைகள் வந்தன. 1896ல் பெர்ன்ஸ்டைன் Evoultionary Socialism என்பதை எழுத துவங்கினார். பெபல் இதை விமர்சித்தார். புரட்சி என்பது நோக்கம் என்பதிலிருந்து பக்தி (as object to piety) என போய்விட்டதாக பெலிக்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

1860ல் ஜென்னிமார்க்ஸ் தனது 46ஆம் வயதில் சின்னம்மை நோயால் தாக்கப்பட்டார். மார்க்சிற்கு நகல் எழுதி தருவதில் துணையாக இருந்தாலும் சில காலம் ஓய்விற்காக தனியே சென்றார். இக்காலங்களில் மகள் உதவியாக மார்க்சிற்கு இருந்தார். மகள் ஜென்னிலாங்கேவிற்கு ஆஸ்த்மா தொந்திரவு மட்டுமல்லாமல், சில

நேரங்களில் மாமியார் தொந்திரவுகளும் இருந்தது. மகள் லாராவிற்கு மூன்று குழந்தைகள் இறந்த துக்கம் இருந்தது. 1911ல் அவர் தனது கணவருடன் தற்கொலை செய்துகொண்டார். இறுதி சடங்கில் லெனின் பங்கேற்ற செய்தியை பார்க்கமுடிகிறது. அடுத்த மகள் எலியனார் தனது 43ஆம் வயதில் 1898ல் விஷம் அருந்தி மறைந்தார். 1881 டிசம்பர் 2 அன்று லிவர் கான்சரால் பாதிக்கப்பட்டு ஜென்னி மார்க்ஸ் இறந்தார். ஜென்னியின் இழப்பு மார்க்சின் உடலை மேலும் பலவீனப்படுத்தியது. 1883ஜனவரி 10 அன்று 5 குழந்தைகளின் தாயான மார்க்சின் மகள் ஜென்னிலாங்கெ புற்றுநோய் தாக்கி மரணம் அடைந்தார். மார்க்ஸ் தனது இருக்கையில் அமர்ந்தபடியே மார்ச் 14 1883ல் மறைந்தார்.

மார்க்ஸ் காலத்தில் புகழ்வாய்ந்த ஆட்சியாளர்களாக பிஸ்மார்க், கிளாட்ஸ்டோன், டிஸ்ரேலி இருந்தனர். ஆனால் எதிர்காலத்திற்கான மகத்தான திட்டமிடலில் மார்க்ஸ் இருந்தார். அவர் பேசிய சர்வதேசியம், பாட்டாளிவர்க்கம் அவரை உலகத் தலைவராக மாற்றின. அவரின் பெயரால் எழாத இயக்கமென உலகில் எங்கும் இல்லை என்ற நிலை அவரின் பிறந்த 125 ஆண்டுகளிலேயே ஏற்பட்டுவிட்டது. அவர் உலகின் சர்வ இடங்களையும் சென்றடைந்தார். மார்க்ஸ் புரட்சிகர இயக்கங்களின் உந்துவிசையாக தொடர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். இன்றும் உலகின் மையமான விவாதம் அவரை சுற்றியே நடந்து வருகிறது.

Ref:

Marx as Politician- Prof David Felix, Newyork

Marx- Engels An introduction to their Lives and work- David Riazanov

லண்டனில் கார்ல் மார்க்ஸ்

பிரிட்டிஷ் சோசலிச சூழல்

மார்க்சின் லண்டன் தொடர்பும் அவர் அங்கு வாழ்ந்த காலத்திலும் மறைந்த சில ஆண்டுகளிலும் நிலவிவந்த சோசலிச கருத்துக்கள் மற்றும் சூழல் பற்றிய சில குறிப்புகள் இங்கு தரப்படுகின்றன.

1847 ஜூலை- ஆகஸ்டில் பிரிட்டனில் நாடளுமன்ற தேர்தல் நடந்தது. சார்ட்டிஸ்ட் இயக்கம் வேட்பாளர்களை நிறுத்துகிறது. ராபர்ட் ஓவன் மரில்போன் என்கிற இடத்தில் அரசியல் சீர்திருத்தம் என்கிற முழக்கத்துடன் வேட்பாளராக நின்றார். வெற்றிபெறமுடியவில்லை. 1844 செப்டம்பரில் ஜெர்மன், போலந்து, இத்தாலியிலிருந்து குடியேறிய அகதிகள் தங்களை இங்கிலாந்து சமுகத்தினருடன் இணைத்துக்கொண்டு இருக்கத்தக்க வகையில் லண்டனில் சகோதரத்துவ ஜனநாயக சமூகம் என்பதைத் துவங்கினர். தங்கள் கூட்டங்களை ஜெர்மன் கம்யூனிஸ்ட் தொழிலாளர் கிளப்பில் (கட்சிகளுக்கு அப்போது கிளப் என பெயரிட்டனர்) நடத்தி வந்தனர். அவர்கள் சார்ட்டிஸ்ட் இயக்கத்தார்களையும் இக்கூட்டங்களுக்கு வருமாறு அழைத்தனர்.

மாஜினிக்கு நேரடியாக சார்ட்டிஸ்ட்களுடன் தொடர்பில்லை என்றாலும் தீவிரமாக இயங்கிவந்தார்.. கார்ல் ஷாப்பர் (Karl Schapper) என்கிற ஜெர்மன் புரட்சியாளருக்கு சார்ட்டிஸ்ட்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு இருந்தது. பிரடெரிக் எங்கெல்ஸ்க்கு சார்ட்டிஸ்ட் அறிவுவட்டத் தொடர்பும் , நார்த்தென் ஸ்டார் எடிட்டர்களுடன் தொடர்பும் இருந்தது. 1845ல் ஜெர்மன் விஷயங்கள் குறித்து அவர் எழுதவும் செய்தார். 1846ல் மார்க்ஸ்க்கு சார்ட்டிஸ்ட்கள் தொடர்பு இருந்ததை பார்க்கிறோம். பெல்ஜியத்தில் இருந்த ஜெர்மானிய கம்யூனிஸ்ட்கள் சார்ட்டிஸ்ட் தலைவர்களை பாராட்டி மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸை எழுத சொல்கின்றனர். அவர்களது பாராட்டு செய்தி நார்த்தெர்ன் ஸ்டார் ஜூலை 25 1846ல் வெளியாகிறது.

1847ல் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை தொடர்பான கூட்டத்திற்கு லண்டன் வந்த மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் உள்ளிட்டவர்கள் சார்ட்டிஸ்ட் பொதுக்கூட்டம் ஒன்றில் பங்கேற்று பேச வைக்கப்படுகின்றனர். பிரஸ்ஸல்ஸ் டெமாக்ரட்ஸ் இயக்கம் தன்னை அனுப்பியதாகவும் அவர்கள் சார்பில்

தான் பேசுவதாகவும் மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகிறார். லண்டன் சார்ட்டிஸ்ட்களும் தாங்களும்தான் உண்மையான ஜனநாயகவாதிகள் என மார்க்ஸ் அக்கூட்டத்தில் பேசினார். இங்கிலாந்தின் உழைக்கும் மக்களே என விளித்து நீங்கள் உலக ரட்சகர்கள் என புகழ்பெறுவீர்கள் என்றார். அவரது உரை ஜெர்மன் மொழியில் நிகழ்த்தப்பட்டிருந்தது

லீக் ஆப் ஜஸ்ட் குறித்து சில மாறுபட்ட செய்திகளை வெவ்வெறு ஆய்வாளர்கள் தருகின்றனர். டேவிட் ரியாஸ்னாவ் அவ்வமைப்பு பாரிசில் துவங்கப்பட்டு 1839ல் பிளாங்கிஸ்ட்கள் எழுச்சி தோல்வியுடன் பலவீனமடைந்தது என்றும் அதில் பணியாற்றிய ஷாப்பர், வைட்லிங் போன்றவர்கள் பின்னாட்களில் லண்டனில் புதுப்பிக்க முயற்சித்ததாகவும் குறிப்பிடுகிறார். ஷாப்பர் 1840ல் லண்டன் வந்து தொழிலாளர் கல்விக்கான சொசைட்டி ஒன்றை நிறுவுகிறார். மற்றவரான வில்லியம் வைட்லிங் தையற்கலைஞர். அவர் ஸ்விட்சர்லாந்த் சென்றார். பல்வேறு பிரசுரங்கங்களை வெளியிட்டார். பாட்டாளிவர்க்கம் என தனித்த வர்க்கப்பார்வை சரியல்ல என்றார். உதிரிபாட்டாளிகள், திருடர்கள், பிச்சைக்காரர்கள்தான் புரட்சியாளர்கள் என்றார் வைட்லிங். ஆரம்பத்தில் மார்க்ஸ் வைட்லிங்கை பாராட்டி பேசியிருந்தாலும் அவரின் அறியாமையை கண்டு வெகுள்கிறார்.

பிரஸ்ஸல்ஸில் தங்கியிருந்த மார்க்ஸ் 1846 இறுதியில் கம்யூனிஸ்ட் கரஸ்பாண்டன்ஸ் கமிட்டி ஒன்றை அமைக்கிறார். பல நாடுகளின் புரட்சியாளர்களுடன் தொடர்புக்கான கமிட்டியாக அது செயல்பட்டது. பாரிசில் எங்கெல்ஸ், பிரஸ்ஸல்ஸிலிருந்து வில்லியம் உல்ஃப், லண்டனில் ஷாப்பர் என தொடர்பு ஏற்பட்டு பிரதிநிதிகள் சந்திப்பு கூட்டம் லீக் சார்பில் லண்டனில் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. முதல் அமர்விற்கு மார்க்ஸ் வரவில்லை. கூட்டத்தில் முதலாளித்துவத்தை தூக்கி எறிதல், சுரண்டலற்ற தனியார் சொத்துரிமையற்ற பாட்டாளிவர்க்கத்தின் ஆட்சிமுறை என லீகில் பிரகடனப்படுத்துகின்றனர். அமைப்பு ”டிஸ்டிரிக் பாடி” என்கிற வகையில் ஏற்கப்பட்டு மையம் லண்டன் கமிட்டியிடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. மையக்குழுவை கம்யூன் என்றனர். இக்கூட்டத்தில் அமைப்புவிதியாக டெமாக்ரடிக் சென்ட்ரலிசம்

சொல்லப்பட்டது. இம்முறைதான் பின்னர் வந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் அமைப்பு முறையாக கைக்கொள்ளப்பட்டது.

இரண்டாவது கூட்டம் 1847ன் இறுதியில் லண்டனில் நடந்தது. லண்டனில் இருந்து மோல் என்பவர் பிரஸ்ஸல்ஸ் வந்து லீக் கூட்டத்திற்கு மார்க்சை அழைத்தார். அதில் மார்க்ஸ் பங்கேற்றார். முன்னதாக எங்கெல்ஸ் பாரிசிலிருந்து communist catechism என்கிற கேள்வி-பதில் குறிப்புகளை அனுப்பியிருந்தார். மார்க்ஸ் மாநாட்டிற்கு வரும்போது முழுமையான தயாரிப்புகளுடன் வந்தார். விவாதங்களில் பலவற்றை தெளிவுபடுத்தினார். இக்கூட்டத்தில் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கைப் பணி மார்க்சிடம் தரப்பட்டதாக டேவிட் ரியாஸ்னாவ் சொல்கிறார். மார்க்ஸ்- எங்கெல்ஸ் இருவரிடமும் கூட்டாக என சில ஆய்வாளர்கள் எழுதுகின்றனர். ஆனால் பிரஸ்ஸல்ஸ் கமிட்டியிடம் என்பதால் மார்க்சிடம் என்கிறார் ரியாஸ்னாவ். 1847 டிசம்பரில் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை எழுதுவதற்கு இசைவு தெரிவித்த மார்க்சிடமிருந்து அவ்வறிக்கை வராததால் லண்டன் கமிட்டி ஜனவரியில் கூடி கெடு குறித்து தீர்மானம் இயற்றி கடிதமும் எழுதியது..

இக்கடிதம் ஷாப்பர், மோல் போன்றவர்களால் கையெழுத்து இடப்பட்டு ஜனவரி 26 1848ல் அனுப்பப்பட்டது. ஏற்றுக்கொண்டபடி சிட்டிசன் மார்க்சால் பிப்1, 1848க்குள் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை அனுப்பப்படாவிட்டால் மேல்நடவடிக்கை என மத்திய கமிட்டி பிரஸ்ஸல்ஸ் மாவட்ட கமிட்டி மூலம் எச்சரிக்கை விடுக்கிறது. மார்க்ஸ் எழுதவில்லையெனில் எங்களிடம் காங்கிரசின்போது எடுத்து சென்ற ஆவணங்களை உடனடியாக அனுப்பி வைக்கவேண்டும் என்றனர்.

மார்க்ஸ் நிதானமாக ஆழ ஆய்ந்து தேர்ந்த வகையில் கருத்துக்களை முன்வைக்கும் பழக்கம் கொண்டவர். ஆனாலும் கடிதம் அறிந்தவுடன் பாரிஸ் புரட்சிக்கு முன்னதாகவே தனது புகழ் வாய்ந்த கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை என்கிற கம்யூனிஸ்ட் மானிபெஸ்டோவை கொடுக்கிறார். இன்று உலகில் மிக அதிகமான மொழிகளில் பேசப்படும் ஆயிரக்கணக்கான அமைப்புகளுக்கு வழிகாட்டும் அறிக்கையாக இன்றும் அங்கீகாரத்துடன் அவ்வறிக்கை திகழ்கிறது.

பிப்ரவரி 1848ல் பிரஞ்சு புரட்சி எழுந்தது. லண்டனிலும், மான்செஸ்டரிலும் பல இடங்களிலும் ஏராள கூட்டங்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் எழுந்தன. வேலையில்லா இளைஞர்கள் ரொட்டி அல்லது புரட்சி என ஊர்வலம் சென்றனர். பிரிட்ஜ்டனில் துப்பாக்கி சூடு நடந்து ஏராள உயிர்ப்பலிகள் ஆகின. ஓ கானர் (o' Connor) சார்ட்டிஸ்ட் தலைவர் கோரிக்கைகளில் ஒன்றைக்கூட விட இயலாது சாகவும் தயார் என கூட்டங்களில் பேசினார். பிரான்சையும் பிரஸ்யாவையும் பாருங்கள். அங்குள்ள எழுச்சியை காணுங்கள் என அவர் தட்டி எழுப்பினார். நில சீர்திருத்தம் கோரினார். இங்கிலாந்து மக்களே வேலை மற்றும் நிலம் முழக்கத்துடன் அதற்கான பெட்டிஷன் இயக்கத்தில் சேருங்கள் என்றது அவ்வியக்கம்.

விவசாய மற்றும் ஜனநாயக குடியரசு என்பதற்கான அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தையும் அவர்கள் தயாரித்தனர். ஏப்ரல் 10, 1848ல் பெரும் ஊர்வலம் நடத்தி கோரிக்கை சாசனத்தை நாடாளுமன்றத்தில் வழங்குவது என்பது

முடிவானது. அனைத்து செல்வங்களுக்கும் உழைப்பே ஆதாரம். ”அமைதியான வழியில் வாய்ப்பிருந்தால்- இல்லையேல் ஆயுதம் தாங்கி கட்டாயமாக” போன்றவை முழக்கமாக இருந்தன. ஆயுதங்களும் இரகசியமாக சேகரிக்கப்பட்டன. போலீசார் பெருமளவு குவிக்கப்பட்டனர். இங்கிலாந்து வங்கிக்கு சிறப்பு பாதுகாப்பு போடப்பட்டது. கடைகள் அடைக்கப்பட்டன. மூலைக்கு மூலை போலிசார் நடமாட்டம் உறுதி செய்யப்பட்டது. என் சி ஏ (National Charter Association) தலைவர்கள் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட வண்டியில் தலைமைதாங்கி வந்தனர். கானர், மக்கிராத் போன்ற தலைவர்களிடம்ம் போலீஸ் கமிஷனர் அமைதியாக கூட்டம் நடத்துங்கள் - நாடாளுமன்றத்திற்குள் ஊர்வலம் செல்ல அனுமதியில்லை என்றார்.

நாடாளுமன்ற வாயிலை தாண்டி உள்ளே உடைத்துக்கொண்டு போவோம் என்கிற உணர்ச்சி பேச்சுக்கள் எல்லாம் நிற்க வேண்டியிருந்தது. தாங்கள் 57 லட்சம் மக்களின் கையெழுத்தை ஒப்படைப்பக்க போகிறோம் என்றனர் தலைவர்கள். ஆனால் 20 லட்சம் கூட இல்லை. திரும்ப திரும்ப பெயர்கள் வந்துள்ளதென அவர்கள் கேலி பேசப்பட்டனர். கானர் தலைமையின் பலவீனம் உணரப்பட்டது. நாடாளுமன்றம் 15 மாதங்களுக்கு சார்ட்டரை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஜூலை 3, 1849ல் அதற்கு ஆதரவாக 17 பேரும் எதிர்த்து 222 உறுப்பினர்களும் வாக்களித்து பெட்டிஷன் குப்பைக்கு போனது.

1848 மே முதல் அக்டோபர்வரை சார்ட்டிஸ்ட் தலைவர்கள் பலர் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குமேல் சிறைத்தள்ளப்பட்டனர். எர்னெஸ்ட் ஜோன்ஸ் என்ற முக்கிய தலைவர் கிரிமினல் போல் நடத்தப்பட்டார். ஹார்னே போன்ற தலைவர்கள் தனியாக ரெட் ரிபப்ளிக்கன், டெமாக்ரடிக் ரிவ்யூ போன்ற பத்ரிக்கைகளை துவக்கினர். நார்த்தெர்ன் ஸ்டார் செல்வாக்குடன் 15 ஆண்டுகள் இருந்துவிட்டு நின்றுபோனது. 1848-50 களில் இங்கிலாந்து தொழிலாளிக்கு பிற நாடுகளான பிரஞ்சு, பிரஷ்யா, ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி என அந்நாட்டு புரட்சியாளர்கள் பெயர்கள் தெரியத்துவங்கியது.

1855 ஓ கானர் இரண்டு ஆண்டுகள் மனநல காப்பகம் ஒன்றில் இருந்து இறந்து போனார். அவரின் செல்வாக்கு காரணமாக அவரது இறுதி

ஊர்வலத்தில் 50000 தொழிலாளர்கள் பங்கேற்றனர். மார்க்சின் இறுதி சடங்குடன் ஒப்பிட்டால் மார்க்ஸ் அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் எவ்வளவு புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளார் அல்லது ஒதுங்கியிருந்துள்ளார் என்பது புலனாகும். ஆனால் இன்று பெர்குஸ் கானர் என்ற அத்தலைவரை லண்டன்கூட நினைத்திருக்குமா எனத் தெரியவில்லை. உலகம் முழுதும் மார்க்ஸை நினைக்கிறது, ஆராய்கிறது. சிந்திக்கின்ற போராடுகின்ற யாராலும் மார்க்சை விடமுடியவில்லை.

ராபர்ட் ஓவனும் அடுத்த 3 ஆண்டுகளில் மறைகிறார். மதகுருமார் அவர் சாகும் தருவாயில் மத ஆறுதல் நிகழ்விற்கு அருகே வந்தபோது ஓவன் அதை மறுத்துவிடுகிறார். நான் பயனற்ற வாழ்க்கை வாழவில்லை. பல உண்மைகளை உலகிற்கு சொல்லியவன். புரிதல் இல்லாததால் அவை ஏற்கப்படாமல் போயிருக்கலாம். நான் காலத்திற்கு முந்தியவனாகத்தான் இருந்துள்ளேன் என்றார் ஓவன்.

அன்றிருந்த இங்கிலாந்தின் தொழிலாளர் நிலைப்பற்றி எங்கெல்ஸ் எழுதியிருந்தார். பல புகழ்வாய்ந்தவர்கள், நாவலாசிரியர்கள் கூட எழுதினர். பலருக்கு கோல்ரிட்ஜ் தாக்கம் இருந்ததாக அறிஞர் மில் குறிப்பிடுகிறார். பென்தாம் மற்றும் கோல்ரிட்ஜ் ஆகியவர்களை சுற்றியே மனிதாபிமான சிந்தனைகள் பேசப்பட்டன. தேவாலயம் மற்றும் பழமைவாதம் பேசும் உக்கிர கவிதைகளும், லிபரல் முதலாளித்து ஆதரவு குரல்களும் ஒருசேர இருந்தன. பிரடெரிக் டெனிசன் மௌரிஸ் போன்றவர்கள் கிறிஸ்துவ சோசலிசம் என பேசத்துவங்கினர்.

இந்தியாவில் பின்னாட்களில் நாம் கேட்க இருந்த ராம ராஜ்யம் என்பதை போன்ற முழக்கத்தை முன்பே அங்கு அவர் ஏசுவின் ராஜ்யம்(Kingdom of Christ) என பேசினர். ராஜ்யவாதிகளுக்கு பைபிள்தான் மானுவல் என்றனர். கிறிஸ்துவ சோசலிசம் கடவுளின் ஆணையாகும். அங்கு நீதி என்பது முதல் கொள்கையாகும். அங்கு மனித பகைமை இராது என்றனர். மௌரிஸ் கிறிஸ்துவர்களை சோசலிசமயமாக்கு- சோசலிஸ்ட்களை கிறிஸ்துமயமாக்கு என்ற முழக்கத்தை வைத்தார். அவர்கள் சார்ட்டிஸ்ட்களை எதிர்த்தனர். ஓவன்வாதிகளுடன் கூட உடன்படமுடியும் என்றனர். மக்களுக்காக அரசியல் எனும் வாரப்பத்ரிக்கையை அவர்கள் கொணர்ந்தனர். கிறிஸ்டியன் சோசலிஸ்ட் என்கிற வார இதழை 1850

நவம்பரில் துவக்கினர் . சோசலிசம் இல்லாத கிறிஸ்துவமும், கிறிஸ்துவாக இல்லாத சோசலிஸ்ட்டும் பாழ் என எழுதினர். ஆனால் 5 ஆண்டுகளுக்குள் அதன் செல்வாக்கு சரிந்தது. அவர்கள் லண்டன் தொழிலாளர் கல்லூரி போன்ற சில நல்ல செயல்களையும் செய்தனர்.

பொருளாதார அறிஞர் மில் போன்றவர்கள் முதலாளி- தொழிலாளி நிரந்தர போராட்டம் கண்டு கவலையை தெரிவிக்க துவங்கினர். மில் தடுமாறியதாக சோசலிஸ்ட்கள் விமர்சனம் வைத்தனர். ஹைலேபரியில் அரசியல் பொருளாதாரத்துறைக்கு மால்தூஸ்க்கு பின்னர் ரிச்சர்ட் ஜோன்ஸ் பொறுப்பேற்றார். மில் போல அவர் அதிகம் எழுதாவிட்டாலும் முதலாளி, தொழிலாளி உறவுகள், அரசியல் பொருளாதாரத்தில் சமுக உறவுகளையும் காணவேண்டும் என்கிற கருத்தை எழுதினார்.

கம்யூனிஸ்ட் லீகில் கருத்து வேறுபாடுகள் வந்தன. சாகசமிக்க சிலரும் பணமும் இருந்தால் புரட்சி- அதற்காக அமெரிக்காவில் கடன் பெறலாம் என ஷாப்பர் குழுவினர் பேசினர். மார்க்ஸ் இதை ஏற்கவில்லை. 1852ல் கம்யூனிஸ்ட்லீக் கலைந்தது. ஆனால் அதன் சார்பில் மார்க்ஸ் எழுதிய கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை இன்றும் விவாதிக்கப்படும் வழிகாட்டிடும் முக்கிய ஆவணமாக திகழ்கிறது.

சார்ட்டிஸ்ட் இயக்கம் பாக்டரி சட்டம், சுரங்க சட்டம், குழந்தைகள், பெண்கள் பாதுகாப்பு சட்டம், 1847ல் 10 மணி வேலை சட்டம், கோதுமை இறக்குமதி பிரச்சனை (Anti Corn Laws) ஆகியவற்றிற்கான தீவிரத்தை காட்டியது. உழைப்பாளர் பிரச்சனையை இனி சமுகம் ஒதுக்கமுடியாது என்கிற கட்டத்திற்கு அது நகர்த்தியது எனலாம்.

II

பிரிட்டன் தொழில்களின் உலகப் பட்டறையாக இருந்தது. சுதந்திர வர்த்தகம் பேச்சானது. போட்டி மூலம் வளர்ச்சி என்றனர். தனிநபர் லிபர்ட்டி என்கிற பேச்சு பெருகியது. பிரிட்டனின் தாராளவாதம் உலகை கவ்விப்பிடித்தது. தொழிற்சங்கவாதம், லிபரல் கட்சியின் ஜூனியராக தொழிற்சங்கங்கள் செயல்படுவது என்பன நடந்தேறின. அதேனேரத்தில்

இப்போக்குகளால் வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறாமல் தடுக்க முடியவில்லை . சுதந்திர வர்த்தகம் , போட்டி சூழல் என்பது வெளிரத் துவங்கியது, மீண்டும் நிலசீர்திருத்தம், சோசலிசம் என்கிற முழக்கங்கள் பெருகலாயின. சோசியல் டெமாக்ரடி ஃபெடெரேஷன் உருவானது. உருவாக்கிய ஹைண்ட்மேன்(H M Hyndman) மார்க்சிய கொள்கைகளை , வர்க்கப்போராட்டத்தை பேசினார். சிட்னிவெப் போன்றோர் முன்நின்று பாபியன் சோசலிஸம் உருவாக்கினர்

லிபரல் லேபரிசம் என்பதை வலியுறுத்தி கிளாட்ஸ்டோன்(Gladstone) போன்றவர்கள் அமைச்சரவை நோக்கி உழைப்பாளர் (Labour to Cabinet) முழக்கம் வைத்தனர். தொழிலாளர் தலைவர்கள், சோசலிஸ்ட்கள் அமைச்சர்களாகட்டும் என்றனர். 1886 ஹென்றி பிராட்ஹர்ஸ்ட்(Henry Broadhurst) என்பவர் கிளாட்ஸ்டோனின் வலக்கரம் என அறியப்பட்டவர் அரசாங்கத்தின் உதவி செயலர்(Under Secretary) , 1892ல் தாம்ஸ் பர்ட் நாடாளுமன்ற செயலர், 1906ல் ஜான் பர்ன்ஸ் அமைச்சரவைக்குள்ளும் முன்னேறி சென்றனர்.

மார்க்ஸ் லண்டன் வந்தவுடனேயே அவர் குடும்பம் துயர்களை அனுபவித்தது. குழந்தைகள் மாண்டனர். வறுமை வாட்டியது. எங்கெல்ஸ் தந்தையுடன் கொண்ட கருத்து வேறுபாட்டில் தொழிலை நாய் வேலை என விமர்சித்து வெறுப்புடன் பேசி வந்தார். ஆனால் சூழல் அவரை மான்செஸ்டர் வேலைக்கு அனுப்பியது. மார்க்ஸை அறிந்திருந்த நியுயார்க் டிரிப்யூன் ஆசிரியர் அவரை தொடர்ந்து எழுதுமாறு பணித்தார், ஆரம்பத்தில் எங்கெல்ஸ் உதவியுடன் ஆங்கில போதாமை உணர்ந்து கட்டுரைகள் அனுப்பிய மார்க்ஸ் ஓராண்டிலேயே தானே எழுதி அனுப்பலானார். கட்டுரை ஒன்றிற்கு 10 டாலர் பெற முடிந்து குடும்பத்தை ஒட்ட வேண்டியிருந்தது. ஆனால் 1857 நெருக்கடியால் பாதிக்கப்பட்ட டிரிப்யூன் வெளிநாட்டு நிருபர்களை எழுத்தாளர்களை நிறுத்தியது.

பிற நாட்டு எழுச்சிகளுக்கு தங்கள் பரிவும் ஆதரவும் உண்டு என்ற அளவில் லண்டன் தொழிலாளர்கள் நின்றனர். இத்தாலியின் கரிபால்டி லண்டன் வந்தபோது அவர்கள் நல்ல வரவேற்பை கொடுத்தனர்.. பிரஞ்சு தொழிலாளர் இயக்கம் தனது சர்வதேசத்தன்மையில் சற்று தீவிரமாக

இருந்தது. ஆஸ்திரியாவிலிருந்து இத்தாலியை விடுவிக்கும் பிரச்சனையில், ஆரம்பத்தில் மார்க்சின் சீடராக இருந்த லஸ்ஸேல் மார்க்ஸ்- எங்கெல்ஸ் உடன் 1859ல் முரண்பட்டார். லஸ்ஸேல் பிரஷ்யாவிலிருந்து இயங்கி வந்தார், ஜெர்மன் தொழிலாளி வர்க்கத்தை கட்டிய பெருமித உணர்வுபட்டவராக அவர் இருந்தார். தான் நடைமுறை அரசியல்வாதி என்றும் மார்க்ஸ்போல் கோட்பாட்டாளன் (doctrinaire) இல்லை எனவும் பேசினார். மார்க்சின் பல்வேறு கருத்துக்களை அவர் தொழிலாளர் கூட்டங்களில் அறிமுகப்படுத்தும்போது பொருளாதார அறிஞர் என மார்க்சை குறிப்பிடுவதை வழக்கமாக கொண்டார். புரட்சிகரவாதி, கம்யூனிஸ்ட் என்றெல்லாம் சொல்லி தொழிலாளர்களை பயமுறுத்த முடியாது என்றார் லஸ்ஸேல். உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுமுறை என்பதற்கு லஸ்ஸேல் அழுத்தம் கொடுத்தார். அனைவருக்கும் வாக்குரிமை என பெற்றுவிட்டால் 90 சத நாடாளுமன்ற இடங்களுக்கு தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் போகமுடியும் என்கிற பிரமையை பரப்பினார். இக்கருத்துக்களில் கண்டிப்பாக மார்க்சிற்கு வேறுபாடுகள் வராமல் இருக்க முடியாது. லஸ்ஸேலை ஏமாற்று என மார்க்ஸ் விமர்சித்தார். லஸ்ஸேல் பிஸ்மார்க்குடன் உறவு கொண்டுள்ளார் என்கிற செய்தி பரவி அவரின் செல்வாக்கு வீழத்துவங்கியது.

1860களில் லண்டன் டிரேட்ஸ் கவுன்சில் தொழிலாளர்களின் செல்வாக்கை பெற்ற அமைப்பாக இருந்தது. ஓட்ஜர், கீரீமர், ஹோவெல் (Odger, Creamer, Howel)l போன்றவர்கள் முக்கியமானவர்களாக செயல்பட்டனர். சர்வதேச உறவுகளை வளர்த்துக்கொள்தல் என்பதை லண்டன் பிரஞ்சு தொழிலாளர் உணர்ந்தனர். போலந்தின் விடுதலை என்கிற பிரச்சனை தோற்றுப்போனாலும் அதற்கான இயக்கங்களை இத்தலைவர்கள் பேராசிரியர் பீஸ்லியுடன் எடுத்தனர். பாரிசில் புருதான் செல்வாக்கில் தொழிலாளர் இயக்கங்கள் இருந்தன. அவர் தொழிலாளிவர்க்கத்தின் அரசியல் திறன் (political capacity of working class) என்ற நூலை எழுதியதாகவும் ஆனால் அது வெளியாவதற்கு முன்னர் புருதான் மறைந்துவிட்டார் என்கிற செய்தியை டேவிட் ரியாஸ்னாவ் தருகிறார். 1861 செப்டம்பரில் இருநாட்டு தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் சந்திப்பும் அதில் மூலதன சுரண்டல் பிரச்சனை,

உலகத்தொழிலாளர்களே ஒன்று சேருங்கள் முழக்கமும் எதொரொலித்ததாக டேவிட் பதிவு செய்கிறார்.

1862ல் பாரிஸ் தொழிலாளர்கள் சர்வதேச கண்காட்சி ஒன்றிற்கு வரும்போது இங்கிலாந்தில் தொழிலாளர் இயக்கம் பற்றி நேரடி அனுபவங்களை பெற விரும்பினர்.. மாநாடு ஒன்றின்மூலம் சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு ஒன்றை நிறுவுகின்ற முடிவும் வந்தது. இதற்கான மாநாடு 1864 செப்டம்பர் 28ல் நடந்தது. ஜார்ஜ் ஓட்ஜர் செப்28 1864 கூட்டத்தை கூட்டியிருந்தார். பொதுக்கூட்டம் ஒன்றிற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு லண்டன்வாழ் தலைவர்கள் பேசவும் அழைக்கப்பட்டனர். இதற்கான அழைப்பை கிரீமர் என்பார் கார்ல் மார்க்ஸ்க்கு அனுப்புகிறார். மார்க்ஸ் அவர்களும் அழைப்பை ஏற்று வருகிறார்.. பேராசிரியர் எட்வர்ட் ஸ்பென்சர் பீஸ்லி தலைமை ஏற்றார். அமைப்பிற்கு ஓட்ஜெர் தலைவர், கிரீமர் பொது செயலர் என தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

முதலில் மாஜினி ஆதரவாளர்களாலும், ஓவனின் ஆதரவாளர்களும் எழுதப்பட்ட அறிக்கைகள் ஏற்கப்படவில்லை. மார்க்ஸ் எழுதிய தொழிலாளிவர்க்கத்திற்கு என்கிற அறிக்கை (Address to the working classes)

ஒருமனதாக ஏற்கப்பட்டது. ஏறத்தாழ சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பிற்கு அவ்வறிக்கையை (IWMA) சார்டிஸ்ட்கள் பாணியில்தான் மார்க்ஸ் எழுதியிருந்ததாக பீர் குறிப்பிடுகிறார். அவரின் தீர்க்கமான தொழிலாளர் வர்க்க பொருளாதார அறிவின் மூலம் தலைமை பாத்திரம் எடுக்க அவரால் முடிந்தது. நவம்பர் 1, 1864ல் மார்க்ஸ் எழுதிய அறிக்கை சில திருத்தங்களுடன் இவ்வமைப்பினரால் ஏற்கப்பட்டது. முதலில் பெயர் கூட இல்லாமலிருந்த அமைப்பிற்கு தொழிலாளர்கள் எக்காரியஸ், விட்லாக் (Eccarius, Whitlock) வற்புறுத்தலால் அய் டபிள்யூ எம் ஏ (International working Men Association) என்கிற சர்வதேசதொழிலாளர் சங்கம், அகிலம் என்கிற பெயரிடப்பட்டதாக அதன் மினிட்ஸ்களை ஆய்ந்த டேவிட் ரியாஸ்னாவ் குறிப்பிடுகிறார்.

பிரிட்டிஷ் மக்கள்பாற் உள்ள வறுமை, அதை ஒழிப்பதாக பேசிய நாடாளுமன்ற பேச்சுகள், பெருகிய அரசு கஜானா, அதிகரித்துவரும் சுரண்டல், நிலமும் மூலதனமும் சிலர் கையில் எப்படி குவிந்து வருகிறது போன்ற பல அம்சங்களை மார்க்ஸ் தன் உரையில் கொண்டுவருகிறார். பட்டினி சாவு நேர்ந்ததை குறிப்பிடுகிறார். சார்ட்டிஸ்ட்கள் இயக்கம் பெற்ற வெற்றிகளையும் தாண்டி முன்னேறவேண்டும் என்கிற அறைகூவலைக் கொடுக்கிறார். 10 மணிவேலை சட்டம் கைகூடியதை வரவேற்றார். அனைத்தையும் விஞ்சி தொழிலாளர் வர்க்கம் தனக்கான அரசியல் அதிகாரத்தை பெற்றாக வேண்டும் . அரசு எந்திரத்தை தங்கள் நலனுக்கான கருவியாக்கிடவேண்டும் என்ற இலக்கை முன்வைத்தார். உலக தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள் என முழங்கினார் மார்க்ஸ். வர்க்க ஆட்சிமுறையை ஒழித்துக்கட்டுவதன் மூலம் தங்களது விடுதலையை தாங்களே பெற வேண்டும்(The Emancipation of the working class must be achieved by the working class themselves.. for the abolition of class rule) என்று மார்க்ஸ் அவ்வுரையில் எழுதியிருந்தார்.

மார்க்ஸ் லண்டனில் வாழ்ந்த கடைசி 15 ஆண்டுகளில் அவரது ஆங்கிலம் அற்புதமாக மாறியது என்கிறார் ஆய்வாளர் பீர். சில நேரங்களில் தாய்மொழி ஜெர்மனைவிட அவரது ஆங்கிலம் மேம்பட்டு இருந்ததாகவும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். தொழிலாளர் ஏதும் செய்ய இயலாத வகையற்ற

வெறும் கூட்டமல்ல. அவர்கள் வருங்கால சுரண்டலற்ற சமுகத்தின் கட்டுமான மாஸ்டர்கள் என மார்க்ஸ் எழுதிவந்ததை பீர் குறிப்பிடுகிறார்.

மூலதனம் என்பது சமுக சக்திகளின் சேகரம் திரட்சி கொண்ட சக்தியுடையது. ஆனால் தொழிலாளர் தங்களின் தனிமனித சக்தியை மட்டுமே கொண்டுள்ளனர். அவர்களின் எண்ணிக்கை மட்டுமே அவர்களின் சமூக சக்தி. வேற்றுமைகளால் அதையும் அவர்கள் பலவீனமாக வைத்துக்கொண்டுள்ளனர் என்றார் மார்க்ஸ். உடனடி பிரச்சனைகளில் கவனம் செலுத்தும் அவர்கள் அடிப்படையான உற்பத்திமுறை குறித்த கவனம் செலுத்தவில்லை. இதனால் பொதுவான சமூக அரசியல் போராட்டங்களிலிருந்து அவர்கள் விலகி நிற்கிறார்கள் என பிரிட்டிஷ் தொழிற்சங்கங்களின் செயல்பாட்டை கண்ணுற்ற அனுபவத்திலிருந்து பொதுமைப்படுத்தி விளக்கினார்.தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாளிவர்க்கத்தின் குவிமையமாக செயல்பட கற்கவேண்டும் என்றார் மார்க்ஸ்.

தொழிலாளர் வர்க்கம் தங்களுக்கு என தனித்த கட்சியை துவக்குவதும் உற்பத்தியை தேசிமயமாக்குவதும் அரசியல் அதிகாரம் பெறும்வரை வர்க்கப்போரை நீடித்து நடத்துவதும் அவசியம் என்கிற அறிவுரையை சர்வதேச தொழிலாளர் சங்கத்திற்கு மார்க்ஸ் தந்தார். அகிலம் எனப்படும் சர்வதேச தொழிலாளர் சங்கத்தின் மாநாடுகள் 1865 லண்டன், 1866 ஜெனிவா, 1867 லசான்னே, 1868 பிரஸ்ஸல்ஸ், 1869 பாஸல், 1872 ஹேக் பகுதிகளில் நடந்தது. ஆரம்பத்தில் பிரிட்டிஷ் தொழிற்சங்கத்தலைவர்கள் பலர் பங்கேற்றாலும் பின்னர் அவர்கள் விலகிக்கொள்ளத் துவங்கினர். பொதுக்குழு உறுப்பினர்களாக பிரிட்டிஷ் தோழர்கள் பலர் இருந்தனர்.

அங்கு பிரஞ்சு, ஸ்விஸ், ஜெர்மன், பெல்ஜியம், ருஷ்யா என பல நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் விவாதம் கருத்து மோதல்கள் அதிகமாயின.

மூலதனம் புத்தகத்தை முடிக்கும் வேலையில் தீவிரமாக இருந்ததால் மார்க்ஸ் 1866ல் ஜெனிவாவிற்கு போகவில்லை என ரியாஸ்னாவ் தெரிவிக்கிறார். இங்கிலீஷ் பிரதிநிதிகள் மார்க்சின் நிலைப்பாட்டை உயர்த்திப் பிடித்ததாகவும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். 1868 பிரஸ்சல்ஸ் அமர்வில் மூலதனம் நூல் மிகுந்த பாராட்டை பெற்றது . அனைத்து நாட்டு தொழிலாளி வர்க்கமும் அதை படித்து அறியவேண்டும் என தீர்மானமும் நிறைவேறியது. 1869 பாசில்(Basle) காங்கிரசில் பகுனின் பங்கேற்றார். தொழிலாளி வர்க்கம் என்பதற்கு அதீத முக்கியத்துவம் மார்க்ஸ் தருகிறார். மாணவர், அறிவுஜீவிகள், மத்தியதர வர்க்க ஜனநாயகவாதிகள் புரட்சிகர சக்திகள் என்றார் பகுனின். சமூக கூட்டிணைவு (Social alliance) என்கிற தங்களின் தனி சர்வதேச அமைப்பையும் கடவுள் மற்றும் அரசுக்கு எதிராக யுத்தம்(War against God and State) முழக்கத்தையும் அவர்கள் வலியுறுத்தி வந்தனர். பகுனின் மார்க்ஸிற்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் தான் அவரின் சீடன் என்பதில் பெருமை கொள்வதாக எழுதினாலும் அவர் குறித்த விமர்சனங்களை சுற்றறிக்கையாக விநியோகித்தார்.

பாரிஸ் கம்யூனின் மார்ச் 18-மே 29, 1871 எழுச்சியின் தோல்வி அனுபங்களை பெற உதவியது . பகுனின் கம்யூன்களை உருவாக்குவோம் என முழங்கினார். பாசில் காங்கிரஸ் கருத்து வேறுபாடுகளை தொடர்ந்து லண்டனில் 1871ல் அகிலம் கூடியது. பகுனிஸ்ட்கள் முறியடிக்கப்பட்டனர். 1872 ஹேக் மாநாட்டில் மார்க்ஸ் பங்கேற்றார். பகுனின் வரவில்லை. அவரை வெளியேற்றும் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. எங்கெல்ஸ் அகிலத்தின் ஜெனரல் கவுன்சில் நியூயார்க்கிலிருந்து செயல்படும் என்கிற தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தார். 1876ல் நியூயார்க்கில் அகிலம் கலைக்கப்பட்ட அறிவிப்பு வெளியானது. அகிலத்தில் 300 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர்.

ஓவன் ஆதரவாளர்கள், புருதான் ஆதரவாளர்கள் மற்றும் சில அனார்க்கிஸ்ட்கள் ஆகியவர்களுடன் மார்க்ஸ்க்கு கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது. சர்வதேச அமைப்பு பலவீனமாக துவங்கியது. 1872ல் பிரிட்டிஷ்

தொழிற்சங்க தலைவர்கள் 1864 மார்க்ஸ் உரையுடன் சில கருத்துக்களையும் இணைத்தனர். வயது வந்தோர் வாக்குரிமை, விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவம், மதசார்பற்ற இலவச கல்வி, அரசாங்க சர்ச்சுகள் என்கிற முறை கூடாது. பட்டங்களும் சலுகைகளும் உள்ள முறை ஒழிப்பு, அயர்லாந்த்தில் சுய ஆட்சி, நிலம், சுரங்கம் மற்றும் உற்பத்திமுறைகளை தேசஉடைமை ஆக்குதல், நாணய பரிவர்த்தனைக்கு ஸ்டேட்பாங்க் முறை என பல்வேறு கோரிக்கைகளை பிரிட்டிஷ் அமைப்புகள் வைத்தன.

அனுபவங்கள் தலைவர்களுக்கு சோர்வை தந்தன. தொழிலாளர்கள் சிந்திக்க மறுக்கின்றனர் என 1850களில் அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்காக போராடிய மூத்த தலைவர்கள் 1860 இறுதிகளில் வருத்தமுற துவங்கினர். தொழிலாளர்களின் பொருளாதார வாழ்க்கை சற்று மேம்பட்டுள்ளதாக தலைவர்கள் கருத்து தெரிவிக்க துவங்கினர்.

தொழிலாளர் கூட்டு அமைப்புகள் சில(London working Men Union , Labour Electoral Association, Labour Representation League) செல்வாக்கு நிறைந்த அமைப்புகளாக மாறின. நாடாளுமன்றத்தில் தொழிலாளர் பிரச்சனைகளை கொண்டுபோய் தீர்க்க முடியும் என அவ்வமைப்புகள் சொல்லத்துவங்கின. எல் ஆர் எல் என்கிர லீக் அகிலத்தை (IWMA) ஏற்காமல் விமர்சித்தது. அதற்கு புகழ்வாய்ந்த ஜே எஸ் மில் போன்றவர்களின் ஆதரவும் கிட்டியது. மார்க்ஸ் நோய்வாய்ப்பட்டு வெளிஉலக நிகழ்வுகளில் பங்கேற்க முடியாத 1882-83 களில் சோசியல் டெமாக்ரடிக் ஃபெடெரேஷன், பாபியன்கள், சோசலிஸ்ட் லீக் போன்றவர்கள் இணைந்து சோசலிச கொள்கைகள் என போராடிவந்தனர்.

எங்கெல்ஸ் தனது பாக்டரி தொடர்புகளை விடுவித்துக்கொண்டு 1870 செப்டம்பரில் லண்டன் வந்து சேருகிறார். அமைப்பு வேலைகளில் மார்க்சின் பளுவை குறைக்கிறார். அப்போது ஜெர்மனியில் பேராசிரியர் டூரிங் சிந்தனைகள் செல்வாக்கு பெற்று வந்தன. கண்பார்வை இல்லாததையும் கடந்து பல ஊர்களில் அரசியல் பொருளாதாரம், தத்துவம் குறித்து அவர் உரை நிகழ்த்தினார். அவருக்கு மறுப்பு எழுதவேண்டிய கடமை எங்கெல்ஸ்க்கு வந்தது. எங்கெல்ஸ் ஆரம்பத்தில் தயங்கினாலும் மார்க்சின் துணையுடன் வோர்வார்ட்ஸ்

ஜெர்மன் பத்ரிக்கையில் 1877ல் தொடர்களாக எழுதி பின்னர் 1878ல் டூரிங்குக்கு மறுப்பு வெளியானது. பெர்ன்ஸ்டைன் உள்ளிட்டவர் எங்கெல்ஸை விமர்சித்தனர் . மார்க்சியத்திற்கும் கேபிடலுக்கும் மிக சிறந்த அறிமுகம் அப்புத்தகம் என ரியாஸ்னாவ் குறிப்பிடுகிறார்.

III

சமுக தத்துவ ஆய்வுகளிலிருந்து மார்க்ஸ் பொருளாதார ஆய்வுகள் நோக்கி தனது கவனத்தை செலுத்த ஆரம்பித்தார். கடுமையாக 15 ஆண்டுகள் சொல்லணாத் துயர் சூழ 1867ல் காபிடல் முதல் வால்யூம் வெளியிடப்பட்டது. மற்ற இரு வால்யூம்களும் சரிபார்க்கப்பட்டு நேர் செய்யப்பட்டால் வெளியிட முடியும் என்ற நிலை இருந்தது. அவர் மறைவிற்கு பின்னர் எங்கெல்ஸ் அப்பணியை செய்கிறார்.

முதலாளித்துவத்திலிருந்து சோசலிசம் நோக்கி மாறும் கட்டத்திற்கு பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரம் எனும் அரசியல் கருவியின் அவசியம் குறித்து மார்க்ஸ் பரிந்துரைத்தார். அன்று நிலவிய முக்கிய குறை மார்க்சின் எழுத்துக்களை முழுமையாக உள்வாங்க வேண்டுமெனில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு ஜெர்மன் பிரஞ்சு தெரிய வேண்டியிருந்தது. அவ்வாறு அறிந்தவர்கள் மிக குறைவாக இருந்தனர். பெல்போர்ட் பாக்ஸ், ஹைண்ட்மேன் (Belfort Bax, Hyndman)போன்ற சிலர்தான் மார்க்ஸ் இருக்கும்போதே ஆங்கில இதழ்களில் அவரது கருத்துப்பற்றி கட்டுரைகள் எழுதினர்.

நவீன சிந்தனையின் தலைவர்கள் என்ற ஆக்கத்தில் பெல்பார்ட் பாக்ஸ் டிசம்பர் 1881 கார்ல் மார்க்ஸ் குறித்தும் அவரது காபிடலை அறிமுகப்படுத்தியும் எழுதினார். இந்த நூற்றாண்டின் மிக முக்கிய படைப்பு மூலதன புத்தகம். இங்கிலாந்தின் தொழிலகம் அதன் விவரங்களைப் பேசும் அப்புத்தகம் ஆங்கிலத்தில் இதுவரை இல்லாதது ஆச்சர்யத்தை எனக்குத் தருகிறது. மார்க்சின் நடையை ஒரே ஒருவருடன் தான் ஒப்பிடமுடியும். ஷோபன்ஹாருடந்தான் ஒப்பிடமுடியும். ஆங்கிலேயருக்கு பிரஞ்சு ஜெர்மன் தெரியாததால் இப்புத்தகம் அப்படியே கிடக்கிறது. மிகமிக சிக்கலான அரூப பிரச்சனைகளை மிகுந்த நகைச்சுவை ததும்ப மார்க்ஸ் வெளிக்கொணர்துள்ளார் இப்படிப்பட்ட அருமையான மிக முக்கிய

புத்தகம் இங்கிலாந்தின் தொழிலை பேசக்கூடிய புத்தகம் ஆங்கிலத்தில் வராமல் இருக்கிறதே என்கிற கவலையை அவர் தெரிவித்திருந்தார். பின்னால் 'காபிடல்' ஆங்கிலத்தில் வந்துவிட்டது.

ஹைண்ட்மேனுக்கு கன்சர்வேடிவ் கட்சி சார்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மூலம்தான் மார்க்ஸ் குறித்த அறிமுகம் கிடைத்தது. அவர் மார்க்சை சந்தித்து உரையாடி வந்தார். அவரின் மேதாவிலாசத்தால் கவரப்பட்டார். பீஸ்லி (IWMA அமர்விற்கு தலைமையேற்றவர்) மார்க்ஸ் குறித்து பெருமிதம் கொண்டவராக இருந்தார். மார்க்சை நடமாடும் என்சைக்ளோபீடியா- அரசியல், தத்துவம் வரலாறு மற்றும் பொருளாதாரத்தில் நிகரவற்ற அறிவுக்கூர்மை பெற்றவர் என பேராசிரியர் எட்வர்ட் பீஸ்லி மார்க்சைப்பற்றி மதிப்பிடு செய்தார்.

சாகச வாழ்வின் பதிவுகள் (Record of an Adventurous Life) என்பதில் ஹைண்ட்மேன் மார்க்ச்- எங்கெல்ஸ் நட்பு, வேறுபாடுகள் குறித்து எழுதியுள்ளார். மார்க்ஸ்- எங்கெல்ஸ் இருவரும் 1881களில் அவரை நம்ப மறுக்கும் சூழல் ஏற்பட்டது. தன்னிடம் வந்து செய்தி வாங்கிக்கொண்டு அதை தவறாக பயன்படுத்திக்கொள்ளும் மனிதன் என்கிற கருத்து உருவானது. The Historical Basis of Socialism என்கிற புத்தகத்தை மார்க்ஸ் மறைந்த ஆண்டான 1883ல் ஹைண்ட்மேன் எழுதினார். இங்கிலாந்த் ஃபார் ஆல் என்பது முன்னர் எழுதப்பட்டு அது மார்க்சுடன் கருத்து வேறுபாட்டிற்கு காரணாமாயிற்று. மார்க்சின் மூன்றாவது மகள் எலியனார் சில ஆண்டுகள் ஹைண்ட்மேன் கட்சியில் இணைந்து பணியாற்றினார். எங்கெல்ஸ்க்கு எப்போதும் ஹைண்ட்மேன் குறித்து நல்ல அபிப்ராயம் இல்லாமல் இருந்தது. சார்டிஸ்ட் வகைப்பட்ட இயக்கத்தை புதுப்பித்து டெமாக்ரடிக் ஃபெடெரேஷன் என ஹையிண்ட்மேன் துவக்கினார். மார்க்சிடம் இது குறித்து அவர் விவாதித்ததாகவும் அதன் வெற்றி சந்தேகமே என மார்க்ஸ் கருதியதாகவும் பீர் தெரிவிக்கிறார்.

பொருளாதார அறிஞர் மில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு காம்டேவை அறிமுகப்படுத்தினார். மார்க்ஸ் மறைந்த 6 ஆண்டுகளில் சிட்னிவெப் எழுதிய இங்கிலாந்தில் சோசலிசம் வெளியாகிறது. அரசியல் பொருளாதார வகைப்பட்டு சோசலிச சிந்தனைகள் எவ்வாறு வளர்ந்தன

என்பது குறித்து அவர் அதில் எழுதுகிறார். மில்லின் 1848 அரசியல் பொருளாதாரம் பற்றி வெப் குறிப்பிடுகிறார். இங்கிலாந்தின் சோசலிஸ்ட்கள் பொருளாதார வரலாற்றில் மார்க்சின் முக்கிய பங்களிப்பை பாராட்டினாலும் கண்மூடித்தனமாக மார்க்சிடம் போகவில்லை என்கிற பதிவை வெப் தருகிறார். மார்க்சின் மூலதன ஆங்கில பதிப்பு வெளிவந்தவுடன் விற்று தீர்ந்தது . மார்க்ஸ் மறைந்த சில மாதங்களில் ஜனவரி 1884ல் பாபியன் சொசைட்டி நிறுவப்படுகிறது. பாபியஸ் என்கிற ரோமன் ஜெனரலின் புகழ்வாய்ந்த அறிவுரையில் வசப்பட்டு (For the Right Moment you must wait) பாபியன் என்கிற பெயரை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். பெர்னார்ட் ஷா, சிட்னி வெப், அன்னிபெசண்ட் போன்றவர் இதில் பணியாற்றினர். சோசலிசம் ஜனநாயகத்தை தழுவவேண்டும் (Socialism had to be adapted to democracy) என்பது மார்க்சியத்திலிருந்து பாபியனிச மாற்றம் என்றனர்.

Socialism Critical and Constructive என்கிற புத்தகம் ராம்சேமாக்டானல்ட்(Ramsay Macdonald) எழுதி 1921ல் வெளியானது. சமூகத்தில் எந்த பிரிவும் வேலியிட்டுக்கொண்டு நிற்கமுடியாது என்பதையே ஓவன் அனுபவங்கள் நம்க்கு உணர்த்துகின்றன. மார்க்ஸ்தான் கம்யுனிஸ்ட் அறிக்கை மூலம், காபிடல் மூலம் தனது பிர எழுத்துக்கள் மூலம் சோசலிசத்திற்கு கோட்பாட்டு வடிவம் தந்தார். அதற்காக தன் வாழ்நாளை செலவு செய்தார்- அவை போராட்டங்களாகவும் முரண்பாடுகளையும் சேர்த்தன என மார்க்ஸ் குறித்து மாக்டானல்ட் எழுதினார். மார்க்ஸ் இன்று கிறிஸ்து முகமது மாதிரி ஆக்கப்பட்டுள்ளார். அவரது பொருளாதார கொள்கைகள் குறித்த சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன. அவரது வரலாற்று தத்துவமும் அப்படித்தான். ஆனால் அவர் இன்று மத தலைவர்கள் போல் வந்தடைந்துள்ள நிலைக்கு காரணங்கள் இல்லாமல் இல்லை என்றார் ராம்சே.

இக்கொள்கைகளை பின்பற்றினால் தொழிலாளிவர்க்கம் அரசியல் அதிகாரம் பெறமுடியும் என்கிற நம்பிக்கையை முதலில் ஏற்படுத்தியவர் மார்க்ஸ்தான். வர்க்கஎதிரிகள் என சரியாக தொழிலாளர் மனதில் படியவைத்து ஆளும்வர்க்கம் எதிர்த்த உறுதியான போராட்டம் என்பதில் மனம் ஒன்ற செய்தவர் மார்க்ஸ் என அற்புத சித்திரம் ஒன்றை ராம்சே

மாக்டானல்ட் வழங்கியிருந்தார். மார்க்சின் உபரிமதிப்பு கோட்பாட்டை சந்தேகத்திற்குரிய பொருளாதார பார்முலா என்றார் ராம்சே. பொருளாதார விமர்சன பிரதிகள் என்பதை போராடும் வாழும் இயக்கமாக மாற்றினார் மார்க்ஸ். தொழிலாளிவர்க்கத்தினருக்கான முழு உருவம் மார்க்ஸ்-சோசலிசத்திற்கான உறுதியான போராளி என ராம்சே மார்க்ஸ்க்கான மரியாதையும் தந்தார். மார்க்சிசம் வாழ்கிறதா எனக்கேட்டால் மார்க்சிசத்தைவிட மார்க்சே வாழ்கிறார் என்கிற நூதனமான கருத்தை ராம்சே மக்டானல்ட் 95 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மார்க்ஸ் மறைந்து 28 ஆண்டுகளில், சோவியத் புரட்சியின் 5 ஆண்டுகளில் வெளிப்படுத்தினார். ராம்சே மக்டானல்ட் பிரிட்டிஷ் லேபர் கட்சியின் முதல் பிரதமராக 1924ல் வந்தவர். லேபர் கட்சியின் முக்கிய கொள்கையாளராக இருந்தவர்.

சோவியத் புரட்சி நடந்த காலத்தில் கில்ட் சோசலிசம் என்பது இங்கிலாந்தில் வளரத்துவங்கியது, அதன் கொள்கைகள் குறித்து ஜி டி எச் கோல் எழுதிய சுய அரசாங்கமும் தொழிலகமும் (self Govt and Industry)என்பதில் நாம் அறியமுடியும். ஆளும் வர்க்கத்தின் செயற்குழு அரசு (State as the Executive of Ruling class)மார்க்சிய பார்வையிலிருந்து மாறுபட்டு குடிமக்கள் மற்றும் நுகர்வோரின் அரசியல் அரசாங்க நிறுவனம் அரசு (State as the political and governmental institution of citizens and consumers) என கில்ட் சோசலிஸ்ட்கள் பேசி வந்தனர். 1880 துவங்கி 30 ஆண்டுகள் பல்வேறு பெயர்களில் சோசலிசம் பேசினாலும் பிரிட்டிஷ் சோசலிஸ்ட்கள் நிலங்களை தேசியமயாமாக்கல் என்பதை வலியுறுத்தினர்.

பேராசியர் ரிசர்ட் ஏலி (prof Richard T Ely) 1883ல்நவீன காலத்தில் பிரஞ்சு ஜெர்மன் சோசலிசம் (French and German socialism in Modern Times) எழுதினார். இப்படைப்பு நியூயார்க்கில் வெளியானது. மார்க்ஸ் இறந்த ஆண்டில் வந்த புத்தகம்.. மார்க்ஸ் எழுதிய காபிடல் சோசியல் டெமாக்ரட்களுக்கு பைபிள் போல ஆகியுள்ளது என்கிறார் ரிச்சர்ட். அப்படி சொல்வதற்கு அது பொருத்தமான ஒன்றும்கூட என்றார். ரிகார்டோவிற்கு இணையான படைப்பது. அதன் ஆழம் காரணாமாக படிப்பதற்கு சற்று கடுமையாக இருக்கிறது என்றார் சாதாரண மக்களையும் அறிஞர்களையும் ஒருசேர கவ்விப்பிடித்து ஈர்த்த அரசியல் பொருளாதார புத்தகம் காபிடல் போல் வேறு ஏதுமில்லை என்று அவர் தனது புத்தகத்தில் 135 ஆண்டுகளுக்கு

முன்னர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மார்க்ஸ் மறைந்தபோது அமெரிக்காவில் நடந்த இரங்கல் கூட்டங்களை குறிப்பாக கூப்பர் சார்பில் நடத்தப்பட்ட பெரும் நினைவாஞ்சலியை அவர் குறிப்பிடுகிறார். மார்க்சின் செல்வாக்கில் நடந்த சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு முடிந்துவிட்டதாக நினைக்க முடியாது என்றும் அய்ரோப்பா அரசாங்கங்களில் அவ்வமைப்பு செலுத்திய செல்வாக்கை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது என்றும் அவர் பதிவு செய்துள்ளார்.

மார்க்சின் துணவியார் ஜென்னி மறைவு, அடுத்து மகள் மறைவு அவரை உலுக்கின. அவர் உடல்நலம் குன்றிப்போனார். எதையும் ஆழ்ந்து செய்யமுடியாத நிலை ஏற்பட்டது. மார்ச் 14 1883 மதியத்தில் தனது சாய்வு நாற்காலியில் அமர்ந்தபடியே மார்க்ஸ் மரணித்த செய்தியை எங்கெல்ஸ் அறிவித்தார்.

சோசலிச சிந்தனைகள் குறித்து பலர் பேசியிருந்தாலும் அதை புரட்சியின் மூலம் நடைமுறைப்படுத்துவதில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பிரதான பாத்திரத்தை முதலில் அழுத்தமாக வெளிப்படுத்தியவர் மார்க்ஸ் என்ற புகழ் அவருக்கு கிட்டியது. ராம்சே மக்டானல்ட் சொல்வது போல் உலகம் மார்க்சியத்தை புரிந்து கொண்டதோ இல்லையோ மார்க்சை கொண்டாடுவதை அவரது 200வது பிறந்த நாளில் காணமுடிகிறது. காந்தியை கொண்டாடிவிட்டு காந்திய சாரங்களை கைவிட்டதுபோல் மார்க்சியம் ஆகிவிடக்கூடாது என்கிற கவலையை பலரும் வெளிப்படுத்தாமல் இல்லை. 2017ஆம் ஆண்டு சோவியத் போல்ஷ்விக் அனுபவத்தின் நூற்றாண்டு மட்டுமல்ல, காபிடல் வெளிவந்த 150 ஆண்டுகளும் ஆகும். அரசியல் பொருளாதாரம் குறித்த விரிவான கற்கைகளின் ஆண்டாகவும் இது அமைந்தால் அனுபவங்களும் அறிவும் செழுமையடையும்.

Ref:

1. History of British Socialism- BEER

2. Life of Marx, Engels- David Riaznov

3. British Trade Unionism- Works of Sidney, G D H Cole

4. Hyndman - Record of an Adventurous Life

5. Socialism Critical and Constructive- Ramsay Mcdonald

6. French and German socialism in Modern Times- prof Richard T Ely

மார்க்ஸ் மறைவின் போது….

(At The Time of Death of Karl Marx)

மார்க்ஸ் - மார்க்சியம் குறித்து ஏராள புத்தகங்கள் பல்வேறு மொழிகளில் வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன, மார்க்ஸ் என்ன சொன்னார் என்பதை குறித்தே ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்கள் வந்துவிட்டன. மார்க்சின் 200 ஆண்டுகள் என்பதால் மேலும் புதியவைகள் ஏராளம் வரலாம். மார்க்ஸ் மறைந்த மார்ச் 14 1883 நேரத்தில் அடுத்த சில நாட்களில்- மாதங்களில் நடந்தவை, வெளிவந்த பத்ரிக்கை செய்திகள், புறக்கணிப்புகள் பற்றியும் நிறைய தகவல்கள் கிடைக்கும் காலத்தில் நாம் இருக்கிறோம். மார்க்சின் கடைசி 10 ஆண்டுகள், கடைசி ஆண்டு என்பதை பற்றி கட்டுரைகள், நூல் அத்தியாயங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அச்சூழலை தொகுத்து புத்தகங்கள் வந்துள்ளன. அவர் மறைந்த சூழல்- வெளிவந்த செய்திகள் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன.

மார்க்ஸ் மறைந்த இருவாரத்தில் தடையில் இருந்த ஜெர்மன் சோசியல் டெமாக்ரடிக் கட்சியின் சோசியல் டெமாக்ரட் பத்ரிக்கை அவருக்கு செலுத்தப்பட்ட பல்வேறு இயக்கங்களின் நினைவு இரங்கல் செய்திகளை தொகுத்து சிறப்பு இதழ் ஒன்றை வெளியிடும் என்றது. ஆனால் அப்படி ஏதும் வரவில்லை. முதலாண்டு நினைவான மார்ச் 14 1884ல் கூட எங்கெல்ஸ் நிகழ்த்திய உரையை மட்டும் சிலர் வெளியிட்டனர்.

1933ல் மார்க்சின் 50வது நினைவாண்டில் சோவியத்யூனியனின் மார்க்ஸ்- எங்கெல்ஸ்- லெனின் இன்ஸ்டிட்யூட் பல்வேறு மொழிகளில் எங்கெல்ஸ் நிகழ்த்திய மார்க்ஸ் நினைவாஞ்சலி உரையை சிறு பிரசுரமாக வெளியிட்டது.1968 ஜி டி ஆர் எனப்பட்ட ஜெர்மன் ஜனநாயக குடியரசில் சில இரங்கல் செய்திகள், பத்ரிக்கைகள் எழுதிய அஞ்சலி மற்றும் தலையங்கங்கள் வெளியிடப்பட்டன. மாஸ்கோ பதிப்பகம் மார்க்ஸ்- எங்கெல்ஸ்க்கு நினைவு குறிப்பு புத்தகம் ஒன்றை தமிழ் உட்பட பலமொழிகளில் வெளியிட்டது.

தற்போது மார்க்ஸ் பிறப்பின் 200 ஆண்டுகள் என்பதை கொண்டாடாத நாடுகளே இல்லை - அவரைப்பற்றி பாராட்டியோ தூற்றியோ பேசாத

நாடுகளே இல்லை என சொல்லமுடியும். ஆனால் அவர் இறந்த மார்ச்14 1883 -அதை ஒட்டிய மாதங்களில் அவரது மறைவை பல்வேறு அமெரிக்க, அய்ரோப்பிய முக்கிய பத்ரிக்கைகள் செய்தியாகக்கூட தரவில்லை. தொடர்ந்து சோசலிசம் குறித்து கட்டுரைகளை வெளியிட்ட அட்லாண்டிக் மன்த்லி, நார்த் அமெரிக்கன் ரிவ்யூ, லண்டன் காண்டம்பரரி ரிவ்யூ போன்றவை அக்க்கட்டுரைகளின் ஊடாக கூட மார்க்ஸ் மறைவை சொல்லவில்லை.

லத்தீன் அமெரிக்காவில் புகழ்வாய்ந்த தாராளவாத சிந்தனை பத்ரிகைகளிலும் தொடர்ந்த நாட்களில் செய்தி இல்லை. புகழ்வாய்ந்த ஜோஸ் மார்ட்டியின் அனுதாப செய்தி அமெரிக்க கூப்பர் சங்க நினைவு கூட்டம் ஒன்றில் சொல்லப்பட்டது. வெளிவந்த சில செய்திகளிலும் வாழ்க்கை குறிப்புகள் தவறாக இருந்துள்ளன. பல செய்திகள் கார்ல்மார்க்ஸ் மறைவு என்கிற தலைப்பிலேயே இருந்தன. பல்வேறு இடங்களுக்கும் சென்று கிடைத்த அனைத்தயும் தொகுத்து தரக்கூடிய கடினமான வேலையை பேராசிரியர் பிலிப் ஃபோனர் Philip S Foner செய்தார். அந்த தொகுப்பு மார்க்சின் 90ஆம் ஆண்டு நினைவை போற்றும் வகையில் 1973ல் வந்தது. 1983ல் மார்க்சின் மறைவு நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் இத்தொகுப்பு கல்கத்தாவில் வெளியிடப்பட்டது.

ஆக்ஸ்போர்டு வரலாற்றாசிரியர் அசா பிரிக்ஸ் அவர்களின் முயற்சியால் பி பி சி 1981ல் கார்ல் மார்க்ஸ் தொடர் ஒன்றை ஒளி பரப்பியது. அசா பிரிக்ஸ் புத்தகம் 'லண்டனில் கார்ல்மார்க்ஸ்' என வெளிவந்தது. பிலிப் ஃபோனர் பென்சில்வேனியா லிங்கன் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறை பேராசிரியராக இருந்தவர்.

மார்க்ஸ் மறைந்த நேரத்தின் சில நிமிடங்களில் எங்கெல்ஸ் துரிதமாக செயல்பட்டார். கேபிள் மூலம் மார்ச் 14 1883ல் ப்ரடெரிக் அடால்ப் சோர்கே அவர்களுக்கு, நியுஜெர்சிக்கு செய்தியை எங்கெல்ஸ் அனுப்புகிறார். அதில் மார்க்ஸ் இன்று மறைந்தார் என்பது தந்தி வாசகம்.

லீப்னெக்ட்டுக்கு(Liebknecht) அன்றே எங்கெல்ஸ் கடிதம் எழுதுகிறார். என்னிடம் இருந்த ஒரே முகவரிக்கு அனுப்பிய டெலிகிராம் மூலம் மார்க்ஸ் மறைவை அறிந்திருப்பீர்கள். மார்க்ஸ் உணவு

எடுத்துக்கொண்டால் தேறி வந்துவிடலாம் என கடந்த வாரம் லண்டனில் உள்ள புகழ் வாய்ந்த டாக்டர் தெரிவித்திருந்தார். பசித்து சாப்பிட துவங்கியிருந்தார் மார்க்ஸ். ஆனால் இன்று மதியம் வீடு கண்ணீரால் சூழ்ந்தது. அவர் பலவீனமாக இருக்கிறார் என சொல்லி மாடிக்கு அழைத்தனர். டெமூத் இரு நிமிடம் மட்டுமே அங்கு இல்லை. மார்க்ஸ் அரைதூக்கத்தில் இருப்பது போல இருந்தது. மாடிக்கு சென்று பார்த்தேன். அது நிரந்தர உறக்கம் என தெரிந்தது. நமது நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிக்குரிய பெரும் மூளை சிந்திப்பதை நிறுத்திக் கொண்டுள்ளது (The greatest mind of the second half of our century had ceased to think). மருத்துவர்கள் கருத்தைப் பெறாமல் ஏன் இப்படி திடிரென முடிவுவந்தது என்பதை சொல்லமுடியாது. கடந்த 6 வாரத்தில் நான் போதுமான அளவு பார்த்துவிட்டேன். ஜென்னியின் இறப்பு இறுதி நெருக்கடிக்கு காரணமாகாமல் இல்லை. பாட்டாளிகளின் இன்றுள்ள இயக்கத்திற்கு அவர் மூலகர்த்தா. நாம் அவருக்கு கடன்பட்டுள்ளோம் என்ற வகையில் அக்கடிதம் சென்றது.

எட்வர்ட் பெர்ன்ஸ்டினுக்கும் எங்கெல்ஸ் கடிதம் அதே நாளில் எழுதுகிறார். எனது தந்தி கிடைத்திருக்கும். திடிரென கொடுமையாக அது நடந்துவிட்டது. அவர் இரண்டு நிமிடங்களில் சிந்திப்பதை நிறுத்திவிட்டார். அவர் தேறிவருவார் என டாக்டர்கள் தெரிவித்தனர். கொள்கை, நடைமுறைகளில் எவ்வளவு மதிப்புமிக்க மனிதர் அவர். அவருடன் நீண்டகாலம் உடன் இருந்தவர்களால்தான் இதை உணரமுடியும். அவர் பலவீனமாகி இன்று காலை இறந்துவிட்டார் (இக்கடிதத்தில் மார்னிங் என எங்கெல்ஸ் மணி குறிப்பிடாமல் எழுதுகிறார்) அவரின் பலமான பார்வை தீர்க்கம் வருகிற ஆண்டுகளுக்காக அவருடன் சேர்ந்தே புதைக்கப்படும். நாம் யாரும் அந்த அளவு திறமையானவர்கள் அல்லர். இயக்கம் இருக்கும். ஆனால் அந்த மேம்பட்ட மூளையின் வழிகாட்டுதல் இல்லாமல் இருக்கும். அவர் பல தவறுகளிலிருந்து அவ்வப்போது கொள்கையை விடுவித்தவராக காப்பாற்றியவராக இருந்தார். இப்போது மணி நள்ளிரவை நெருங்கப்போகிறது. மதியமும் மாலையிலும் தேவையானதை செய்துவிட்டு கடிதம் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன் என அதில் எங்கெல்ஸ் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

பிலிப் பெக்கருக்கு (Johann Philip Becker) மார்ச் 15 1883ல் எங்கெல்ஸ் கடிதம் எழுதினார். கடந்த இலையுதிர்காலத்தில் மார்க்சை பார்த்து சென்றதற்கு நன்றி. நேற்று மதியம் 2.45க்கு அவரைவிட்டு இரண்டு நிமிடம் மட்டுமே இல்லாதிருந்தோம். அவர் தனது சாய்வு நாற்காலியில் ஆழத்துயில் கொண்டார். நமது கட்சியின் மிகச்சிறந்த மூளை சிந்திப்பதை நிறுத்திக்கொண்டது. வலிமையான இதயம் துடிப்பதை நிறுத்திக்கொண்டது. Internal Hemorrahage எனும் இரத்தக்கசிவாக இருக்கலாம். நீங்களும் நானும்தான் 1848ன் பழைய சகாக்கள். புல்லட்ட்டுகள் சப்தமிடுகின்றன. நம்மில் ஒருவரையும் தாக்கலாம். ஆனால் அது நம்மை வெகுநாள் வலியில் கிடத்தாமல் வரட்டும் என்பன அதில் இடம்பெற்ற வாசகங்கள்.

அடால்ப் சோர்கேக்கு (Frideric Adolp Sorge) மார்ச் 15 அன்று கடிதம் எழுதினார் எங்கெல்ஸ். தங்கள் தந்தி இன்று மாலை கிடைத்தது. மார்க்ஸ் உடல்நிலைப்பற்றி தொடர்ந்து தங்களுக்கு தெரிவிக்கமுடியவில்லை. அது மாறிக்கொண்டேயிருந்தது. அவரது துணைவியார் மரணத்திற்கு முன்னர் அக்டோபர் 1881ல் மார்க்ஸ் புளுரசியால் தாக்கப்பட்டார். 1882 பிப்ரவரியில் அவர் அல்ஜியர்ஸ் அனுப்பப்பட்டார். ஆனால் பயணத்தில் கடும் குளிரால் மறுபடியும் அவருக்கு நோய் ஏற்பட்டது. பின்னர் கோடை வெப்பத்திலிருந்து அவரை காத்திட அவர் மாண்டேகர்லோ மனோகோ அனுப்பப்பட்டார். பிறகு பாரிஸ் அருகில் அர்ஜெண்டில் பகுதியில் அவர் மகள் மேடம் லாங்கே (Longuet)வீட்டிற்கு சென்றார். பிராங்காடிஸ் (Bronchitis) தொல்லைகளிலிருந்து குணப்படுத்த முயன்றனர். குணம் அடைந்து வந்தார். ஆறுவாரங்கள் வெவே பகுதியில் இருந்துவிட்டு குணமாகி செப்டம்பர் 1882ல் திரும்பினார். இங்கிலாந்தின் தென் கடற்கரைப்பகுதியில் அவர் குளிர்காலத்தில் இருக்க அனுமதிக்கப்பட்டார். பனிக்காலம் வந்தவுடன் வைட் தீவு பகுதியில் இருந்தார். ஆனால் அங்கு மழையின் காரணமாக அவர் பாதிக்கப்பட்டார். ஜென்னியின் மரணத்தை அடுத்து பிராங்காட்டிஸ் தொல்லைகள் தொடர்ந்தது. நுரையீரல் நோய் (Lung Abscess) காரணமாக உடல் பலவீனமாகியது. லண்டனில் தலைசிறந்த மருத்துவர் அவரை ரே லங்கெஸ்டர் அழைத்து செல்ல பரிந்துரைத்தார். தற்போது ஆறுவாரமாக கொடுமையான பய உணர்வுகள். அவரை பார்க்க

உகந்தநேரமான மதியம் 2.30க்கு வந்தேன். வீடு கண்ணீரில் இருந்தது. இரத்தக்கசிவால் பலவீனமாக இருந்தார் என்றனர். அவரை தாயினும் மேலாக பார்த்து வந்த ஹெலன் டெமூத் அரைத்துக்கத்தில் இருக்கிறார் என தெரிவித்தார். நாங்கள் அறைக்குள் நுழைந்தோம்.. அவர் மீண்டு எழாத தூக்கத்தில் இருந்தார். அந்த இரண்டு நிமிடத்தில் அவர் அமைதியாக வலியேதுமின்றி போய்விட்டார். அவர் நாடித்துடிப்பும் மூச்சும் நின்றிருந்தது. எவ்வளவு கொடுமையானதாக இருந்தாலும் சுய தேற்றல் இயற்கையானது. முற்றுப்பெறாத வேலைகளை முடிக்கவேண்டும் என்கிற தவிப்புடன் இருந்து ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்ற நிலையானது ஜெண்டிலான இறப்பை விட ஆயிரம் மடங்கு கசப்பானது.

Death is not a misfortune for him who dies but for him who survives என்றார் எபிகுரஸ். அற்பவாதிகளை நிர்மூலமாக்கிய அவர் இரண்டு நாட்களில் அவரது மனைவியின் கல்லறைக்கு அருகில் அமைதியாக அடக்கமாவார். மானுடத்திற்கு தலை ஒன்று குறைந்துவிட்டது, நமது காலத்தின் பெரும் தலையது. பாட்டாளிகளின் இயக்கத்தில் பிரஞ்சுகாரர்கள், ருஷ்யர்கள், அமெரிக்கர், ஜெர்மானியர் என அனைவரும் அத்தனை நெருக்கடியிலும் அவரிடம் வழிகாட்டலைப் பெற்றனர். ஆனால் என்ன இனி, தலமட்ட ஒளிவட்டங்கள், சிறு மூளைகள் எல்லாம் சுதந்திரமாக இருக்கும். நாம் எதற்கு இருக்கிறோம். தைரியத்தை இழக்காமல் இருப்போம்

பிரடெரிக் லெஸ்ஸனருக்கு (Friedrich Lessener) எங்கெல்ஸ் மார்க்ஸ் இறப்பு குறித்து கடிதம் எழுதினார். அக்கடிதமும் மார்ச் 15, 1883ல் எழுதப்பட்டது. நமது பழைய நண்பர் நேற்று மூன்று மணிக்கு மென்மையாக அமைதியாக நிரந்தர தூக்கத்தில் ஆழ்ந்தார். உடனடி காரணம் உள் இரத்தக்கசிவாக இருக்கலாம். இறுதி சடங்கு சனிக்கிழமை மணி 12க்கு நடைபெறும். Tussy (மார்க்சின் மகள் எலியனார்) உங்களை வரச் சொல்கிறார். அவசரத்தில் இக்கடிதம் எழுதப்படுகிறது.

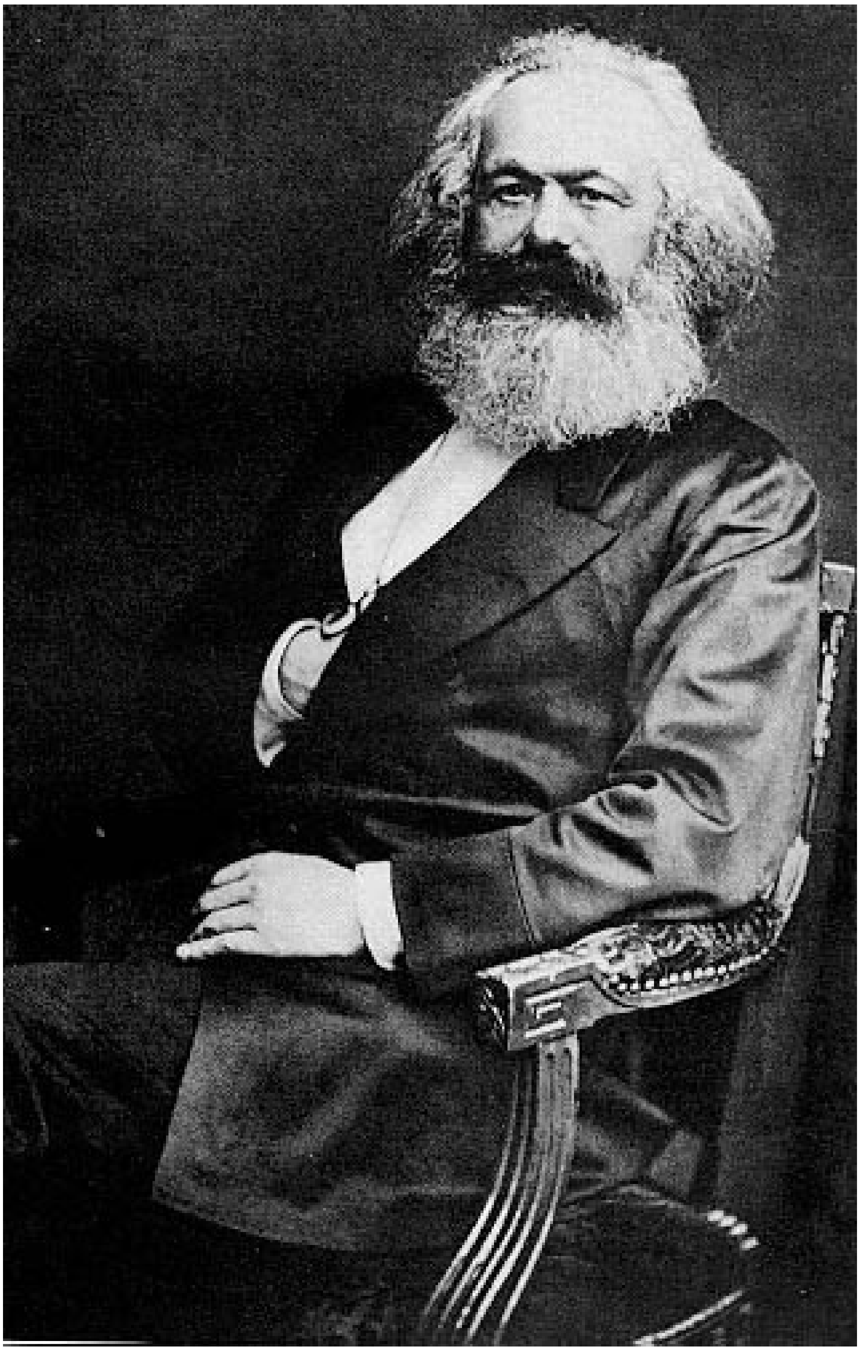
டெர் சோசியல்டெமாக்ரட் (Der Sozialdemokrat, Zurich) பத்ரிக்கைக்கு மே 3 1883ல் மார்க்ஸ் இறப்பு குறித்து தெளிவுபடுத்தி எங்கெல்ஸ் எழுதினார். நமது மாபெரும் கோட்பாடுகளின் ஆசான் பற்றி தவறான செய்திகள்

வெளியிடப்பட்டுள்ளன. சில விவரங்களை தெளிவுபடுத்தவேண்டியுள்ளது. மார்க்ஸ் லிவர் தொல்லைக்கு மருத்துவம் தரப்பட்டது. அவருக்கு வயிற்றுவலி, தலைவலி, இன்சோம்னியா அவதி இருந்தது. தொடர்ந்த இருமல் காரணமாக தொண்டை வலியாலும் தூக்கமில்லாமல் அவதிப்பட்டார். பிராங்காட்டிஸ் தாக்கத்தை அவர் பெரிதுபடுத்திக் கொள்ளவில்லை. இவை அவரது மரணத்திற்கு காரணமாயின. ஜென்னியின் மரணத்திற்கு 4 அல்லது 5 வாரங்களுக்கு முன்பாக ப்ளூரசி தொல்லை. ஆரம்ப நிமோனியா அறிகுறிகள் இருந்தன. அவர் வைட் தீவு, அல்ஜீரியா பகுதிகளுக்கு குணமடைய சென்றார். ஆனால் தொடர் குளிர் மழையால் குணமடைய முடியாமல் நிலைமை மோசமானது. மாண்டே கார்லோ சென்று பிறகு மகள் லாங்கெ வீட்டில் அர்ஜெண்டில் பாரிஸ் பகுதியில் கோடையை கழித்தார். கடுமையான பிராங்காடிஸ் நோயிலிருந்து குணமாகி வருகிறார் என டாக்டர்கள் கருதினர்.

பிறகு வெவே என்கிற ஜெனிவா ஏரிப்பகுதிக்கும் அதன் பின்னர் (லண்டனில் வேண்டாம் என்று) தென் கடலோரப்பகுதியிலும் அவர் இருந்தார். செப் 1882ல் குணமாகி லண்டன் திரும்பினார். 300 அடி உயர ஹாம்ஸ்டெட் குன்றைக் கூட என்னுடன் சிரமம் இல்லாமல் ஏறினார். நவம்பர் பனிமூட்ட பயத்தால் அவர் வைட் தீவு அனுப்பப்பட்டார். அங்கும் குளிர் , இருமல் அவதியால் பலவீனமானார். படுக்கையில் ஓய்வு எடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. மார்க்சின் மகள் திருமதி லாங்கே மறைந்த செய்தியால் மறுநாள் ஜனவரி 12,(1883) அன்று மார்க்ஸ் லண்டன் வந்தார். ஆகாரம் எடுக்கமுடியவில்லை. பால் தான் குடிக்க முடிந்தது. Lungs Tumorபிப்ரவரியில் ஏற்பட்டது. கடந்த 15 மாதங்களாக மருந்துகள் கூட பலனளிக்கவில்லை. பிராங்கடிஸ் தொலையிலிருந்து விடுவிக்க டாக்டர்கள் முயற்சி பலனளித்தது. ஆகாரம் விழுங்கக்கூடிய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. ஆனால் அன்று 2 மணிக்கு வீடு கண்ணீரால் சூழ்ந்தது.

மார்ச் 14 1883 அன்று காலை அவர் பால், சூப் சிறிது ஒயின் எடுத்துக்கொள்ள முடிந்தது. அவரின் விசுவாச டெமுத், மார்க்சின் அனைத்து குழந்தைகளையும் 40 ஆண்டுகளாக உடன் தங்கி வளர்த்தவர், அவர் அரைதூக்கத்தில் இருக்கிறார், வாருங்கள் பார்ப்போம் என அழைக்கிறார். நாங்கள் உள்ளே சென்று அவர் நிரந்தர துயில்

கொண்டதை பார்த்தோம். இதைவிட அமைதியான சாய்வுநாற்காலியில் அமர்ந்தபடியான மென்மையான சாவு வராது. காபிடல் இரண்டாம் வால்யூம் 1000 **ஃபோலியோ பக்கங்கள் முடியும் நிலையில் உள்ளது** .. **மார்க்ஸ் என்னையும் மகள் எலியனாரையும் அவரது நிர்வாகிகள் (**literary Executors) **என சொல்லி இருக்கிறார். (மேற்கண்ட விளக்கம் ஏப்ரல்** 28, 1883 **ல் லண்டனில் எங்கெல்ஸ் எழுதி மே** 3**ல் பிரசுரிக்கப்படுகிறது.**)

II **மார்க்சின் இறுதி சடங்கு**

மார்க்ச் ஹைகேட் இடுகாட்டில் மார்ச் 17 1883 அன்று புதைக்கப்படுகிறார். ஜார்ஜ் எலியட் போன்றவர் கல்லறைகள் ஹைகேட்டில் இருந்தன. ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்சர் நினைவகம் அங்குதான். மார்க்ஸ், ஜென்னி, மார்க்சின் பேரன், டெமுத் ஆகியவர்களும் அங்குதான் புதைக்கப்பட்டனர். 4வயது பேரன் மார்க்ஸ் இறந்து 6 நாளில் இறக்கிறான். டெமுத் 1890 நவம்பர் 4ல் தனது 67ஆவது வயதில் இறக்கிறார்.

. ஆகஸ்ட் பெபல் மார்க்ஸிற்கு நினைவு சின்னம் ஒன்றை அமைக்கவேண்டும் என்றார். குடும்பத்தார்களுக்கு விருப்பமில்லை என எங்கெல்ஸ் தெரிவித்தார். மில்லியன் கணக்கான தொழிலாளர் இதயத்தில் மூளையில் உயிர்ப்புடன் வாழ்பவர் மார்க்ஸ் - நினைவு சின்னத்தை மார்க்சே விரும்பியதில்லை என்றார் லீப்னெக்ட். 1956ல் பிரிட்டிஷ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மார்க்ஸ் புதைக்கப்பட்ட இடத்திற்கு அருகில் இடம் பெற்று 10 அடி உயரத்தில் கிரானைட்டில் அனைத்துபகுதி தொழிலாளர்களே ஒன்று சேருங்கள் என பொறிக்கப்பட்டு மார்க்சின் மார்பளவு சிலை வைக்கப்பட்டது.

மார்க்ஸ் புதைக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக இறுதியாக அவரை பார்க்க கூடியிருந்தவர்கள் பார்த்திட அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். எங்கெல்ஸ், எலியனார் மார்க்ஸ், சார்லஸ் லாங்கே, பால் லபார்க், வில்லியம் லீப்னெக்ட், பிரடெரிக் லெஸ்ஸனர், கார்ல் ஸ்காரலெம்மர்,எட்வின் ரே லாங்ஸ்டர் வந்தனர். இடுகாட்டில் சோசியல் டெமாக்ரட் பத்ரிக்கை சார்பில் சிவப்பு ரிப்பன் கட்டிய இரு மலர் வளையங்களை லெம்கே வைத்தார். லெஸ்ஸனர் கலோன் கம்யூனிஸ்ட் வழக்கில் 1852ல் 5 ஆண்டுகள் சிறைபிடிக்கப்பட்டவர். ரே லாங்க்ஸ்டர் விலங்கியல் பேராசிரியர். ஸ்கார்லெம்மெர் வேதியல் பேராசிரியர். இருவரும் லண்டன் ராயல் சொசைட்டி உறுப்பினர்கள்.

பலமுறை பிரசுரமாகியுள்ள எங்கெல்சின் புகழ்வாய்ந்த உரை அங்கு நிகழ்த்தப்பட்டது. டார்வினுடன் ஒப்பீடு, புரட்சிகர இயக்கங்களுக்கு அளவிடமுடியாத நட்டம், உபரி மதிப்பு குறித்த அவரது கண்டுபிடிப்பு , அவரின் அறிவியல் பார்வை, புரட்சிகர குணம், முதலாளித்துவ முறையை தூக்கி எறிந்து பாட்டாளிகளின் விடுதலைக்கான பாதை.,தொடர்ந்த பத்ரிக்கை பணிகள் குறித்து எங்கெல்ஸ்

எடுத்துரைத்தார். நாடுகள் அவரை துரத்தின, கடுமையாக வெறுக்கப்பட்ட மனிதராக அதிகம் பேசப்பட்ட மனிதராகவும் அவர் இருந்தார். அவருக்கு பல எதிராளிகள் இருந்திருக்கலாம் தனிப்பட்ட பகைவன் யாரும் இல்லை என்றார் எங்கெல்ஸ்.

ருஷ்ய சோசலிஸ்ட்களின் இரங்கல் செய்தியை மார்க்சின் மருமகன் லாங்கே பிரஞ்சில் வாசிக்கிறார். மூலதனத்தின் ருஷ்ய மொழிபெயர்ப்பு முடிந்துவிட்டது. ருஷ்ய பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மார்க்சின் மகத்தான கொள்கையை அறியும் வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது என்பதும் செய்தியாக அங்கு படிக்கப்பட்டது. பிரஞ்சு தொழிலாளர் கட்சி, ஸ்பானிஷ் தொழிலாளர் கட்சி தந்தி வாசிக்கப்படுகிறது.

ஜெர்மன் மொழியில் லீப்னெக்ட் உரையாற்றினார். மார்க்சின் நீண்டகால சகா எங்கெல்ஸ் 'மார்க்ஸ் பலரால் வெறுக்கப்பட்டவர்' என்பதை குறிப்பிட்டார். ஆமாம் அதேபோல் பலரின் அன்புக்குரியவராகவும் அவர் இருந்தார். சுரண்டப்பட்டவர்களும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களும் அவரை நேசித்தனர். அவர் மகத்தான இதயமும் மூளையும் கொண்டவராக இருந்தார். அவரை அறிந்தவர்கள் இதை உணர முடியும். அவரின் மாணவராக, நண்பராக மட்டுமில்லாமல் ஜெர்மன் சோசியல் டெமாக்ரடிக் கட்சி சார்பிலும் தான் பேசுவதாக லீப்னெக்ட் குறிப்பிட்டார். விஞ்ஞானம் ஜெர்மனிக்கு மட்டும் சொந்தமானதல்ல. அதற்கு தேசியம் என்கிற வரையறை இல்லை. அதேபோல்தான் காபிடல் சர்வதேச தொழிலாளர்க்குரியது. மார்க்ஸ் சோசியல் டெமாக்ரசி என்பதை செக்ட் என்பதிலிருந்து கட்சியாக்கி தந்துள்ளார். அது தோற்காமல் போராடும். இது ஜெர்மனிக்கு மட்டுமானதல்ல. மார்க்ஸ் பாட்டாளிகள் முழுமைக்குமானவராகியுள்ளார். அவரது நினைவுகள் மறையாது. அவரது பாடங்கள் பல வட்டங்களை பாதிக்கும் என்றார் லீப்னெக்ட்.

ருஷ்ய பெண் மாணவர்கள் மற்றும் பீட்டர்ஸ்பர்க் மாணவர்கள் சார்பில் மலர் வளையம் வைத்திட பணவிடை (எம் ஓ) அனுப்பியிருந்தனர். அருகாமை பகுதிகளிலிருந்து மலர் வளையங்கள் வந்து கொண்டிருந்த செய்தியை எங்கெல்ஸ் தருகிறார்.

மார்க்ஸ் இறந்தவுடன் இரு முக்கிய வாழ்க்கை வரலாற்று குறிப்புகள் வெளியிடப்படுகின்றன. ஒன்று எலியனார் அவரது மகள் எழுதியது. மற்றது ப்ரடெரிக் ஏ சோர்ஜ். எலியனார் தன் கணவர் எட்வர்ட் ஏவ்லிங்கின் ப்ராக்ரஸ் பத்ரிக்கையில் மே, ஜூன் 1883ல் எழுதினார். முதல் இரண்டு சகோதரிகள் (மார்க்சின் பெண்கள்) பிரஞ்சு சோசலிஸ்ட்களான லபார்க், லாங்கேவை மணமுடித்திருந்தனர். மூன்று பெண்களுமே மார்க்சுடன் படிப்பது, செய்தித்தாள் படித்துக்காட்டுவது உள்ளிட்ட உதவிகளை செய்துவந்தனர்..

ப்ரொக்ரஸ் இதழ்களில் தனது தந்தையின் மகத்தான படைப்பான காபிடல் குறித்து எழுத அவரின் உத்தேசம் பற்றி எலியனார் தெரிவித்தார். மார்க்சின் பிறப்பு, பள்ளிக்காலம், ஜென்னி காதல், பத்ரிக்கை பணிகள்- அதன் கசப்பான அனுபவங்கள், ஹெகல் குறித்த ஆய்வுகள், சோசலிச எழுத்துக்கள், எங்கெல்ஸ் உடன் புனித குடும்பம் எழுதியது, புருதான் உடன் தத்துவத்தின் வறுமை விவாதம், கம்யூனிஸ்ட் லீக் அமைத்தது.- அதன் மூலம் முதன்முதலாக சர்வதேச சோசலிச இயக்கம் உருவாக்கப்பட்டது, 1848ல் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை பின்னர் பல அய்ரோப்பிய மொழிகளில் மொழிமாற்றம் பெறுவது போன்ற பல்வேறு மார்க்சின் பணிகளை எலியனார் தொகுத்து சொல்கிறார். சென்று தங்கிய நாடுகள், அப்பிரதேசங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவது பற்றியும் சொல்கிறார்.

1853 கலோன் வழக்கிற்கு பின்னர் தீவிர அரசியல் நடவடிக்கையிலிருந்து மாறி பொருளாதார ஆய்வுகளை மார்க்ஸ் மேற்கொண்டார் என்கிறார் எலியனார். 1859ல் மதிப்பு கொள்கை பற்றி 1859க்கு வந்தடைகிறார். 1867ல் ஹாம்பர்கில் தனது தலையான படைப்பான காபிடல் வெளியிடுகிறார். முன்னதாக 1864 செப்டம்பரில் சர்வதேச தொழிலாளர் சங்கம் அமைக்கப்பட்டு மார்க்ஸ் துவக்கவுரை ஆற்றுகிறார். 1873ல் ஜெனரல் கவுன்சில் லண்டனிலிருந்து நியுயார்க்கிற்கு அவரது ஆலோசனைப்படி மாற்றப்படுகிறது. அவர் உடல்நிலை பாதிப்பால் தொடர் வேலைகள் நின்று போயின. அவரது இரண்டாவது வால்யூம் அவரின் உண்மையான, பழைய நண்பர் எங்கெல்ஸால் கொணரப்பட இருக்கிறது. அடுத்த வால்யூம்கள்

உள்ளன. அவரின் ஆளுமை, மகத்தான அறிவு, நகைச்சுவை உணர்வு, அன்பு, பரிவு அனைத்தும் கலந்த மனிதன் இதோ என இயற்கை எழுந்து நின்று சொல்லும் என எலியனார் அக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

III அமெரிக்காவில் மார்க்ஸ் மறைவு குறித்து

அமெரிக்க நியுயார்க டிரிப்யூன் வாசகர்களுக்கு மார்க்ஸ் தெரியதவர் அல்லர். 1851-62 களில் அதில் எழுதிவந்தார். அப்பத்ரிக்கை அவரது மறைவை மார்ச் 17 1883 சனி அன்று செய்தியாக வெளியிட்டது. அவரது பத்ரிக்கை தொடர்பு குறித்தோ அவரது பங்களிப்பு குறித்தோ ஏதும் சொல்லவில்லை. அவரது கட்டுரைகள் அப்பத்ரிக்கை விற்பனையான 2 லட்சம் வாசகர்களிடம் சென்றடைந்த காலமது.

மார்க்சின் காபிடல் ஆங்கில பதிப்பு 1887ல் தான் வந்தது. லேபர் ஸ்டாண்டர்ட் பத்ரிக்கை 1876-78ல் சில குறிப்புகளை வெளியிட்டது. அட்டோ வெய்டெமேயர் அதை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து மகத்தான பங்களிப்பை செய்தார். பாரிஸ் கம்யூன் 1871ல் காலத்தில் மார்க்ஸ் பெயர் அமெரிக்காவில் நன்றாகவே பரவியது. மார்க்சின் கருத்துக்களை தவறாக திரித்து வெளியிட்ட நியுயார்க் ஹெரால்ட் மார்க்சின் பதிலாக எழுதிய விளக்கத்தை போட மறுத்தது. அதே நேரத்தில் நியுயார்க் வேர்ல்ட் எனும் பத்ரிக்கை பாரிஸ் கம்யூன் பற்றிய மார்க்ஸ் பேட்டியை ஜூலை 18 1871ல் வெளியிட்டது. ஜனவரி 5 1879 சிகாகோ டிரிப்யூன் மார்க்சின் பேட்டியை வெளியிட்டது. 1880 ல் நியுயார்க் சன் பத்ரிக்கை நிருபர் அவரின் ஆளுமையை வியந்து பேசினார். அமெரிக்காவின் சிறந்த சோசலிச தலைவர்கள் ஜோசப் வெய்டெய்மர், பிரடெரிக் சோர்ஜ் ஆகியவர்களுடன் மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் தொடர்பு இருந்தது. லாசேல் செல்வாக்கு தொழிற்சங்கங்களில் பெருமளவு இருந்தது. மார்க்சின் கருத்துக்களை கொண்டு செல்வதில் சோசலிஸ்ட் தலைவர்கள் முன்நின்றனர்.

சர்வதேச சிகரட் தொழிலாளர் சங்கத்தின் தலைவர் சாமுவேல் கோம்ஸ் போன்றவர் ஏ எஃப் எல் என்கிற சங்கத்தை துவங்கியிருந்தனர். அதே போல் சி எல் யு என்பதும் மார்க்ஸ் மறைந்த காலத்தில் செல்வாக்குடன் நியுயார்க்கில் இருந்தது. இதில் சோசலிஸ்ட்கள் செல்வாக்குடன் இருந்தனர். வர்க்கப் போராட்டத்திற்கு தொழிற்சங்கம் மற்றும் அரசியல்

அமைப்புகளும் அவசியம் என்பதையும் மார்க்சின் சிந்தனைகளையும் இவர்கள் கொண்டு சென்றனர். மேதின தியாகிகள் விஷயத்தில் அவர்களது வாழ்க்கை குறிப்புகளை வெளிக்கொணர்ந்த Knights of Labour பத்ரிக்கை குழுவினர் மார்க்ஸ் மறைந்தபோது அவர் குறித்து தலையங்கம் வராமல் பார்த்துக்கொண்ட செய்தியை நாம் காணமுடிகிறது.

நியுயார்க் சன் பத்ரிக்கை A vigorous and Fruitful Thinker என்கிற கட்டுரையை மார்ச் 16 1883ல் வெளியிட்டது. பகுனின், லாசேல் என்பவர்களையெல்லாம்விட நம்பற்குரிய தொழிலாளிவர்க்கத்திற்கு வழிகாட்டி என மார்க்ஸ் பற்றி அது பேசியது. மார்க்சின் மகத்தான காபிடல் படைப்பை பற்றி மிக உயர்வான மதிப்பீடுகளை முன்வைத்தது. New Yorker Volkszeitung மார்ச் 15 1883ல் மார்க்ஸ் மறைவு குறித்து எழுதியது. மானுடர்களின் துயரத்திற்கான் சிகிட்சையை கண்டுபிடித்தவர் மார்க்ஸ் என்றது. முழுமையாக காபிடலை முடிப்பதற்கு முன் அவர் கை அசைவற்று நின்றது. ஈடுசெய்யமுடியா பேரிழப்பு. அவர் சிந்தனையாளர் மட்டுமல்ல. போராடுபவர். சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு என்கிற நடைமுறையை அவர் துவங்கிவைத்தவர் என்று புகழாரம் சூட்டியது. நவீன சோசலிசத்தின் உருவம் அவர் என புகழ் அஞ்சலி செய்தது.

நியுயார்க்கின் Freiheit பத்ரிக்கை மார்ச் 24 மற்றும் ஏப் 14 1883. தனது நூற்றாண்டின் மகத்தான சிந்தனையாளர் என எழுதியது. நவீன சோசலிசத்தின் தந்தை என புகழாரம் சூட்டியது. உலக பாட்டாளிகளே ஒன்றுசேருங்கள் என்பது வலிமையாக பரவி மந்திர சொல்லாகியுள்ளது. அய்ரிஷ் தொழிலாளர் பத்ரிக்கை, கார்பெண்டர் அவரது மறைவு செய்தியை தந்து அவருக்கு புகழ் அஞ்சலி செய்தன.

Progress பத்த்ரிக்கை அவர் தனது நாட்டிற்காக மட்டுமோ, அதன் புகழுக்காக மட்டுமோ மார்க்ஸ் நிற்கவில்லை. தாய்மண் அவரை விரட்டியது. உலகம் அவரது நாடாயிற்று. அவர் எந்த பதவிக்காகவும் ஏங்கவில்லை. அப்பாவி உழைக்கும் ஏழைகளின் விடியலுக்காக நின்றார். இன்று பத்ரிக்கைகள் அவரை கண்டுகொள்ளாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அவர் ஆரம்பித்துள்ள இயக்கத்தின் அடிகள் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் புரட்சியின் புயலை ஆரம்பிக்கும். கரை நோக்கி தங்கள் கப்பலை ஆள்பவர்கள் திருப்ப வேண்டியிருக்கும் என்று எழுதியது.

நியுயார்க் Voice of the people மார்ச் 18 1883ல் மாபெரும் மார்க்ஸ் மறைந்தார் செய்தியை வெளியிட்டது. கலிலியோ, நியூட்டன், வால்டேர் வரிசையில் மார்க்ஸ் புகழ் எனும் கோயிலில் நிரந்தரமாக இனி இருப்பார் என்றது. Springfield massachusetts Republican மார்ச் 17 1883ல் கற்றல் செயல்பாடுகள் நிறைந்த மனிதர் என மார்க்ஸை சித்தரித்தது. சின்சினாட்டி அமெரிக்கன் இஸ்ரேலியட் பத்ரிக்கை சோசலிஸ்ட்கள் தங்கள் மனிதரை இழந்துவிட்டனர் என்று எழுதியது. Chicago Tribune பேரறிஞர் பெரும் சிந்தனையாளர் மறைவு என்று மார்ச் 17 1883ல் செய்தி தந்தது.

Chicago Arbeiterzeitung மார்க்ஸ் எனும் சிந்தனையாளர் போராளி என எழுதியது. இக்காலத்தில் அகஸ்டஸ் ஸ்பீஸ் மேதின தியாகிகளுள் ஒருவர் இப்பத்ரிக்கையுடன் தொடர்புள்ளவராக செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். தன் காலத்தின் மிகப்பெரிய வரலாற்று ஆசான் மார்க்ஸ். கம்யூனிஸ்ட் மானிபெஸ்டோ, அகிலம் மூலம் பாட்டாளிகளின் விடுதலைக்கு வழிகாட்டியவர். முதலாளித்துவம் வீழ்த்தப்படக்கூடியதே என்ற உறுதியை தந்தவர். உலகத்தொழிலாளர்களே ஒன்றுசேருங்கள் என்கிற சாவியையும் அவர் தந்துள்ளார் என்றது அப்பத்ரிக்கை. Daily Alta California இதழ் His Life was not Success என்கிற தலைப்பிட்டு மார்ச்18 1883ல் எழுதியது. வாழ்நாள் முழுக்க நாடு பெயர்ந்து கொண்டிருந்ததை அது குறிப்பிட்டது. தனது கடுமையான பணிகள் தன் காலத்தில் வெற்றி பெறாததை அவர் கண்ணுற்றார் என்றது. அகிலத்தில் தலைமை பாத்திரம் அவரிடத்து வந்தது குறித்த பெருமிதத்தை அது பகிர்ந்துகொண்டது.

மார்ச் 20 1883 கூப்பர் தொழிலாளர் சங்கம் ஏற்பாடு செய்த மாபெரும் சர்வதேச அஞ்சலி கூட்டம் பற்றிய செய்தியை நியுயார்க் சன் ரிபோர்ட் செய்தது. அமெரிக்கர், ஜெர்மானியர், ருஷ்யர், பிரஞ்சுகாரர், பொகிமியர் என கூட்டம் வழிந்தது. ஏராள பெண்கள் வந்தனர். கூட்டம் மார்ச் 19 1883ல் நடந்தது. அனார்க்கிஸ்ட், சோசலிஸ்ட், அமெரிக்கன் பெடெரேஷன் என அனைவரையும் அக்கூட்டம் ஒருங்கிணைத்தது. கம்யூனிஸ்ட் மானிபெஸ்டோவை ஆங்கிலத்தில் கொணர்ந்து அதை தொழிலாளர் மத்தியில் கொண்டு செல்வது என கூப்பர் சங்கம் முடிவெடுத்தது. மொழிபெயர்ப்பு அவ்வளவு சரியாக இல்லை என எங்கெல்ஸ் தெரிவித்ததாக செய்தியும் உள்ளது. முதல்நாள் புருக்ளின் தொழிலாளர்

கொடி இறக்கி அஞ்சலி கூட்டம் நடத்தியிருந்தனர். பாரிஸ் கம்யூன் பங்கேற்ற தோழர்கள் கிளிவ்லாந்து பகுதியில் மார்ச் 18 அன்று இரங்கல் கூட்டம் நடத்தினர். Paul Grottakau பாரிஸ் கம்யூன் வீரர் சோசலிஸ்ட் தலைவர் மார்க்சை கெப்ளர், டார்வின் ஆகியோருடன் ஒப்பிட்டு பேசினார்.

ஜோகன் மோஸ்ட் (Johann Most) தீவிர அனாக்க்சிசவாதி.. மார்க்ஸ் இரங்கல் கூட்டத்தில் தனக்கு மார்க்ஸை லண்டனில் சந்தித்து ஆசி பெற வாய்ப்பு கிடைத்ததாகவும் அவரது காபிடலை ஜெர்மன் முழுக்க கொண்டு சென்றதாகவும் பேசியது சர்ச்சையானது. அவ்வுரை குறித்து அமெரிக்க சோசலிஸ்ட்கள் எங்கெல்ஸ்க்கு கடிதம் எழுதினர்.

மார்க்ஸ் அனார்க்கிசத்திற்கு ஆதரவாக இருந்தாரா என்பதை தெளிவுபடுத்தக் கோரினர். Van Patten என்பார் அதை எழுதியிருந்தார். கடிதத்திற்கு எங்கெல்ஸ் ஏப்ரல் 18 1883ல் பதில் எழுதினார். அனார்க்கிசத்திற்கும் மார்க்சியத்திற்கும் பொதுவானவை ஏதுமில்லை என்றார் எங்கெல்ஸ். அரசு என்கிற அரசியல் வடிவத்தை ஒழித்துவிட்டுத்தான் பாட்டாளி புரட்சி என்கிற அனார்க்கிசத்தை பகுனின் எழுப்பியபோதே மார்க்ஸ் எதிர்த்து நிராகரித்தார். 1872 செப்டம்பரில் அனார்க்கிஸ்ட்கள் அகிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். அனார்க்கிஸ்ட் என சொல்லிக்கொண்டு மார்க்சிடமிருந்து உதவியை மோஸ்ட் பெற்றிருக்கமுடியாது அவ்வாறு சொல்வது ஏமாற்று. மோஸ்ட் காபிடலின் சில பகுதிகளை பாப்புலர் சம்மரி என மொழிபெயர்ப்பு செய்தபோது அதை சரி செய்ய மார்க்ஸ் ஒப்புக்கொண்டதே தன் பெயரை மோஸ்ட் எங்கும் பயன்படுத்தகூடாது என்கிற நிபந்தனையில்தான் என எங்கெல்ஸ் குறிப்பிட்டார். இந்த மோஸ்ட் என்பார் அமெரிக்க அனார்க்கிஸ்ட்கள் தங்களுக்கான சர்வதேச அமைப்பை நடத்தியவர்களில் ஒருவர்.. சிகாகோ மே தின தியாகிகள் கூட இவரின் அதிதீவிரத்தை ஏற்காமல் இருந்தனர்.

CLU மத்திய அமைப்பு நியுயார்க்கில் மார்ச் 25 1883ல் கூட்டம் நடத்தி மார்க்ஸிற்கு புகழ் அஞ்சலி செய்தது. பல்வேறு அமைப்புகளின் பல்வேறு தேசிய இனம் சார்ந்த தலைவர்கள் அழைக்கப்பட்டு உரையாற்றினர். ஜான் ஸ்விண்டன் என்பார் மார்க்சை இங்கிலாந்து சென்றபோது சந்தித்த அனுபவத்தை விவரித்தார். அங்கு இரு தலைமுறைகளுடன் மகிழ்வாக

சிந்தை பொங்கிட மார்க்ஸ் வாழ்ந்ததை பற்றி அவர் குறிப்பிட்டார். அவருடன் உரையாடியபோது அவர் சாக்ரடிஸ் போல பேசுவதாக தான் உணர்ந்ததாக ஜான் தெரிவித்தார். பகுனின், லாசேல் பற்றியும் கூட அவருடன் உரையாட முடிந்தது. கடற்கரையில் உலாவியபோது அங்கு வந்த குழந்தைகளுடன் அவர் குதுகுலமாக பேசினார். குழந்தைகளை பிடிக்கும் நேசிக்கிறேன் என்றார் மார்க்ஸ். அமெரிக்க நண்பனாகிய என்னை ரயில்வே நிலையம் வந்து கொண்டுவிட்டு அரைமணிநேரம் காத்திருந்து நகைச்சுவை பொங்கிட உரையாடியதையும் ஜான் நினைவு கூர்ந்தார்.

மாஜினி ஒன்றுபட்ட இத்தாலி கனவை 40 ஆண்டுகள் வைத்திருந்து போராடி வெற்றி கண்டார். வெண்டல் பிலிப்ஸ் நீக்ரோக்கள் விடுதலைக்காக 40 ஆண்டுகள் உழைத்து அதை காணமுடிந்தது. விக்டர் ஹ்யுகோ 400 அண்டுகள் பிரஞ்சு குடியரசு கனவை கண்டார். பார்க்கமுடிந்தது. கார்ல் மார்க்ஸ் தேச விடுதலையை தாண்டி சிந்தித்தார். அவர் மாபெரும் மனிதகுல விடுதலைக்காக போராடி வாழ்ந்தார். தனது சொந்த வாழ்க்கையை எதுவும் எதிர்பார்க்காமல் தொலைத்துக்கொண்டார். அவர் மறைந்திருக்கலாம் மனிதகுலத்தின் மனதில் வாழ்ந்துகொண்டேயிருப்பார் என ஜான் உரை அமைந்தது.

புகழ்வாய்ந்த ஸ்பானிய கவிஞரும் கியுபாவின் அபோஸ்தலர் என சொல்லப்பட்டவருமான ஜோஸ்மார்ர்ட்டி தனது உரையை தந்தார். உழைப்பு அழகூட்டக்கூடியது. அயர்திருப்பவர்களை உசுப்பி விழிப்புநிலகூ உயர்ந்த்தியவர் மார்க்ஸ். அவர்களின் போராட்டகுணத்தை கண்டெடுத்தவர் அவர் என மார்ட்டி உரையாற்றினார்.

IV இங்கிலாந்தில் மார்க்ஸ் மறைவு குறித்து

1849முதல் அவர் மறைவுக்காலம்வரை மார்க்ஸ் இங்கிலாந்துவாசியாகவே இருந்தார். 1849-56 களில் அவர் குடியிருந்த டீன் தெருவிலிருந்து 10 நிமிட நடையில் பிரிட்டிஷ் ம்யூசியம் இருந்தது. .

லண்டன் பத்ரிக்கைகளும் பெருமளவு செய்தி வெளியிடவில்லை. லண்டன் Annual Register ஆண்டு இதழ் மார்க்ஸ் சோசலிச தலைவர்களுள் முதன்மையானவர், காபிடல் சோசலிசத்தின் பாடப்புத்தகம் என

தெரிவித்தது. Guardian, Jewish Chronicle போன்றவை எச்செய்தியும் மார்க்ஸ் மறைவு குறித்து போடவில்லை. Illustrated London News Obituary பகுதியில் மார்க்ஸ் மறைவு இடம் பெறவில்லை. லண்டனுக்கு வெளியே மான்செஸ்டர் கார்டியனில் செய்தி கட்டுரை இடம் பெற்றது. லண்டன் டெய்லி நியுஸ் வெளியிட்ட தவறான தகவலை குறித்து மார்க்சின் புதல்வி எலியனார் ஆசிரியர்க்கு கடிதம் மார்ச் 19, 1883ல் எழுதினார்.

லண்டனில் வெளியான டைம்ஸ் மார்ச் 17 1883ல் அதன் பாரிஸ் நிருபர் மூலம் வந்த மார்க்ஸ் மறைவு செய்தியை வெளியிட்டது. முதலாளித்துவம் மீது தாக்குதல் தரும் மிக முக்கிய காபிடலை அவர் எழுதினார். சிலகாலமாக அவர் நோய்வாய்பட்டு பலவீனமாக இருந்தார் என்கிற செய்தியை தந்தது டைம்ஸ். மேற்குறித்த பத்ரிக்கைகளில் அவர் காபிடல் எழுதியது சோசலிச இயக்கத்திற்கு கலங்கரை விளக்கமாக இருந்தது, புருதானுடன் வாதிட்டது போன்றவை தெரிவிக்கப்பட்டு இருந்தன.

ஜெர்மனியில் கார்ல்காட்ஸ்கி நடத்திய நியு ஜெயிட் மற்றும் இரு பத்ரிக்கைகள் செய்தி வெளியிட்டன. புடாபெஸ்ட்டில் அர்பெய்ட்டர் வோஷென் கிரானிக்கிளில் பாரிஸ் கம்யூன் தலைவர்களுள் ஒருவரான லியோ ஃப்ராங்கல் மார்க்ஸ் குறித்து அஞ்சலி கட்டுரை எழுதியிருந்தார். பிரஞ்சு பத்ரிக்கைகள் சில தலையங்கம் எழுதியிருந்தன. மார்க்சின் மருமகன் சார்லஸ் லோங்கே தொடர்புடைய பத்ரிக்கை லா ஜஸ்டிஸ் எழுதியது. சில அனார்க்கிஸ்ட்கள் சோசலிஸ்ட்களை எரிச்சல் படுத்திய இரங்கல் செய்திகளை தந்ததாக அறிய முடிகிறது. Vossische Zeitung பெர்லின் பத்ரிக்கை சோசலிஸ்ட்கள் தங்கள் தந்தையை

இழந்துவிட்டனர் என அஞ்சலி செய்தது. கார்ல்மார்க்ஸ் எனும் பெரும் சுரங்கத்திலிருந்து நாணயங்களை உருவாக்க வேண்டிய கடமை பெபல், லீப்னெக்ட் போன்றவர்க்கு இருப்பதாக அப்பத்ரிக்கை சுட்டிக்காட்டியது.

Scholarly heaven star என அழைத்த புடாபெஸ்ட் பத்ரிக்கை அவர் பூமியில் நடந்த சிறந்த மனிதர் என்றது. தொழிலாளர் விடுதலை எனும் லட்சியம் சார்ந்து தன் வாழ்க்கையை அற்புதமாக்கி கொண்டவர் அவர் என்றது. அவர் தன் படைப்பின் உச்சங்களை தொட்டுக்கொண்டிருக்கும்போதே மரணமடைந்துவிட்டார். La proletaire மார்ச் 24 1883ல் மார்க்ஸ் இணையற்ற விமர்சனாவாதி, சிந்தனையாளர் என்றது. அவர் கடவுள் இல்லை . ஆனால் ஓவன், செயிண்ட் சைமன், பூரியர் , புருதான் போல் விஞ்சி நிற்கிறார் என்று எழுதியது. மார்க்சின் உற்றார் வருத்தப்படும் அளவிற்கு கருத்துதனை தற்போது சொல்ல விரும்பவில்லை எனவும் எழுதியது.

அந்நேரத்தில் இத்தாலியில் மார்க்சின் செல்வாக்கைவிட பகுனின் செல்வாக்குதான் கூடுதலாக இருந்ததாக எங்கெல்ஸ் தெரிவித்தார். மிலான் ரோமில் இருந்து வந்த ஜனநாயக சோசலிச பத்ரிக்கைகள் செய்திகளை வெளியிட்டு இருந்தன. சில முக்கிய பகுனிஸ்ட்கள் பின்னர் மார்க்சியர்களாகவும் மாறினர். டுரின் பகுதி பேராசிரியர் லோரியா மார்க்சுடன் உரையாடல் நடத்தியிருந்தார். ஜாரின் ருஷ்யாவில் மார்க்ஸ் மறைவு செய்தி பெருமளவு வெளியிடப்பட்டிருந்தது. மாஸ்கோ நியூஸ், வார்சா டைரி, வோல்கா மானேஜர் , வீக் போன்ற பலவகைப்பட்ட அரசியல் சிந்தனைகள் உள்ள பத்ரிக்கைகள் காபிடலின் ஆசிரியர், சிறந்த சோசலிஸ்ட் என புகழாரம் சூட்டின.

மாஸ்கோ லா சொசைட்டி சார்பில் மார்ச் 28 அன்று நினைவாஞ்சலி கூட்டம் நடத்தப்பட்டது. மாஸ்கோ பல்கலைகழக பொருளாதார பேராசிரியர் சுப்ரோவ் அதில் உரையாற்றினார். பீட்டர்ஸ்பர்க் செண்ட்ரல் பல்கலைகழக மாணவர் வட்டம் முன்பே கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையை வெளியிட்டு இருந்தனர். மறைவை அறிந்த அவர்கள் மார்க்ஸிற்கு மலர்வளையம் என்கிற கட்டுரையை வெளியிட்டிருந்தனர். ருஷ்ய சோசலிஸ்ட்களான பிளக்கானோவ், அக்சல்ராடு , வெரா சசூலிச் ஜூரிச் சோசியல் டெமாக்ரட் பத்ரிக்கையில் கூட்டாக இரங்கல் செய்தி

தந்திருந்தனர். நிதி திரட்டி அவரது ஆக்கங்கங்களை மக்கள்முன் கொண்டுசெல்வோம் என்றனர். மாஸ்கோ பத்ரிக்கைகள் மார்க்சை அற்புதமான நவீன பொருளாதார அறிஞர் மற்றும் பிரதிநிதி என அழைத்திருந்தன.

கொள்ளையில் வருவதே மூலதனம் என்கிற கிண்டல் தொனியில் பீட்ட்டர்ஸ்பர்க் பத்ரிக்கை சிட்டிசன் செய்தி போட்டிருந்தது.இந்த புத்திசாலி கல்விமான் புதிரான, விளங்கிக்கொள்ளமுடியாத, பிளவுபட்ட பொருளாதார எதிர்காலத்தை எந்த வண்ணமயமானதில்லாமலும் வைக்கிறார் என்கிற விமர்சன பார்வையுடன் மார்க்ஸ் மறைவை வெளியிட்டது.

சுவிட்ஜர்லாந்த் பத்ரிக்கை சோசியல்டெமாக்ரட் மார்க்ஸ் சோசலிசத்திற்கு விஞ்ஞான அடிப்படைகளை உருவாக்கியவர் என்றது. அவரின் அறிவுப்புதையலும் விமர்சனகூர்மையும் நிகரற்றவை என்றது. தனது மகத்தான படைப்புகள்மூலம் அவர் அவருக்குரிய நினைவு சின்னத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டுவிட்டார் என்றது.

மார்க்ஸ் குறித்து இத்தாலியில் லோரியா எழுதியிருந்தவற்றைப்பற்றி பின்னர் கிராம்சி போன்றவர்கள் விமர்சித்தனர். லோரியா historical Economism என்று பேசியதை கொச்சை மார்க்சியம் என கிராம்சி விமர்சித்தார். ஆனால் மார்க்ஸ் குறித்து லோரியா இத்தாலியில் செல்வாக்கு பெற்ற நுவா அண்டொலொஜி பத்ரிக்கையில் எழுதியதை பேராசிரியர் பிலிப் போனர் பாராட்டி சொல்கிறார்.

NewYorker Volkszeitung பத்ரிக்கையில் மார்ச் 18 1883ல் மார்க்சும் ருஷ்ய சோசலிஸ்ட்களும் என்கிற கட்டுரையை செர்ஜியஸ் என்பார் எழுதினார். N G Chernishevsky என்கிற மூத்த ருஷ்ய சோசலிச சிந்தனையாளர்தான் மார்க்சின் எழுத்துக்களுடன் 1850களில் தொடர்பு வைத்திருந்தார். 1860களில் ருஷ்ய பத்ரிக்கை சுதந்திரம் சற்று தளர்த்தப்பட்டபோது காபிடலை மொழிமாற்றி கொணரவேண்டும் என ருஷ்ய சோசலிஸ்ட்கள் முயற்சி எடுத்தனர். ருஷ்ய புரட்சிகரவாதிகளிடமும் மார்க்சிஸ்ட்கள், பகுனிஸ்ட்கள் என்கிற உடைவு ஏற்பட்டது. ஆனால் ருஷ்யாவிற்கு மார்க்ஸ் அந்நியர் அல்லர், நம்மவர் என்கிற அளவு செல்வாக்கு

பெருகியது என அப்பத்ரிக்கை எழுதியது. பிளக்கானாவ் போன்ற மூத்தவர்கள் கூட பகுனின் செல்வாக்கிலிருந்து விடுபட்டு மார்க்சியம் நோக்கி வந்தவர்கள்தான்.

ஆம்ஸ்டர்டாமில் வந்த டான் பத்ரிக்கை கட்டுரையில் சமுகத்தின் நலன்களை ஒன்றிணக்கும் மகத்தான மனிதர்கள் வரிசையில் மார்க்ஸ் இணைந்துவிட்டதாக எழுதியது. நம்முடைய காலத்தின் ஈடு இணையற்ற பொருளாதார மேதை என்றது.பொருட்படுத்தவேண்டிய மிக முக்கிய மனிதர் என்பதை எழுதிய Kerdijk என்பார் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையை விமர்சித்து தனது மார்க்ஸ் குறித்த செய்தியை தந்த்திருந்தார். அவரது விமர்சனம் கம்யூனிஸ்ட் மானிபெஸ்டோ மனசாட்சியற்ற வார்த்தை ஜாலம் (Communist Manifesto the language of demagogue without conscience) என்பதாக இருந்தது.

Achille Loria எழுதியதில் கார்ல் மார்க்ஸ் வேறுநாடுகளுக்கு குடியேறியது அவரின் சிந்தனையை போர்க்குணத்தை ஆற்றலை மேம்படுத்திவிட்டது. சோசலிசத்தின் தாந்தே மார்க்ஸ் என்றார் லோரியா. லாசேலும் மார்க்சும் ஹெகலிடமிருந்து எடுத்துக்கொண்ட வித்தியாசப்பட்ட அம்சங்களை அக்கட்டுரையில் லோரியா விளக்குகிறார். பொருளாதார காரணிகளுக்கு அழுத்தத்தை மீட்ட புலமைவாய்ந்த சோசலிசம், அழுதுதூங்கிவழிந்த அரசியலை காபிடல் மூலம் உசுப்பி எழுப்பியவர் மார்க்ஸ் என லோரியா எழுதினார். மார்க்சின் Theory of Value அறிமுகப்படுத்தி அவரது மகள் எலியனார் மார்ச்- ஜூன் 1883ல் ப்ராக்ரஸ் இதழில் எழுதினார்.

Chicago Tribune ஜனவரி 5 1879ல் மார்க்ஸ் கொடுத்த பேட்டியில் கட்சி அல்ல, தேசம்தான் புரட்சி செய்யவேண்டும் என்ற கருத்தை தெரிவித்தார். அதேபோல் காபிடலை ஆங்கிலத்தில் ஜெர்மன் மூலத்திலிருந்து கொண்டுவருவது கடினம் என்றும் பிரஞ்சு மொழியில் வந்துள்ள மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து கொண்டுவரலாம் எனவும் மார்க்சிடம் (1880) கருத்து இருந்தது.

மார்க்சின் மகள் லாரா லபார்க் எங்கெல்ஸ்க்கு எழுதிய கடிதத்தில் எங்கெல்ஸ், எலியனார் இருவரும் literary Executors என சொன்னதை

கேள்விக்கு உட்படுத்தியதாகவும் அறியமுடிகிறது. **எங்கெல்ஸ் அது தனது சொற்றொடர்தான் என அவருக்கு பதில் எழுதியதாகவும் தெரிகிறது**.

Ref

1. Karl Marx Remembered Comments at the time of his death: Philip Foner

2.**மார்க்ஸ்**- **எங்கெல்ஸ் நினைவு குறிப்புகள்**

ஆசிரியரின் நூல்கள்

1. மார்க்சிய தடங்கள்
2. ரோசாலக்சம்பர்க்
3. ஹெகல் துவங்கி..
4. பகவத்கீதை பன்முகக் குரல்கள்
5. இந்திய கம்யூனிச இயக்கத்தின் முன்னோடிகள்
6. மாக்சிம் கார்க்கியின் அரசியல்வெளி
7. Trade Justice in Telecom
8. Selected Ideas of O P Gupta

www.pattabiwrites.in

pattabieight@gmail.com